

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauinae Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

De episcopis & clericis. Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150729

Pauli de Castro Prima super Codice.

verum qd hic concurrat priuilegiatus cum priuilegiato, imò cū non priuilegiato: quia illa ecclesia cuius est res quæ præscribitur, est priuilegiata. Non autem ecclesia præscribens. & hoc probat lex quam glo. alleg. ff. ex quib. cau. ma. l. si. & vide c. illud. de præscrip. & c. de quarta. in quibus est casus qd vna ecclesia non præscribit contra alteram minori spatio xl. annorum: patet etiam quando priuilegiatus concurrat cum priuilegiato, præfertur ille qui tractat de damno vitando ei qui de lucro: vt habetur & not. in l. verum. §. si. cum l. seq. ff. de mino. ¶ In ea. glo. ibi. [Item quid si ecclesia?] de hac questione vide per Ioā. Andr. in regula qui ad agendum. de reg. iur. in mercuria. & conclude quod ecclesia præscribit contra priuatum eo tempore quo alius priuatus præscriberet. l. longo tempore. cū tit. & bona fide. & longissimo sine titu. cum bona tamen fide. vt etiam no. Hosti. in sum. de præscri. §. quæ requirantur. vers. sed nunquid. quia non debet esse deterioris conditionis ecclesia in præscribendo contra priuatum: nec contra eā pot. retorqueri istud ius: quia non fuit ab ea impetratū: sed proprio motu principis concessum: ideo cessant verba edicti prætoris quod quisq. iuris in alterū statuit: quia ecclesiæ nō statuerunt nec fuerunt causa statuendi. hoc autē præsumitur, quādo cōceditur priuilegium per viā l. cōmunis: ad quam faciendā princeps mouetur principaliter ad bonum publicum: nō ad supplicationem alterius. Sed si per aliū modum quā per legē, statuedo per priuilegiū concedat nō clausum in corpore iuris, præsumitur ad eius postulationē, nisi expressē in ea dicat contrariū. vt in c. si motu proprio. de præbe. lib. vj. & j. de peti. bo. subla. l. j. lib. x. & de bo. vac. l. j. in fi. & per Bar. qui cōcludit hic quod si aliqua ecclesia impetraret hodie ne cōtra eam currat minor præscriptio. c. annorum, vt est in ecclesia Nouantulana. de qua j. in vers. [Item nunquid.] similiter nec ipsa posset præscribere cōtra alium minori tempore, quia posset fieri retorquutio per illū tex. quod quisq. iuris & c. Bal. contra. quia illud priuilegium est cōcessum Deo. & contra Deum non debet fieri retorquutio. & hoc tutius est. ¶ In ea. gloss. ibi. [Item an idem in ciuitate.] dic ista gl. in hoc ver. semper allegatur quod per idem titatē ratio nis, vel maioritatē non debet induci legum correctio. Sed hoc verū præter quā in correlatiuis in quibus facta correctio in vno, censetur facta in altero per l. ij. de indi. vidu. in fin. cum ibi nota. Item est verū: nisi in ipsa l. exprimat ratio motiua ipsius. nā tunc extenditur ad casus in quibus habet locū illa ratio: etiā si inducatur legū correctio. hoc voluit gl. in cle. j. de elec. Glo. ergo ista debet intelligi in ratione tacita. quæ tamen colligitur ex verbis legis. Et vide circa istum articulum quod plenē no. Bar. in l. si constante. fol. mat. in j. q. principal. q. vltimē. & in l. omnes populi. de iusti. & iu. in illo articulo. An statutum recipiat interpretatōē extensiuā. ¶ In ea. gloss. ibi. [Item nunquid poterit hodie.] dic ista quæstio videtur fatua. nā si olim potuit Imperator cōcedere. vt in l. inter diuinū: quæ dubitatio potest esse: an hodie possit: cū eadem fungatur hodie potestate. Breuiter ad hoc vt ista quæstio non sit fatua, intellige hoc modo. An valeat talis concessio, posito qd in ea non contineatur clausula nō obstante quancunq. alia l. in contrariū disponente. vt est ista authentica. Glo. ista sentit quod sic per rationes quas allegat. & vult dicere qd si ecclesiæ nunquam habuissent istud priuilegium. per l. inter diuinum. talis cōcessio sine dicta clausula non valeret. Sed quia semel habuerunt, licet per istā aut. fuerit sublata cōcessio, tamen per quā reducitur ad pristinū statum nō indiget dicta clausula. Doct. tamen dicit contrariū: quia postquā fuit sublatū: perinde est ac si nunquā fuisset cōcessum. & sic nullæ reliquæ remanserunt: & per hoc nō obit. §. quod & in specie: alle. in gloss. quia ibi remanserant reliquæ. & sic requiritur ista clausula, vel qd dicat in priuilegio, quod cōcedit ex certa sciētia: qd tātundē importat. vt in l. Idem Vlpianus. ff. de excu. tu. Item ratio gl. qd præscriptio nes sint odiosæ, nō est bona: quia nō semper sunt odiosæ. vt dicitur super tex. secundū Bal. ¶ In gl. ibi. [Item an hoc.] dic, ista gl. videt determinare cōtra tex. l. inter diuinū. in vers. & nobis. vbi innuit qd si voluisset hoc statuere, potuisset: sed nō statuit: quia mutauit propositū: non qd non potuerit. nec obit. §. quæ sit. quia ibi casus fortuiti nō erant determinati à iure. Sed infiniti possunt accidere. sed præscriptiones sunt à iure determinatæ. & sciuntur quæ sint. vnde nō subest tanta generalitas vel cōfusio secundū Bal. ¶ In glo. ibi. [Item nunquid contrahat.] dic dubitatio in ista q.

erat quod quia postquā ista auth. concedit qd contra ecclesiā currat præscriptio xl. annorum deberet intelligi cum effectu: ita qd nō restituatur. nam si dicamus ipsam posse restitui, quia equi paretur minori: semper poterit restitui quia nunquam curret sibi tempus restitutionis petendæ. sicut non curret minori quia ecclesiā nunquam efficitur maior. & sic ista l. erit ludibrio, quod esse non debet. vt j. de bo. quæ libe. l. si. §. antepe. tamen determinatio glossæ est vera. & ad tollendum inconueniens: de quo suprà. tēpus restitutionis tollendæ incipit currere statim præscriptione finita, quo elapso ecclesiā non auditur. & per hoc tollitur inconueniens de quo s. vt hæc habentur in cle. j. de restitu. in integ. qd fuit facta ad tollendum inconueniens de quo dixi. sed minori qd speratur effici maior non curret tempus restitutionis petendæ. 12 quousq. durat minor. in seq. glo. super ver. [durantibus.] ¶ In gl. ibi. [Item quid.] dic trahat quæstionem qd pro tempore præterito ecclesiā vtetur iure priuati, sed pro futuro postquā ad eā peruenit, vtetur suo priuilegio. & ita vult. l. fiscus allegata in gl. si ergo incepisti præscribere rem Titij spatio. x. annorū, quia erat præsens, & cōpleuisti vsq. ad dimidiam præscriptionem: tenēdo ipsam per quinquennium, deinde dominium peruenit ad ecclesiā, quia ille eam instituit: pro complendo aliam dimidiā, non sufficit tenere per aliud quinquennium. sed requiruntur. xx. anni, quia illi faciunt ad dimidiam præscriptionem. xl. annorum currentium contra ecclesiā. & sic in totū præscribit per xxv. annos nam ecclesiā de prima dimidiā completa contra priuatum habebit acquiescere illis v. annis. Et ad hæc vide quæ habentur & nō tantum in auth. hodie posita super l. j. de præscrip. long. temp.

De episcopis & clericis.

Rubrica.

1. A quibus muneribus ecclesiæ persone sint immunes: remissio. Statutum si faceret omnia prædia tributaria pro oneribus communis: an prædia que postea uenirent ad ecclesiā, transirent cum oneribus que postea imponerentur?
2. Quando familia potestatis, vel executoris, uadit per comitatum causa querendi homicidas, vel malefactores, non potest hospitari in domibus ecclesiarum, vel clericorum illis inuitis.
3. Si princeps confirmat alicui tale priuilegium prout à suis antecessoribus concessum fuit: licet de illa concessione non appareat, si tamen in hac confirmatione exprimat ut illud quod conceditur, ualeat, & habet uim nouæ concessionis: secus si non exprimeretur.
4. Si iudex condemnat aliquem ad dandum mibi quolibet anno tale quid: sicut meis antecessoribus dedit, licet non appareat de præterita datione, quod ualeat sententia.
5. Clerici non debent soluere gabellas ad portas pro fructibus beneficiorum suorum, vel proprietarium possessionum.
6. Illa que clerici acquirunt de proprijs laboribus, pertinent ad pauperes: si aliter non disponunt, & decedunt sine heredibus ab intestato: alias pertinent ad eorum heredes.
7. Priuilegia alicui concessa transeunt ad familiam ipsius scilicet liberos: & uxorem, & qualiter intelligantur?
8. Officiales qui non possunt capere clericos pro impositionibus eis factis, non poterunt etiam capere eorum colonos, vel familiares.
9. Quid in alijs priuilegiis: an eorum priuilegia extendantur ad familiares? Laicus propter delictum commissum in ecclesiā, vel in ecclesiasticas personas, efficitur de foro ecclesiastico.
10. Si ad ecclesiā peruenit aliqua res laici, que erat scripta in estimo communis ad onera publica, an poterunt de cetero onera imponi?
11. Cum eo qui est in sacris constitutus quod committatur incestus sicut cum consanguineo.

LEX

I.

Vxta sanctionem. ¶ Sicut per l. placet. s. tit. j. priuilegiantur ecclesiæ, & eorum bona, vt non subiaceāt alicui oneri, præterquam oneri tributorum: ita & per istam l. cum se. priuilegiantur ministri ecclesiarum. Episcopi & clerici tam in personis eorum, quā etiam in bonis proprijs acquisitis aliunde quā ab ecclesijs: vt non subiiciantur alicui oneri personali vel reali. & postea in l. ij. quæ incipit de his. exceptuatur causa tributorū, & etiam imponitur pena confiscationis prædiorum si non soluant. quod est intelligendum de prædijs proprijs clericorum. nam secus in bonis ecclesiasticis: quæ licet teneant ad tributa, non tamē cōfiscantur propter solutionē non factam: vt d. l. placet. verū quia cōmunitates terrarū & etiā dñi temporales hoc nō seruabāt: sed imponebāt collectas & alia onera, dicentes fortē qd istæ leges imperiales debeant intelligi

intelligi de oneribus quæ imponebantur pro imperio vniuersa-
 lion pro his quæ pro singularibus locis, quia Imperator bene
 potuit tollere sine iniuria alicuius iura fiscalia: non autē singulo-
 rum locorum pro eorum necessitatibus, idcirco emanauit auth.
 1. Item nulla cōmunitas. quæ prohibuit vel pro illis vexari tā ec-
 clesias quæ ecclesiasticas personas: & imponit pœnā. Et vide cir-
 ca materiam harū legum in Spe. de cleri. consi. ver. ad huiusmo-
 2. diā quibus muneribus ecclesiasticæ personæ sint immunes. &
 illa prima lex est canonizata. xvj. q. j. c. generaliter. §. nouarū. &
 facit contra opinionē Bar. dum dicit q. si statutū faceret omnia
 prædita tributaria pro oneribus cōis: q. prædita quæ postea veni-
 rent ad ecclesias transirent cū oneribus quæ postea imponerētur
 per l. q. vbi excipitur causa tributariū. Sed certē ibi loquitur de
 tributis veteribus, quæ fuerant inuenta antequā essent ecclesiæ,
 vel haberent aliqua bona: nam prædita erat tunc astricta. Sed ista
 tributa quæ imponuntur per statuta sunt noua. & ista lex eximit
 a nouis collationibus. maxime quia præsumitur illud statutū fa-
 3. ctum in fraudem ecclesiarū: vt etiam dixi. in l. placet. §. & not. hic
 in si. sed in Bal. q. qñ familia potestatis vel executoris vadit per
 comitatu causa querendi bannitos, vel malefactores, nō potest
 hospitari in domibus ecclesiarum vel clericorum illis inuitis. Itē
 ex primo verbo dum dicit. [luxta sanctionem.] q. glos. intelligit
 de l. placet. §. i. j. potius intelligitur de quadam sanctione quam
 non habemus. nam ista fuit Constantini. sed l. placet. fuit alterius
 4. posterioris: vnde non potest referri ad illam. † Et ex hoc sequit̃
 notabile. q. si princeps confirmat alicui tale priuilegium prout a
 suis antecessoribus concessum fuit, licet de illa concessione non
 appareat, si tamē in hac confirmatione exprimitur illud q. cōce-
 ditur, valet: & talis confirmatio habet vim nouæ concessione: se-
 cus si non exprimeretur. ar. l. si non designata. j. de fal. cau. ad. le.
 Et eodem modo si iudex condemnat aliquem ad dandum mīsi
 quolibet anno tale qd. sicut meis antecessoribus dedit, vel sicut
 ipse & sui antecessores dederunt: licet non appareat de præterita
 datione, valet sententia. & de hoc vide Cyn. j. de contrahen. stip.
 l. q. Bar. post Guli. in l. cum qui. §. iul. ff. de consti. pecu. & qd
 idem Bar. notat. in extrauagan. ad repri. super ver. prout & c. Ab
 hac. de verb. signi. vbi habetur q. illa dictio prout, non facit con-
 5. ditionem. sed causam seu demonstrationem. † Item not. in l. q. q.
 b. clerici non debent soluere gabellas ad portas pro fructibus be-
 neficiorum suorum, vel propriarū possessionum. Item quod illa
 quæ acquiritur de proprijs laboribus pertinent ad pauperes. sed
 hoc est verum: si aliter non disponunt, & decedant sine hæredi-
 bus ab intestato. alia pertinent ad eorum hæredes. vt no. Inn. de
 6. testat. relatum. & c. cum in officiis. † Item no. q. priuilegia, alicui
 concessa transiunt ad familiā ipsius, videlicet ad liberos & vxorē
 rem. q. qualiter intelligatur vide hic Cy. in ad. litione. qui distin-
 guit tres casus. Aut conceditur ratione innata dignitatis. & per-
 tinet ad filios etiam post mortem parentum. vt l. eos. qui. j. de ex-
 cusa. mune. l. x. in l. cōmīnā. ff. de sena. Aut ratione officij publi-
 ci. & tunc quique viuunt parentes. ita debet intelligi hic. & in
 l. semper. §. negotiatores. ff. de iure immu. & ibi glo. ordinaria de
 hoc. Aut conceditur ratione necessitatis. & tunc ad filios nō ex-
 7. tenditur vt l. in filiis. j. de decur. l. x. † Item no. cōtra illos officia-
 les qui nō possunt capere clericos, capiunt eorum colonos vel
 famulos pro impositionibus factis clericis. nā non possunt hoc
 facere. ar. l. hæres meus. §. si. de condi. & demon. ista tamen lex
 8. vult q. homines clericorū etiā pro seipsis habeant priuilegia ne
 vexent. non solū pro hominibus clericorū. † Sed istud est ipse
 9. c. in clericis non sic in alijs priuilegiatis, vt eorū priuilegia extē-
 dantur ad familiares. nisi dicatur expresse. vt in c. sicut de verbo.
 l. q. v. & ibi vide. in auth. Item nulla cōitas. no. specialiter tex.
 cū gl. q. laicus propter delictum commissum in ecclesiam, vel ec-
 clesiasticas personas efficitur de foro ecclesiastico, vt hic patet.
 dū dicitur requisiti ab imperio vel ecclesia. & sic ecclesia pōt proce-
 dere contra eos, & similiter contra occupatores bonorum eccle-
 10. siasticorum: q. dicit vt in c. cū sit generale. de fo. compe. † Sed quid
 si ad ecclesiā peruenit aliqua res laici, q. erat scripta in æstimo cō-
 munis ad onera publica: an poterit de cetero onera imponi: dicit
 vt dixi in d. l. placet. q. nō: sed bene tenet ad onera iam imposita
 anteq. ad ecclesiā perueniret. q. pro illis erat iā affecta & obliga-
 ta, non pro futuris. licet esset in æstimo descripta. & ita determi-
 nat lo. an. post Archi. in c. j. de immu. eccle. l. vj. & Bart. in cōsi-

filio q. incipit. Ex facto. & pro hoc est glo. a
 ro in l. incola iam. ff. ad munic. † Nota etiam
 gl. in l. q. quæ semper allegat q. cū eo qui est
 in sacris constitutus cōmittitur incestus: si-
 cut cū consanguineo. & fuit quæstio de fa-
 cto scdm Pet. cū statutū permetteret aliqd
 super criminibus excepto crimine incestus
 vel si aliquis haberet potestatem legitimandi
 exceptis incestuosus. Itē in l. q. glo. dicit q.
 corrigitur per authē. Item nulla communi-
 tas. Doc. tenent contrarium. quia est cano-
 nizata. in c. tributum. xij. q. ij.

1. Si quis post delictum commissum factus est clericus, a
 iudex secularis hoc non obstat. ut possit procedere con-
 tra eum, & punire.

2. Clericatus est honor, & dignitas, & an per acceptionem
 uxoris perdat quis priuilegia clericali.

LEX IIII.

Officiales. Officiales pu-
 blici ante finitū
 officiū si sunt debitorum reip. non
 possunt promoueri ad clericatū:
 q. si contra faciant, non eximuntur a curia
 seculari. Sed si non sunt debitorum, possunt
 promoueri palā. & cū licentia administrato-
 rū reip. sed si clam faciant, puniuntur in
 certa parte honorū hodie per auth. quæ se-
 quitur. etiā si non sunt debitorum, non pnt
 promoueri durante officio: & si aliquis non officialis clericatus
 fuerit, & postea vxorem acceperit, priuatur honore & priuilegio
 clericatus. si verō fuerit finitum officiū, possunt clericari: exce-
 pro eo qui habuit officiū primipilatus. & h. d. l. quisquis. j. eo. ti. la
 ij. quæ debet cōiungi cū istis. & ibi vide bonā glo. quæ recolligit
 oēs istos casus & ex istis iuribus emanauit in decre. ti. de obli. ad
 2. ratiocinia. dicit hodie vt ibi. † & allegatur iste tex. ad quæstionem
 de illo qui post delictum commissum effectus est clericus. an iu-
 dex secularis (hoc nō obstante) possit procedere contra eum, &
 punire: de qua quæstione vide plenissime per lo. an. in d. c. j. & p.
 Bar. in l. j. ff. de pœnis & Guli. de cu. tangit hic. & Bal. post eum.
 3. † Not. etiam qd clericatus est honor & dignitas, vt patet ibi. [ad
 clericatus honorem.] & vide in c. j. de cle. coniug. lib. vj. an per
 acceptionem vxoris perdat aliquis priuilegia clericalia.

LEX V.

Si quis non dicam. † Allegat semper ista
 q. in grauib. malicie
 cū puni affectus & conatus cū opere subsecuto. licet
 nō sit secutus effectus, q. nō potuit secus in nō graui-
 bus. vt l. j. §. si. quod quisque iur. Itē secus si non peruenit ad ali-
 quem actum factum: sed stetit in solo cogitatu. vt in l. cogitationes.
 ff. de pœnis. Item secus si non perfecit quā noluit: sed poenitentia
 ductus abstinuit vt l. qui falsam. ff. de fal. Cetera dic vt in gl. q. a
 magistra. etiam plenius hic per Doct. videtur tamen quod cona-
 tus minus puniatur quā effectus subsecutus, etiam vbi venit
 puniendus, vt l. j. §. si. vbi dicitur tex. quod perfectio flagitio capite
 punitur. imperfecto verō deportatur. ff. de extraor. crimi. nisi
 quando exprimitur in leadem pœna. vt hic iūcta. l. raptores in-
 fra eodem.

LEX VI.

Rasbyteros. † Nota hic quod priuilegia cle-
 ricorum competunt etiam illis
 qui non sunt in sacris ordinibus, vnde etiam habentia
 bus primam tonsuram, & sic verberans eos incidit in
 excommunicationem & sunt exempti ab oneribus personalibus
 & realibus. vt s. eo. l. j. & ij. Malè tamen seruatur. & nota.

LEX VII.

Ec honore. Ista lex allegatur quod episcopi nō
 debent vocari in forum ad testimo-
 nium.

1. Episcopi cum testificantur sufficit quod ponant manus ad pectus, absque eo, quod tā-
 gant uel uideant librum Evangeliorum.

2. Quando debeant tangi scripture, ad hoc ut uideat iuramentum.

1. A quibus muneribus. Adde c. q. de censibus. l. vj. de. §. senti. eo. tit. c. non minus. & ibi Doct. de immu. eccle.

2. Gabellas add. diffusē per Bertha. Itra statu de gabellis.

3. Speciale in clericis. Adde Bal. in authen. habita. C. ne filius p. patre.

4. Qui post delictū. Adde extrauagan. Paul. ij. vbi vult q. ante delictū p. duos menses debeat deferre habitu clericalem.

5. Et dignitas. Adde textū in c. gl. i. & ibi Domi. in c. denique. in d. c. reperitur. j. q. j. c. si officia. l. x. di. glo. in c. sedes. de ref. glo. in c. vni-co. de vita & ho. cle. lib. vj. Ant. de Bu. in c. recolentes. in vlti. col. de seruis non or. Ab. in d. j. de priu. Conatus min⁹ pu-niatur. Adde diffusē per Fel. in tra. statu de conatu.

Pauli de Castro Prima super C.

AVTHENTICA.

Ed iudex.

Potest cogi. Adde Doct. in c. dilectorum. de testi. cog. Spe. i. tit. de teste in §. de testi. cōpulsione. verū. sed qualiter coguntur. Bartol. in l. j. ff. de fal. Floria. in l. j. ff. de testi. Maria. de senis in repe. c. qualiter & qñ el. in xj. q. princ. de accusa.

Qui i notario. Adde Bal. in l. cū. j. ad l. cor. de fal. & in l. qui accusare. & in l. fin. j. de eden. Et eundem. Paul. de Ca. in l. non idcirco. C. de testam. Ange. Aret. in tract. malef. in verbo falsario. & Alexand. de Imo. in consil. lxxiiij. col. si in prin. in j. volu. Cur.

Non puniret. Adde de Salic. in l. ff. C. de exhi. reis. & in l. j. C. de his qui latron. & Par. de neap. in trac. synd. in verbo resistētia. col. ff. ver. adde qñ si fami. Fanc. cur.

Sic ad formā testificandi quia testis debet dicere id q̄ nouit de articulo: & sic pro vtraq; parte, vel contra non solum pro producēte de quo j. de edē. l. ij. in gl. & si interrogatus pro altera parte nollet respondere, deberet repellī secundū Balibi tanquā suspectus. arg. de iur. sis. l. ij. §. diuus. ¶ Gl. hic querit, an Episcopus debeat tangere scripturā cum testificatur: & dicit q̄ non. Pratica est: & ita seruauit de facto cum examināre Cardinales: quia ponunt manus ad pectus, absq; eo q̄ tangant vel videant librum euangeliorū: & sufficit: ¶ quando autem debeant tangi scripturā, ad hoc ut valeat iuramentum. vide gloss. in cle. j. de hæreti. quæ incipit cū nota.

Notarius negans se fuisse rogatum de instrumento, cū fuerit an puniatur poena falsi. Plus puniatur si delinquat ille cui plus conceditur, tanquam magis ingratus. Contra testem falsum datur parti lese actio in factum ad interesse. LEX VIII.

Resbyteri.

Nem ad duo. Primò in ver. [supresserint] q̄ testis puniatur de falso, si interrogatus non dicat veritatem. Sed dicat se nescire sicut si diceret falsum: & sic falsum cōmittitur in tacendo verum, sicut in exprimendo falsum. ut j. si contra ius vel vti. public. l. ij. & ibi per Bar. in fi. Adde q̄ pōt cogi dicere verū. ut in c. j. de testi. cog. ¶ Quid in notario q̄ negat se fuisse rogatū de instrumento, cū fuerit: An puniatur poena falsi: vide in addi. Spe. in tit. de instru. ed. §. instrumentū. Et vide hic glo. j. de la. lib. tol. l. j. §. sed & qui. Item allegatur in fi. q̄ plus punit si delinquat ille cui plus cōcedit, tanquā magis ingratus. facit c. cū quidā. de iureiur. ¶ Nota etiā in versic. [salua.] quod contra testē falsum datur parti lese actio in factum ad interesse. facit l. qui nomine. ff. de fal.

LEX IX.

Villa nisi. Ista lex cū duabus authen. corrigitur hodie p iura canonica nouissima lxxi & clementinarum. ¶ Nam abbatissa potest esse in trigesimo anno. ut in c. indēnitatibus. de elect. lib. vj. In presbytero sufficiunt vigintiquinq; In diaconatu & subdiaconatu sufficiunt. xvij. ut in cle. si. de æta. & quali. In episcopo requiruntur. xxx. ut in c. cū in cunctis. de elect.

1. Casus in quo iniuria est publicum crimen. quia cadit in privilegium. Ad puniendum quem etiam poena capitali, sufficit alterum de duobus quod sit conuictus testibus (etiam si ad torturam positus nunquam uoluerit confiteri) uel sola confessio ipsius sine testibus.
2. Casus in quo proceditur per inquisitionem de iure cōmuni, sed regulariter contra.
3. Quando possit iudex procedere contra suum subditum delinquentem extra territorium.
4. Quando cognitio delicti pertinet ad duos iudices ordinarios habentes diuersa tribunaia, licet alter sit maior altero ut ecclesiasticus (maior tamen temporalis) potest praeuenire ecclesiasticum: & idem in pluribus secularibus.
5. Quia si accusatus uel inquisitus coram primo esset contumax. Gloria & honor est episcopi remittere iniurias & delicta.
6. Iniuria facta ecclesijs & sacerdotibus censetur facta toti ciuitati. & populo.
7. Vnus iudex pro executione & defensione sue iurisdictionis potest implorare familiam alterius iudicis ordinarij, & est sibi exhibenda, quando subsunt uni superiori, & si non subsunt, potest sed non compellitur.
8. Malefactor uel alius quem iudex mandat capi, si iuste se defenderet, & in defensione occideretur a familia, non puniretur occidens.

LEX X.

Iquis in hoc. Irruentes in ecclesiam, ut clericis & ministris iniuriā faciāt tanquam sacrilegi, per iudicem secularem capite puniuntur. ad quos capiendos si fuerit expediens, poterit auxilium alterius iudicis inuocari. hoc dicit. Hodie per authen. hic positam non imponitur poena capitis, nisi quando per hoc turbatum fuerit diuinum officium. Et not. quia frequenter potest contingere. Et not. quia ista lex comprehendit plures casus. Primus, quando ista tria concurrunt, quod inferatur iniuria cle-

ricis, & in ecclesia, & tempore quo celebratur diuinum officium. Item quando nō celebratur, tamen in ecclesia & clericis iniuria inferatur. Tertiò quando extra ecclesias, & sic personis: & non loco. Quarto quando loco, & nō personis, ut si qui frangerent portas ecclesiarum & violenter intrarent, nō ut offenderet clericos omnino isti puniuntur per istam legē poena capitali: & vide gl. in l. j. de crimine sacri. ¶ Item no. casum in quo iniuria est publicum crimen. quia cadit in sacrilegium. Itē no. ibi, [conuictos seu confessos.] q̄ ad puniendū quē etiā poena capitali, sufficit alterū de duobus: q̄ sit conuictus testibus positus q̄ ad torturā positus nunq̄ uoluerit cōfiteri. Item sufficit sola confessio ipsius sine testibus, facit de interdi. & releg. l. inter poenas. & l. ij. §. si quis vltro. de q̄stio. Item not. casum in quo proceditur per inquisitionem de iure cōi. regulariter contra ut no. in l. ij. si publico. ff. de adul. ¶ Item no. casum in quo iudex procedit contra suū subditū in loco seculari sed ecclesiastico. ut patet in l. ij. in fi. de sum. tri. ubi mandat ecclesias restitui episcopis. Et pro hoc Cy. disputando determinauit generaliter iudicē posse per viā inquisitionis procedere, quādo inquisitio permittitur ex forma statuti contra subditū suū, nō solū pro delicto cōmissō intra territorij, imò etiā extra. Sed aliq̄ dicit q̄ per viā accusationis bene potest procedere: tūc ratione originis vel domicilij. per j. ubi de cri. agi oportet. Sed per viā inquisitionis, quæ extraordinaria est, non pōt procedere nisi ille iudex in cuius territorio delictū est commissum: quia illa tantum res publica est offensa. Nec obstat iste tex. quia ecclesia bene est j. vniuersitatem territorij, licet sit exempta, tamen nō est in bonis priuatorū. De ista qōne vide per Bar. in l. omnes populi. ff. de iur. si. & iur. ¶ Itē no. [nec expectet.] q̄ qñ cognitio delicti pertinet ad duos iudices ordinarios habentes diuersa tribunaia licet alter sit maior altero, ut ecclesiasticus maior tēporali. Attamē tēporalis pōt praeuenire ecclesiasticū nec habet sibi deferre vel ipsum expectare. Et idē in pluribus secularibus, ut sit locus praeuentioni. ar. in l. pluribus. ff. de pcur. & l. j. de off. cō. & l. i. q̄s post ea. de iur. di. ¶ Si tamē accusatus uel inquisitus esset cōtumax, nō prohibet ref. alter etiā cū illo procedere, & personā capere. & punire. nec ille possit se defendere per exceptionē litis alibi pendētis: in qua ipse cōtumax est. q̄ dic. ut no. Bart. eleganter. in l. sepulchri violati. ff. de sepul. vio. Not. etiā q̄ gloria & honor est Episcopis remittere re iniurias & delicta. & hoc pertinet ad sanctos homines. ¶ Itē q̄ iniuria facta ecclesijs, & sacerdotibus, censetur facta toti ciuitati, & toti populo, quia ius publicū cōsistit in sacris & sacerdotibus ut in l. ius pluribus. ff. de iusti. & iur. ¶ Vltimò not. q̄ vnus iudex pro executione & defensione sue iurisdictionis pōt implorare familiā alterius iudicis ordinarij. & sic est sibi exhibenda. & hoc quando subsunt vni superiori. facit in auth. ut nulli iudicū. §. si q̄s verò comprehensorū. alius puniretur a superiore. sed si non subsunt, potest sed nō compellitur. De ista materia vide in c. j. de of. or. per Inn. & facit. j. de his qui latro. l. j. ¶ & scias q̄ si malefactor uel alius quem iudex mandat capi, iuste se defenderet, & in defensione occideretur a familia, non puniretur occidens. ut j. de his qui ad eccle. confu. l. ij. in fi. & c.

1. Iudex secularis potest capere clericum non habentem insignia clericalia.
2. Statutum si dicat q̄ instrumentum publicum possit mitti executioni contra debitorem per capere personam quod antequam procedatur ad capere am. debeat citari, ut ueniat ad dicendam causam quare non debeat procedi ad executionem contra eū, alius captus sit relaxandus.
3. Quia si fieret propter suspicionem fuge.
4. Non proleste cessio bonorum, quando quis est obligatus ad aliquā personaliter faciendam.
5. Statuta facta in fauorem clericorum an possint renouari.
6. Privilegia concessa subditis per modum gratia potest princeps renouare, secus si per nūm contractus.

LEX

XII.

Iquis curialis. Prohibitus clericari si contra facit, potest personaliter capi per iudicem secularem: & ad pristinum statū reduci: nec potest hoc euitare: licet uellet bonis cedere. h. d. ¶ Et sic no. q̄ iudex secularis potest capere clericū non habentem privilegia clericalia. ut in c. si iudex laicus. de sen. excō. li. vj. ¶ Itē no. in ver. [conuentione.] q̄ gl. exponit. i. citatione si statutum dicat quod instrumentum publicum possit mitti executioni cōtra debitore

debetur per capturā personā: q̄ anteq̄ procedatur ad capturā debet citari, vt veniat ad dicendū causam quare nō debeat pro cedi ad executionē cōtra eū, & nisi prācederet citatio, captus veniret relaxadus, quod perpetuō tene menti scdm Bal. hoc verū q̄ sit captura pro executione, sed si fieret propter suspiciōē fugā, nō deberet ad hoc citari, ne incitaret ad fugā. vt not. in l. cōsentaneis. q̄no & q̄n iu. f. l. e. not. quod non prodest cessio bono: r̄ quando quis est obligatus ad aliquid personaliter faciendum: & est magna limitatio ad titu. qui bo. ce. pos. f. Item quod ille qui in fauorem clericorum vel ecclesiarum, pōt illā tollere, vel statuere quod non prodest: & sic videt valere statutū dispensans quod clerici declinantes iurisdictionem potestatis, nō gaudent huiusmodi statutis. Secus si auferret eis ius cōmune, qd ab ip̄is statutis non habet. nam eodem mō nec tollere pōt ar. l. si arrogator. §. sed an impuberi. ff. de adop. sed Bar. in l. priuilegia §. si. i. si. videt sentire qd nec p̄pria priuilegia v̄l statuta facta in fauorem clericorum possint reuocari. & pro hoc facit quod not. in l. in c. nouit de iudi. super. ver. Theodosius. vbi videtur tenere quod imperator nō possit auferre ecclesijs priuile. quā eis concessit: cum sit eis acquisitum ius, quod auferre nō pōt, cum non sint subditi: sed priuilegia concessa subditis, per modū gr̄e bene potest princeps reuocare. secus si per viam contractus. vt no. Bal. post Nico. de mara. de mutina. in l. qui se patris. C. vñ lib.

LEX

XIII.

I venerabilis. Ista lex est canonizata. xxv. q. ij. c. quęcunq. §. ecclesię. f. & glo. hic opp. de pluribus legibus, in quibus aliter puniuntur violans priuilegia ecclesię. Sed non obstant quia in diuersis calibus loquuntur. nam interdū violat indebitē ab eis exiēdo. vt loquitur. l. placet. §. tit. j. interdum indebitē alienando. & loquitur. l. iubemus. §. sanē. Interdum iniquē impetrādo. & loquitur. l. j. de le. Interdū alio modo & loquitur ista lex quā imponit poenam pecuniariam. & dic quod applicatur illi ecclesię quę leditur per l. fina. ff. de litigio.

¶ Propter excommunicationem per annum propter hāresim habetur pro conuictio. et quid in alijs criminibus.

AUTHENTICA.

I tem quęcunq. ¶ Not. istam authenticā secundū Bal. dum dicitur [communitas vel persona] quod appellatione personę de proprio significato non comprehenditur cōmunitas, vel vniuersitas: & ideo notarij in instrumētis procuratorum dicunt contra quancunq. personam, vel vniuersitatem. quia alias non veniret. pro hoc. j. de iur. cal. l. fin. §. hoc etiam. ibi dum dicitur pro nulla persona, siue pro aliquo corpore. Adde quod no. Bal. ad Treb. super rub. & quod no. in c. ij. de rescrip. lib. vj. in nouella super glo. quinta. f. Et adde hic quod persistens in excommunicatione per annum propter hāresim, habet pro confesso & conuictio. j. de hāreticis. authentica. gazaros. non sic in alijs criminibus. licet quidam dixerint contrā.

¶ Non debet quis intercedere apud principem pro eo qui est in indignatione eius, quia vniuersitatem incurret.

LEX.

XIII.

Vicunque. Nota istam legem contra patriarcham Aquilegiensem, qui fuit expulsus propter seditionem cōtra rem publicā venetorū, vt nō debeat audiri petens restitutionē: quia prāsumitur adhuc deteriora debere moliri. & est casus huius legis p̄ quā etiā dicitur doctores: quod episcopus qui nō est utilis in ciuitate, debet inde remoueri: & amplius ad illam non reponi: & etiam Inno. vult quod ille qui est suspectus in statu ciuitatis, nō debeat promoueri ad episcopatum: vt ipse not. in c. super his de accusa. & vide hic Gul. de Cu. f. Item nota, quod non debet quis intercedere apud principem pro eo qui est in indignatione eius. quia eandem indignationem incurret. Et adde hic authenticā. quę hic sequitur. quia clarius adhuc probat quod dixi.

¶ Argumentum a contrario sensu non semper est ualidum in iure nostro, quando. f. resultat absonus intellectus.

¶ Multa modi arguendi in iure nostro. remissio.

LEX

XV.

Conuenticula. ¶ Ista lex allegatur propter vnam gl. qui est hic ad duo: primō de dictione etiam. q̄ est implicatiua. Nam dicendo etiam extra ecclesiam implicat quod nec in ecclesia. de hoc etiam no. in l. imperium. ff. de iurisdic. om. iud. in gl. super ver. etiam & in glo. magna circa prin. & in l. iurisdictionem. §. quā imō in prin. gl. mag. ff. de pac. & istud vidi allegari in arduissima quęstione cum Cardinalis in Auinione elegissent in papā Petrum delinacum, hac promissione quod deberet vñre ecclesias per omnes vias cōmodas & possibiles, etiam vsq. ad cessionē inclusiue. Et postea ipsi requirebant eum quod cederet papatui nondū expertis alijs vijs cōmodis & possibilibus ipse se defendebat quod non tenebatur cedere nisi primo alijs vijs probatis: propter illam dictionem etiam: quā implicabat. & prāsupponebat experientiam aliarum viarum. Et ad hoc principaliter allegabatur ista l. cū gl. & etiam. l. cum pater. §. pe. quā incipit a te. ff. de leg. ij. quo probat debere ordinē seruari.

¶ Item allegatur gl. quod ar. a contrario sensu nō semper est validū in iure nostro per hanc l. scilicet q̄n resultaret absonus intellectus. nam hic a contrario sensu sumitur. vñ dicitur extra ecclesiam q̄ in ecclesia possunt fieri talia conuenticula. Sed hoc esset absurdū: imō multominus pmissum, ideo istud argumentum non debet hic sumi. & eodē modo quando resultaret l. correctio. vt in l. ij. & ibi notatur. j. de condi. infer. alias. ar. est bonum. vt l. j. §. huius rei. ff. de offic. eius cui man. est iur. & l. qui testamento. §. mulier. de testa. per quā iura consuluit Cyn. super statuto Florentino: quo cauetur q̄ mulier non extante fratre masculo possit succedere re matri, q̄ si extat masculus, a contrario sensu non poterit succedere. Sed contra: quia per hoc corrigitur ius commune per quod succedit vna cum masculo. ergo tale ar. nō est bonum. Cyn. non respondet, nec Bal. Sed dic, q̄ hoc non contingit: ne statutum sit superfluum. Nam apparet intentionē statuenti ius cōmune velle corrigere. Alias procederet oppositio: & etiā clarius pcederet q̄n sequeret correctio alterius statuti. nā statuētes ne sibi ip̄is cōtradictā nō p̄sumunt velle corrigere alia statuta. Et ad p̄dicta facit qd not. Bal. l. maximum vitiū circa medium. j. de li. prate.

¶ Vltimō Bal. colligit hic multos modos arguendi in iure nostro, in quibus bona est argumentatio. & procedit etiam in testibus. Vide hic per eum, cum expedit videre an arg. sit bonum.

¶ Quando quis seruit per substitutum, debet seruire suo periculo.

LEX.

XVI.

Visquis. ¶ Ista lex allegatur principaliter q̄ ille q̄ teneat aliqd facere psonaliter, pōt illud facere p substitutum. hoc est verū q̄ ipse est impeditus, et ita erat hic ppter clericatū: q̄a amodō nō debeat vacare operi rurali. sed diuino offi. al̄s secus. qd dic p car. l. cōtinuus.

¶ Si ab eo. ff. de p. ob. & hic t̄giť p Cy. f. Et no. q̄ quis seruit p substitutum: debet seruire suo periculo. vt j. eod. l. ad similitudinem. & j. de decurio. l. neminem. libr. x.

¶ Clerici non possunt postulare, nec ad curias iudiciales accedere, nisi in propria causa vel tanquam syndici proprii collegij.

¶ Statim quod quis est factus clericus in sacris, uel statim quod induit nestes clericales, licet non sit in sacris, non debet amplius uocari ad negotia reipub. nec ad consilia cuius tatis, nec potest esse officialis publicus.

¶ Quod idem sit in medicis.

¶ Illud quod cuiusdam permittitur facere pro se, permittitur etiam facere pro suo collegio, in quo est incorporatus.

¶ Si prohibetur aliquid illis de collegio, puta doctoribus legentibus quod non possint aduocare in causis, si contra faciunt, debent remoueri de matricula collegij.

¶ Quod antequā. Ad de circa hoc Ang. & Imol. in l. si sic. ff. de leg. j. qui dicit quod imō poterit capi. & de veritate vide ibi per d. Alex. de Imol. ij. col. ver. & per istū tex. & quā ibi nota. Franc. Cur.

¶ Fecit legem Adde doc. in c. ecclesia sanctę marie. de consti.

¶ Appellatione personę. Adde c. romana. & ibi doct. in §. in vniuersitatem de sent. excō. lib. vi. Ioā. An. in c. cū illis. de p̄bē. l. u. ro. consti. ccccx. xvi. inci. quod indultum petri.

¶ In excommunicatione per annum. Adde c. rursus. & in c. quęque x. q. ij. gl. i. ver. heretice prauitatis. f. c. si. de ieris. ab. in c. j. de iud. in x. col. & in c. grauē. in ij. nota. de poenis. Com. in c. j. in ij. col. de sen. ex. li. vi.

¶ Suspectus. Adde Ho. in sum. tit. de elec. in §. quis possit eligere ver. laicus. auct. Abbas in c. j. & i. in col. de elec. & in c. cum terra. in ij. col. c. i. do. in c. vi. circa. in §. j. v. col. de elec. lib. vi.

¶ De dictione etiam. Adde Bar. in l. si tertius. in §. officiū. ff. de aqua plu. ar. Bal. in l. cū C. si tu. vel cura. bar. l. i. cū C. de fur. c. accusat. i. §. d. qdñi bus. de hēre. libr. vi. ele. dispendiosam in fine. de iudi.

¶ Ar. a contrario sensu. Adde l. j. §. huius rei. ff. de offi. eius cui man. est iur. l. qui testamento. in §. mulier. ff. de test. c. sciendum. viij. q. j. Io. an. in c. publicato. de elec.

Pauli de Castro Prima super Codice.

a **N**isi matrē. Adde 6
tex. i. c. de coha. cler.
& muli.

b **V**na p̄sumptio. ad-
de l. diu. ff. d. i. re. re. 1

c **C**astitas dicitur. add
tex. in c. Nicena. xx-
xi. distinct.

d **N**ō pōt cōtrahere
m̄rimoniū. Add. c. j.
& ibi doc. de cle. cō.

e **S**uccedit ecclesia.
adde doc. i. c. i. p̄sentia
de p̄ba. & in aut. in-
gressi. de sacrosan. ec.

2 **S**emel remotus ab aliquo officio, quod non debeat amplius
ad illud uocari.

3 **E**t nota ex ista lege q̄ statim q̄ quis est effectus clericus
in sacris, q̄ demum ad seculum redire non potest. vel statim q̄
induit vestes clericales, posito q̄ non sit in sacris, vt sunt isti pro-
tonotarij: qui non debent amplius vocari ad negotia reipublice:
nec ad consilia ciuitatis nec possunt esse officiales publici. & ita
potest intelligi dum dicit[ur] ad curiam. & sic non solum de iudi-
ciali. sed etiam de illa in qua negotia reipublice expediuntur. ¶ Itē
not. quod idem est in medicis. & hoc statuitur, cum magis atten-
dant ad curam infirmorum. Item not. ibi[ur] vel communes. ¶ quod
illud quod cuidam permittitur facere pro se, permittitur etiā fa-
cere pro suo collegio, in quo est incorporatus. vnde cum in cu-
ria mercantie ciuitatis Senarum non debeat admitti aliquis ad
allegandum pro alio, sed dūtaxat pro seipso, debet admitti etiā
pro suo collegio tanquam syndicus. Item no. circa si. ibi. & bre-
uibus parabolis eximetur. ar. ¶ q̄ si prohibetur aliquid illis de
collegio, puta doctoribus legentibus, q̄ non possint aduocare
in causis, vt est Perusij. si cōtra faciunt, debent remoueri de ma-
tricula. collegij secundum Bald. Vltimō not. in fi. ¶ q̄ ad officiū
de quo quis semel fuit remotus non debet amplius vocari, vt de
hoc notatur in l. mancipia. de ser. fugi.

4 **T**alis debet esse subrogandus, qui potuerit à principio eligi.

5 **V**na p̄sumptio tollit alteram.

6 **C**astitas dicitur cum propria uxore.

7 **S**i testator relinquit uxori aliquid quousq̄ castē uixerit, licet nubat, non perdat lega-
tum: nisi etiam dixerit, q̄ uitam uidualem seruauerit.

8 **E**x bona conuersatione p̄sumitur quis bonus.

9 **V**na p̄sumptio tollit alteram.

10 **C**astitas dicitur cum propria uxore.

11 **S**i testator relinquit uxori aliquid quousq̄ castē uixerit, licet nubat, non perdat lega-
tum: nisi etiam dixerit, q̄ uitam uidualem seruauerit.

12 **E**x bona conuersatione p̄sumitur quis bonus.

13 **V**na p̄sumptio tollit alteram.

14 **C**astitas dicitur cum propria uxore.

15 **S**i testator relinquit uxori aliquid quousq̄ castē uixerit, licet nubat, non perdat lega-
tum: nisi etiam dixerit, q̄ uitam uidualem seruauerit.

16 **E**x bona conuersatione p̄sumitur quis bonus.

17 **V**na p̄sumptio tollit alteram.

18 **C**astitas dicitur cum propria uxore.

19 **S**i testator relinquit uxori aliquid quousq̄ castē uixerit, licet nubat, non perdat lega-
tum: nisi etiam dixerit, q̄ uitam uidualem seruauerit.

20 **E**x bona conuersatione p̄sumitur quis bonus.

21 **V**na p̄sumptio tollit alteram.

22 **C**astitas dicitur cum propria uxore.

23 **S**i testator relinquit uxori aliquid quousq̄ castē uixerit, licet nubat, non perdat lega-
tum: nisi etiam dixerit, q̄ uitam uidualem seruauerit.

24 **E**x bona conuersatione p̄sumitur quis bonus.

25 **V**na p̄sumptio tollit alteram.

26 **C**astitas dicitur cum propria uxore.

27 **S**i testator relinquit uxori aliquid quousq̄ castē uixerit, licet nubat, non perdat lega-
tum: nisi etiam dixerit, q̄ uitam uidualem seruauerit.

28 **E**x bona conuersatione p̄sumitur quis bonus.

29 **V**na p̄sumptio tollit alteram.

30 **C**astitas dicitur cum propria uxore.

31 **S**i testator relinquit uxori aliquid quousq̄ castē uixerit, licet nubat, non perdat lega-
tum: nisi etiam dixerit, q̄ uitam uidualem seruauerit.

32 **E**x bona conuersatione p̄sumitur quis bonus.

33 **V**na p̄sumptio tollit alteram.

34 **C**astitas dicitur cum propria uxore.

35 **S**i testator relinquit uxori aliquid quousq̄ castē uixerit, licet nubat, non perdat lega-
tum: nisi etiam dixerit, q̄ uitam uidualem seruauerit.

36 **E**x bona conuersatione p̄sumitur quis bonus.

37 **V**na p̄sumptio tollit alteram.

38 **C**astitas dicitur cum propria uxore.

39 **S**i testator relinquit uxori aliquid quousq̄ castē uixerit, licet nubat, non perdat lega-
tum: nisi etiam dixerit, q̄ uitam uidualem seruauerit.

40 **E**x bona conuersatione p̄sumitur quis bonus.

41 **V**na p̄sumptio tollit alteram.

42 **C**astitas dicitur cum propria uxore.

43 **S**i testator relinquit uxori aliquid quousq̄ castē uixerit, licet nubat, non perdat lega-
tum: nisi etiam dixerit, q̄ uitam uidualem seruauerit.

44 **E**x bona conuersatione p̄sumitur quis bonus.

45 **V**na p̄sumptio tollit alteram.

46 **C**astitas dicitur cum propria uxore.

47 **S**i testator relinquit uxori aliquid quousq̄ castē uixerit, licet nubat, non perdat lega-
tum: nisi etiam dixerit, q̄ uitam uidualem seruauerit.

48 **E**x bona conuersatione p̄sumitur quis bonus.

49 **V**na p̄sumptio tollit alteram.

50 **C**astitas dicitur cum propria uxore.

51 **S**i testator relinquit uxori aliquid quousq̄ castē uixerit, licet nubat, non perdat lega-
tum: nisi etiam dixerit, q̄ uitam uidualem seruauerit.

52 **E**x bona conuersatione p̄sumitur quis bonus.

53 **V**na p̄sumptio tollit alteram.

54 **C**astitas dicitur cum propria uxore.

55 **S**i testator relinquit uxori aliquid quousq̄ castē uixerit, licet nubat, non perdat lega-
tum: nisi etiam dixerit, q̄ uitam uidualem seruauerit.

56 **E**x bona conuersatione p̄sumitur quis bonus.

57 **V**na p̄sumptio tollit alteram.

58 **C**astitas dicitur cum propria uxore.

59 **S**i testator relinquit uxori aliquid quousq̄ castē uixerit, licet nubat, non perdat lega-
tum: nisi etiam dixerit, q̄ uitam uidualem seruauerit.

60 **E**x bona conuersatione p̄sumitur quis bonus.

61 **V**na p̄sumptio tollit alteram.

62 **C**astitas dicitur cum propria uxore.

63 **S**i testator relinquit uxori aliquid quousq̄ castē uixerit, licet nubat, non perdat lega-
tum: nisi etiam dixerit, q̄ uitam uidualem seruauerit.

64 **E**x bona conuersatione p̄sumitur quis bonus.

65 **V**na p̄sumptio tollit alteram.

66 **C**astitas dicitur cum propria uxore.

67 **S**i testator relinquit uxori aliquid quousq̄ castē uixerit, licet nubat, non perdat lega-
tum: nisi etiam dixerit, q̄ uitam uidualem seruauerit.

68 **E**x bona conuersatione p̄sumitur quis bonus.

LEX XVII.

Lacet nostrā. ¶ Ista lex
dicit q̄ ille
qui sumpsit habitum religionis nō
debet ire in publicum per plateas: & per lo-
ca priuatorum. vnde etiā dicitur q̄ Medi-
ci non debent assumi ad aliquē magistratū
nec debent esse de consilio. nec secretarij.
nec se impedire de statu: qm̄ debent vacare
officio suo sanandi egrotos. ¶ Not. ex ista le-
ge q̄ clerici non possunt postulare, nec ad
curias iudiciales accedere, nisi in propria causa, vel tanq̄ syndi-
ci proprij collegij. h. d. De hoc habetur titulus extra de postu. per
totum. ¶ Et nota ex ista lege q̄ statim q̄ quis est effectus clericus
in sacris, q̄ demum ad seculum redire non potest. vel statim q̄
induit vestes clericales, posito q̄ non sit in sacris, vt sunt isti pro-
tonotarij: qui non debent amplius vocari ad negotia reipublice:
nec ad consilia ciuitatis nec possunt esse officiales publici. & ita
potest intelligi dum dicit[ur] ad curiam. & sic non solum de iudi-
ciali. sed etiam de illa in qua negotia reipublice expediuntur. ¶ Itē
not. quod idem est in medicis. & hoc statuitur, cum magis atten-
dant ad curam infirmorum. Item not. ibi[ur] vel communes. ¶ quod
illud quod cuidam permittitur facere pro se, permittitur etiā fa-
cere pro suo collegio, in quo est incorporatus. vnde cum in cu-
ria mercantie ciuitatis Senarum non debeat admitti aliquis ad
allegandum pro alio, sed dūtaxat pro seipso, debet admitti etiā
pro suo collegio tanquam syndicus. Item no. circa si. ibi. & bre-
uibus parabolis eximetur. ar. ¶ q̄ si prohibetur aliquid illis de
collegio, puta doctoribus legentibus, q̄ non possint aduocare
in causis, vt est Perusij. si cōtra faciunt, debent remoueri de ma-
tricula. collegij secundum Bald. Vltimō not. in fi. ¶ q̄ ad officiū
de quo quis semel fuit remotus non debet amplius vocari, vt de
hoc notatur in l. mancipia. de ser. fugi.

LEX XVIII.

Arabolani. ¶ No. in hac l. specialiter q̄ colle-
gium medicorum debet ordinari
per episcopum loci. Sed ppter hoc ista lex fuit posita
in hoc tit. & hoc propter officium pietatis quod exor-
cent in curandis infirmis. ¶ Item nota. secundum Bald. ibi. [exce-
ptis. f. honoratis.] q̄ talis debet esse subrogandus qui potuerit à
principio eligi. quod facit contra iudices & assessores. qui rece-
dentes de officio ante ipsum finitum subrogant loco ipsorum il-
los qui nō potuissent à principio eligi.

LEX XIX.

Vm qui. ¶ Clerici non debent apud se retinere
mulierem: nisi matrem, filias, sororem
vel uxorem quā ante sacerdotium habuerant. Nam in
primitiua ecclesia omnes clerici etiam in sacris consti-
tuti habebant uxores, sed postea in sexta synodo fuit statutum
quod qui non habebant, postquam erant in sacris nō possent ac-
cipere. Sed si habebant, non debebant dimittere: sed eis alimen-
ta pręstare. & torum separare. ¶ Not. q̄ vna p̄sumptio tollit al-
teram: vt hic in ver. [in his.] in text. facit l. cum de indebito. ff. de
proba. Item not. in ver. [castitatis.] quod castitas dicitur cum
propria uxore. & ideo si testator relinquit uxori quousq̄ castē
uixerit. videtur quod licet nubat non perdat legatum. de hoc in
l. mulier. §. cum proponeretur. ff. ad Treb. Ideo notarij apponūt
vltius, & vitam uidualem seruauerit tamen posito quod hoc
non dicerent, non p̄sumitur maritus cogitasse de tali castitate
matrimoniali: cum lex dicat quod anima eius tristatur. de secun-
nup. vxoris. sed intellexit de castitate viduali. ¶ Item nota. in fin.
quod ex bona conuersatione p̄sumitur quis bonus. & hoc
etiā not. Inno. in c. j. extra de leu.

LEX XX.

Iquis p̄sbyter. ¶ In bonis clericorū dece-
dentium ab intestato nō
extantibus consanguineis, succedit ecclesia: saluo iure
curie si erat curialis, & iure patronatus si erat libertus.
& iure domini si erat vasallus vel ascriptitius. Item hæres cuius-
cunque administratoris ecclesiastici tenetur reddere rationem
ecclesie de admini. h. d. Et est bona lex maxime in hoc vltimo,
quod si aliquis rector ecclesie malē tractauit bona ecclesiasti-
ca, pōt eius successor agere contra eius hæredē, si reliquit alium
quam ecclesiam. & istud potest frequenter cōtingere. ¶ Not. etiā
quod in bonis clericorum fiscus ecclesie p̄sbyteri fisco impe-
rij. Sed si aliquis clericus non intitulatus in aliqua ecclesia dece-
deret non relictis consanguineis, bona eius deberent distribui
inter pauperes. vt l. ij. §. eo. Et est ar. hic secundū Gul. de cu. quod
si confiscatur bona emphyteote, vel vasalli, remanet saluum ius
domini: & vide quod not. Bar. in l. si finita. §. si de vectigalibus.
de dam. infect. An saltem transeat feudum in fiscum in vita cō-
fiscati. nam videtur q̄ sic. l. Statius. §. Cornelio. ff. de iure fisci ta-
men ipse determinat contrarium, q̄ statim reuertitur ad dñm: ac
si naturaliter mortuus esset. non sic in emphy. arg. j. de fun. patri.
l. fundum. & quod not. ibi in gl. Et vide Inno. in c. cū officij. de
testa. ad illud quod hic dicitur. in fin. ¶ & inducitur ista l. si bona
auferuntur ab hærede p̄sbyteri, tanquam ab indigno. vt quia
tacite accommodauit fidem de restituendo incapaci: puta spu-
rio p̄sbyteri, an applicetur fisco ecclesie, vel fisco temporalis
& facit ista l. pro prima parte tñ Bald. distinguit. Aut ille hæres
erat clericus: & habet locū prima pars, aut laicus. & tñ secūda:
quia debet inspicere conditio personæ cui auferuntur. ¶ Item po-
ne quod decedit p̄sbyter ab intestato, consanguinei dicunt bo-
na sua ad se pertinere, quasi quæsitā aliunde quā ab ecclesia:
sed ecclesia dicit oppositum quod sunt acquisita de bonis eccle-
sia: cui incumbet onus probandi. ¶ Respondeo ei qui non est in
pos. & quousq̄ possessio vacat licitum est p̄occupare, vel con-
sanguineis, vel ecclesie. & ille qui occupauerit erit potioris con-
ditionis secundum Inn. in c. cum officij. de testa. & adde quod
no. per eundem in c. in p̄sentia. de proba.

LEX XXI.

Vnc autem. ¶ Ista aut. primō cōfirmat auth.
Ingressi. s. titu. j. addendo vnum
verbum quod est vtile. & hoc vsque ibi. [exinde.] ibi
cōfirmat auth. si qua mulier. eo. tit. in eo quod ibi di-
citur in fi. & corrigit l. C. in prin. in quantum loquitur de mona-
chis, & innuit q̄ possunt testari. quia hodie non procedit. No. ex
prima

AVTHENTICA.

Vltomagis. ¶ Not. quod hodie clerici nō pos-
sunt cōtrahere matrimoniū, nisi
cum sint in ordinibus nō sacris: aliās non teneret ma-
trimoniū. n. & essent excommunicati. vt in cle. j. de cō-
sang. & affi. ¶ Item no. in fi. quod bigamus qui habuit duas vxo-
res non potest clericari propter defectum sacramēti. vt extra de
biga. per totum.

AVTHENTICA.

Piscopo. ¶ Ista authen. prohibet episcopis ne te-
neant mulieres quod si contra fecerint,
priuantur episcopatu.

¶ In bonis clericorum, fisco ecclesie p̄sbyteri fisco imperij.
Si aliquis clericus non intitulatus in aliqua ecclesia decedat non relictis consanguineis,
bona eius debent distribui inter pauperes.
Si confiscantur bona emphyteote, vel vasalli, remanet saluum ius domini.
An saltem transeat feudum in fiscum in vita confiscati?
Si bona auferuntur ab hærede p̄sbyteri, tanquam ab indigno: quia tacite accommoda-
uit fidem de restituendo incapaci, puta spurio p̄sbyteri an applicetur fisco eccle-
sie, vel fisco temporalis?
Si decedat p̄sbyter ab intestato, & consanguinei dicunt bona sua ad se pertinere ei
quasi quæsitā aliunde quā ab ecclesia: sed ecclesia dicit oppositum, cui incumbit
onus probandi.

LEX XXII.

Iquis p̄sbyter. ¶ In bonis clericorū dece-
dentium ab intestato nō
extantibus consanguineis, succedit ecclesia: saluo iure
curie si erat curialis, & iure patronatus si erat libertus.
& iure domini si erat vasallus vel ascriptitius. Item hæres cuius-
cunque administratoris ecclesiastici tenetur reddere rationem
ecclesie de admini. h. d. Et est bona lex maxime in hoc vltimo,
quod si aliquis rector ecclesie malē tractauit bona ecclesiasti-
ca, pōt eius successor agere contra eius hæredē, si reliquit alium
quam ecclesiam. & istud potest frequenter cōtingere. ¶ Not. etiā
quod in bonis clericorum fiscus ecclesie p̄sbyteri fisco impe-
rij. Sed si aliquis clericus non intitulatus in aliqua ecclesia dece-
deret non relictis consanguineis, bona eius deberent distribui
inter pauperes. vt l. ij. §. eo. Et est ar. hic secundū Gul. de cu. quod
si confiscatur bona emphyteote, vel vasalli, remanet saluum ius
domini: & vide quod not. Bar. in l. si finita. §. si de vectigalibus.
de dam. infect. An saltem transeat feudum in fiscum in vita cō-
fiscati. nam videtur q̄ sic. l. Statius. §. Cornelio. ff. de iure fisci ta-
men ipse determinat contrarium, q̄ statim reuertitur ad dñm: ac
si naturaliter mortuus esset. non sic in emphy. arg. j. de fun. patri.
l. fundum. & quod not. ibi in gl. Et vide Inno. in c. cū officij. de
testa. ad illud quod hic dicitur. in fin. ¶ & inducitur ista l. si bona
auferuntur ab hærede p̄sbyteri, tanquam ab indigno. vt quia
tacite accommodauit fidem de restituendo incapaci: puta spu-
rio p̄sbyteri, an applicetur fisco ecclesie, vel fisco temporalis
& facit ista l. pro prima parte tñ Bald. distinguit. Aut ille hæres
erat clericus: & habet locū prima pars, aut laicus. & tñ secūda:
quia debet inspicere conditio personæ cui auferuntur. ¶ Item po-
ne quod decedit p̄sbyter ab intestato, consanguinei dicunt bo-
na sua ad se pertinere, quasi quæsitā aliunde quā ab ecclesia:
sed ecclesia dicit oppositum quod sunt acquisita de bonis eccle-
sia: cui incumbet onus probandi. ¶ Respondeo ei qui non est in
pos. & quousq̄ possessio vacat licitum est p̄occupare, vel con-
sanguineis, vel ecclesie. & ille qui occupauerit erit potioris con-
ditionis secundum Inn. in c. cum officij. de testa. & adde quod
no. per eundem in c. in p̄sentia. de proba.

LEX XXIII.

Vnc autem. ¶ Ista aut. primō cōfirmat auth.
Ingressi. s. titu. j. addendo vnum
verbum quod est vtile. & hoc vsque ibi. [exinde.] ibi
cōfirmat auth. si qua mulier. eo. tit. in eo quod ibi di-
citur in fi. & corrigit l. C. in prin. in quantum loquitur de mona-
chis, & innuit q̄ possunt testari. quia hodie non procedit. No. ex
prima

AVTHENTICA.

Vnc autem. ¶ Ista aut. primō cōfirmat auth.
Ingressi. s. titu. j. addendo vnum
verbum quod est vtile. & hoc vsque ibi. [exinde.] ibi
cōfirmat auth. si qua mulier. eo. tit. in eo quod ibi di-
citur in fi. & corrigit l. C. in prin. in quantum loquitur de mona-
chis, & innuit q̄ possunt testari. quia hodie non procedit. No. ex
prima

AVTHENTICA.

Vnc autem. ¶ Ista aut. primō cōfirmat auth.
Ingressi. s. titu. j. addendo vnum
verbum quod est vtile. & hoc vsque ibi. [exinde.] ibi
cōfirmat auth. si qua mulier. eo. tit. in eo quod ibi di-
citur in fi. & corrigit l. C. in prin. in quantum loquitur de mona-
chis, & innuit q̄ possunt testari. quia hodie non procedit. No. ex
prima

AVTHENTICA.

Vnc autem. ¶ Ista aut. primō cōfirmat auth.
Ingressi. s. titu. j. addendo vnum
verbum quod est vtile. & hoc vsque ibi. [exinde.] ibi
cōfirmat auth. si qua mulier. eo. tit. in eo quod ibi di-
citur in fi. & corrigit l. C. in prin. in quantum loquitur de mona-
chis, & innuit q̄ possunt testari. quia hodie non procedit. No. ex
prima

AVTHENTICA.

Vnc autem. ¶ Ista aut. primō cōfirmat auth.
Ingressi. s. titu. j. addendo vnum
verbum quod est vtile. & hoc vsque ibi. [exinde.] ibi
cōfirmat auth. si qua mulier. eo. tit. in eo quod ibi di-
citur in fi. & corrigit l. C. in prin. in quantum loquitur de mona-
chis, & innuit q̄ possunt testari. quia hodie non procedit. No. ex
prima

AVTHENTICA.

Vnc autem. ¶ Ista aut. primō cōfirmat auth.
Ingressi. s. titu. j. addendo vnum
verbum quod est vtile. & hoc vsque ibi. [exinde.] ibi
cōfirmat auth. si qua mulier. eo. tit. in eo quod ibi di-
citur in fi. & corrigit l. C. in prin. in quantum loquitur de mona-
chis, & innuit q̄ possunt testari. quia hodie non procedit. No. ex
prima

AVTHENTICA.

Vnc autem. ¶ Ista aut. primō cōfirmat auth.
Ingressi. s. titu. j. addendo vnum
verbum quod est vtile. & hoc vsque ibi. [exinde.] ibi
cōfirmat auth. si qua mulier. eo. tit. in eo quod ibi di-
citur in fi. & corrigit l. C. in prin. in quantum loquitur de mona-
chis, & innuit q̄ possunt testari. quia hodie non procedit. No. ex
prima

AVTHENTICA.

Vnc autem. ¶ Ista aut. primō cōfirmat auth.
Ingressi. s. titu. j. addendo vnum
verbum quod est vtile. & hoc vsque ibi. [exinde.] ibi
cōfirmat auth. si qua mulier. eo. tit. in eo quod ibi di-
citur in fi. & corrigit l. C. in prin. in quantum loquitur de mona-
chis, & innuit q̄ possunt testari. quia hodie non procedit. No. ex
prima

AVTHENTICA.

Vnc autem. ¶ Ista aut. primō cōfirmat auth.
Ingressi. s. titu. j. addendo vnum
verbum quod est vtile. & hoc vsque ibi. [exinde.] ibi
cōfirmat auth. si qua mulier. eo. tit. in eo quod ibi di-
citur in fi. & corrigit l. C. in prin. in quantum loquitur de mona-
chis, & innuit q̄ possunt testari. quia hodie non procedit. No. ex
prima

AVTHENTICA.

Vnc autem. ¶ Ista aut. primō cōfirmat auth.
Ingressi. s. titu. j. addendo vnum
verbum quod est vtile. & hoc vsque ibi. [exinde.] ibi
cōfirmat auth. si qua mulier. eo. tit. in eo quod ibi di-
citur in fi. & corrigit l. C. in prin. in quantum loquitur de mona-
chis, & innuit q̄ possunt testari. quia hodie non procedit. No. ex
prima

AVTHENTICA.

Vnc autem. ¶ Ista aut. primō cōfirmat auth.
Ingressi. s. titu. j. addendo vnum
verbum quod est vtile. & hoc vsque ibi. [exinde.] ibi
cōfirmat auth. si qua mulier. eo. tit. in eo quod ibi di-
citur in fi. & corrigit l. C. in prin. in quantum loquitur de mona-
chis, & innuit q̄ possunt testari. quia hodie non procedit. No. ex
prima

AVTHENTICA.

Vnc autem. ¶ Ista aut. primō cōfirmat auth.
Ingressi. s. titu. j. addendo vnum
verbum quod est vtile. & hoc vsque ibi. [exinde.] ibi
cōfirmat auth. si qua mulier. eo. tit. in eo quod ibi di-
citur in fi. & corrigit l. C. in prin. in quantum loquitur de mona-
chis, & innuit q̄ possunt testari. quia hodie non procedit. No. ex
prima

AVTHENTICA.

Vnc autem. ¶ Ista aut. primō cōfirmat auth.
Ingressi. s. titu. j. addendo vnum
verbum quod est vtile. & hoc vsque ibi. [exinde.] ibi
cōfirmat auth. si qua mulier. eo. tit. in eo quod ibi di-
citur in fi. & corrigit l. C. in prin. in quantum loquitur de mona-
chis, & innuit q̄ possunt testari. quia hodie non procedit. No. ex
prima

AVTHENTICA.

Vnc autem. ¶ Ista aut. primō cōfirmat auth.
Ingressi. s. titu. j. addendo vnum
verbum quod est vtile. & hoc vsque ibi. [exinde.] ibi
cōfirmat auth. si qua mulier. eo. tit. in eo quod ibi di-
citur in fi. & corrigit l. C. in prin.

prima parte dum dicit. [si prius testatus non sit,] per quod declaratur & limitatur auth. ingressi. dum ibi dicitur quod ingressus monasterium dedicat se & sua monasterio. nam hoc est verum si non fuerat prius testatus: si ergo fecerat testamentum, per ingressum non rumpitur, & dedicatio bonorum debet intelligi saluo testamento, ut eo mortuo naturaliter instituti etiam extranei, habeant bona, licet eo vivente debeant esse penes monasterium. & sic solatur hæc quaestio quam format gl. in auth. si qua mulier. amen debet intelligi cum distinctione, de qua ibi dixi. quando cogitans de ingressu fecit testamentum: aliàs rumpere. hoc colligitur in corpore unde sumitur in auth. de monachis. §. si vid. Item not. in si. secundum Bal. q. cum auferre legitima filio sit iniquum, statutum auferens vel excludens foeminam à successione extante mafculo, videtur iniquum: & per consequens non valere. cum omnis lex debeat esse æqua. ut in c. erit autem. §. si distincti. communiter tamen tenetur contrarium & servatur de facto, si aliquis mandat dari loco legitime: puta q. dotetur, aliàs procederet prima pars. & sic innuit Bald. hic q. legitima possit minui, non autem in totum tolli. & ita not. Dyn. in c. indultum. de regu. iur. in vj. alij dicunt q. potest in totum tolli. quia si non posset, ergo nec diminui. per l. quod de bonis. §. si. ff. ad legem fal. De hoc p. Cy. in l. sancimus. j. de nu. & p. Bar. i. l. Titio ceteri. §. Ti. genero. de cond. & dem. & ibi dixi in gl. ibi vel secundum Io. dic. hæc vera. non enim vult iste tex. dicere quod ingressus monasterium si habeat liberos non possit postea testari, imò potest inter eos. ut in auth. si qua mulier. sed vult dicere q. si non testatur, bona omnia pertinent ad monasterium: salua legitima filiorum, & hoc etiam dicitur in illa auth. in si. Item gloss. si. dicit notabiliter secundum quosdam q. filij possunt illam legitimam petere statim, etiam vivo patre naturali. Sed in auct. si qua mulier. in gl. si. dicit contrarium quod deo demum mortuo. & hæc verior de iure civili. Sed de iure canonico videtur prima verior. ut ibi dixi. per c. cum sci. mus. de regularibus.

LEX

XXI.

D similitudinem. Dignitas superueniens facit ut quis possit servire p. substitutum. h. d. Si ergo libertus acquirat dignitatem ecclesiasticam cum per hoc non præiudicet iuri patroni. arg. in l. si. ff. de nata. resti. poterit operas præstare per substitutum. & not. hic quod tunc præstat suo periculo. ut etiam dixi in l. quilibet. supra eodem.

1. Pona pecuniaria que applicatur parti dicitur civilis, sed que applicatur fisco criminale. & quando datur etiam civilis.

2. Pona litera in quibus fit mentio de persona sua præsumitur esse ille de quo fit mentio in iura, nisi probetur contrarium.

3. Non debet haberi pro clerico, qui non habet insignia clericalia.

4. Pona litera in quibus fit mentio de persona sua præsumitur esse ille de quo fit mentio in iura, nisi probetur contrarium.

5. Clericus an possit probari per testes.

6. Quando iudex secularis fecit aliquem capi pro maleficio, & ipse dicit se clericum, & petit remitti ad aliam episcopi, que sint partes iudicis secularis?

LEX

XXII.

I qua per calumniam. Ista lex semper aliter legatur. & h. dicit.

1. Accusans episcopum calumniosè de aliquo crimine, vltima poena calumnie patitur poena pecuniaria pro temeraria vocatione de qua hic. hoc primò. Et privilegia concessa ecclesijs,

2. quantò ad hoc ut confugientes ad eam sint securi: firma permanet. hoc secundò. & clerici peregrini non habentur pro clericis,

3. nisi habeant literas testimoniales suorum episcoporum. hoc tertio & vltimò. Et de hoc vltimò habetur titulus in decretalibus de

4. clericis peregrinis, qui habuit ortum ab hac lege. In prima parte not. gl. quæ incipit. [hoc si civiliter.] q. poena pecuniaria licet applicetur fisco, dicitur poena civilis. Contrarium tñ dicunt doctores. quod illa dicitur civilis quæ applicatur parti. & contingit in

5. omnibus criminibus privatis, ut poena furti, vel vi bonorum ratorum. vel similes: quando autem fisco, dicitur criminalis. ut l. agraria. & ibi not. ff. de ter. mo. de hoc ut per Cy. in l. qui sepulchra j. de sepul. viol. & per Bart. in d. l. agraria. sed hic ideo appellatur largo modo civilis, ad differentiam corporalis, quæ etiam imponitur

6. hoc casu propter calumniam. ut in illa glo. & ista pecuniaria imponitur propter temerariam vocationem secundum Ricar. malub. &

3. alios doct. Ex fine huius. l. colligitur duo.

primò quod si aliquis portet literas, in quibus fiat mentio de persona sua, & sibi aliqd committatur, si opponatur sibi tu non es ille de quo fit mentio in his literis, nisi probes. potuisti enim cuidam alteri subtrahere. q. ista contradictio non admittatur, imò si asserit se illum, præsumitur: nisi contrariū ostendatur. quod not. nā si aliquis de longinquis partibus portet instrumentū procuratoris, in quo continetur quod talis constituit Titium procuratorem ad agendum & ille asserat se esse illum Titium de quo in instrumento. Aduersarius autē dicit non cognosco te, proba q. sis ille Titius. dicunt doct. per istum text. q. non habet necesse probare. quod perpetuo tene mēti. pro quo bene facit tex. cum gloss. in l. si. de pac. cōuen. quæ vult q. si penes aliquem reperiuntur instrumenta mea, in quibus mihi teneris. & ille agat contra te tanquam procurator meus, nec producat mādātum ad agendum, satis præsumit esse: ex quo penes eum sunt iura mea. hoc tñ dicit ut ibi no.

4. ut l. maritus. j. de procu. Item colligitur in si. ar. secundum gl. quod non debet haberi pro

5. clerico qui non habet insignia clericalia, & sic percipiens clericum qui non erat in habitu & tonsura, non incidit in excommunicationem, in quam incidunt percipientes clericum

secundum gl. Doct. dicit q. est verū, nisi sciret ipsum clericum. nā tunc non excusatur, licet ille non sit in habitu & tonsura. quia dolus ipsius percipientis præponderat culpæ clerici non portantis tonsuram vel habitum. ar. in

l. itē si obstetrix. in fin. ff. ad l. Aquil. Item etiam allegat iste tex. q. clericatus non potest probari per testes. Sed requiritur scriptura.

& idem dicit quidā de titulo beneficii. Sed in contrarium q. nō. Archi. in procemio sex

xti lib. dicit ut ibi in nouella. vbi omnino vide de hoc. vide hic per Cy. post Pe. & p. bal. q. tagit plura circa materiā. c. si iudex laicus.

de sen. excō. lib. vj. q. iudex secularis fecit aliquē capi p. maleficio: & ipse dicit se clericum, & petit se remitti ad curiam episcopi. q. sint partes iudicis secularis. Et istud quotidie contingit de facto.

LEX

XXIII.

Voniam. Ista Eutiches hereticus qui fuit dā natus in concilio Calcedonensi dicebat in Christo tñ vñā fuisse naturā. s. humanā: et ibi fuit de terminatū qd' erat duplex natura. s. diuina & humana: nā si humana tñ, resurgere nō potuisset: & si diuina tantū nō potuisset mori de hoc habetur. xv. d. c. canones: & in isto concilio interfuerunt septingenti. xxx. episcopi. nec in aliquo alio vnquā tot fuerunt.

1. Materia executorum ultime voluntatis remissuē.

2. Appellatione pauperum etiam ecclesie continentur.

3. Pecunie relictæ pauperibus, an possint cōverti in fabricā ecclesie, si indiget reparatiōe?

4. Pauper dicitur ille qui parum habet: sed inops qui nihil habet, & quæ sit differentia inter penuriam & paupertatem.

5. Paupertas qualiter probetur. remis.

LEX

XXIII.

I d quod pauperibus. Relictum pauperibus valet nō obstante incertitudine personarum. Sic & donatio. ut si. ti. j. l. illud. & est speciale secundum gloss. quod incertitudo nō vitiat, regulariter secus. nisi sit commissa alterius arbitrio declaranda vlt in certum euentum. ut in l. quidam relegatus. ff. de rer. dub. & ibi plenè per Bartol. de isto articulo. Alij dicunt quod non est speciale. Sed ideo est quod declaratio habeat fieri per executores testamentarium: ut legitimum, puta episcopum. vt. j. eod. l. nulli. Sed certè hoc procedit si expressè testator hoc eis permitteret, puta pauperibus, quos declarabit talis. Sed quando nō expressè committit, vitiat. ideo gl. verius videtur dicere. & ratio specialis.

Pauli de Castro Prima super Codice.

^a Qualiter probetur paupertas. Adde Ange. in l. vbi adhuc. in prima col. in gl. magna. C. de iure dot.
^b Corā iudice seculari. adde c. q. xiiij. q. d. h. & Spec. in tit. de test. i. s. sequitur. vers. quid de presbytero.

tatis est: quia tale relictum censetur factum Deo, qui est certus. Io. An. dicit quod pauperes faciunt collegium. & collegiū est per sona certa. Sed Bal. dicit hoc nō reperiri in iure, nec esse verū: quia tunc nō posset fieri distributio in quosdam sic, & in quosdam nō, quia oēs simul facerent collegiū. quod tamen est falsum: vt j. eod. l. nulli. & propter hoc Bald. hic incidit tractat materiā executorū vltimæ voluntatis, formando mul-

tas quæstiones, quas etiam firmat Jac. de Arc. in quodā tractatu quem fecit de hoc. & plenius vide in Spe. de instr. edi. §. nūc verō aliqua. Et in addi. lo. an. in qbus infinita deciduntur super ista materiā. & Bar. agit aliqua vtilia, sed pauca. in l. alio. de ali. & ci. leg. & quidam valens canonista repetēdo. c. si. de test. li. vj. adhuc magis extēdit materiā. Et no. q. appellatione pauperum etiā ecclesiæ continentur. vt j. eod. l. omnes. §. hoc nihilominus. & ibi vide Bal. per quod videtur decidī quæstio quā format Io. An. d. in nouella in d. c. si. An. pecunias relictas pauperibus possit cōuertere in fabricam ecclesiæ, si indiget reparatiōe. videbatur qd' non sine licentia papæ, postquam poterat conuerti in vsum expressum à testatore. vt in cle. quia contingit. de religio. do. licet se cus si non posset. quia tunc sufficeret autoritas ordinarij. vt in l. legatum. cum l. seq. ff. de vfufr. leg. & quod ibi per Bar. ipse tamē determinat contrarium. pro quo facit l. quam s. allegauit. Vltimō dicit q. pauper dicitur ille qui parum habet, sed inops dicitur qui nihil habet. vt not. Archi. vj. di. c. quo iure. Et quæ sit differētia inter paupertatem & penuriam. vide per eūdem in c. pericu. l. o. de statu reg. li. vj. Et qualiter probetur paupertas, vide per Bar. in l. si constante. ff. sol. mat. in primis quæstionibus. Et facit l. paupertas. ff. de excu. tu. Cetera vide in locis præallegatis.

¹ Clerici coram quo iudice conueniantur. c. m. 2.
² Iudicis electio pertinet ad actorem.

LEX

XXV.

Um clericis. Clerici Constantinopolitani debent cōueniri coram Patriarcha, vel prefecto constantinopolitano, data electione actori, & non coram alio quocunq. hoc dicit vsq. ad verū. [memorati autem.] Et allegatur istud principium quod quādo actor habet plures iudices, potest eligere coram quo agere velit secundū Jac. Bu. de quo etiam in l. si. in tex. & gl. vbi in rem act. & ff. de iu. l. sed & si suscepit. §. si ea res. & de eo quod cer. lo. l. iij. nisi dentur in priuilegium reo: quia tunc ad reum pertinet electio. vt in auth. habita. C. ne si. pro pa. Et adde quod not. Inn. in c. cum ab ecclesiārum. de officio or. in glo. quæ incipit benedicat. & c. quantō. post medium. hodie verō clerici etiam de iure ciuili non conueniuntur coram seculari iudice. vt j. e. authen. statuimus. & aul. causa quæ fit cum monacho.

¹ Clerici conueniunt an satisdant?
² Prima citatio potest incipere à procuratore citati, si procurator habet ad illam litem mandatum, sed citatio est prius citare dominum.
³ Citatio facit sententia iudicis interlocutoria.
Interlocutoria quid sit?
Nuntius non debet citare partem sine commissione iudicis, etiam ad instantiam alterius partis, & an valeat consuetudo in contrarium, & an valeat generalis commissio iudicis, & an poterit nuntius citare die feriata pro non feriata?
⁴ Principalis quando est idoneus præsumptione iuris vel de iure, vel est notoriū quod est diues, non est cogendus dare fideiussorem, etiam in cautionibus deputatis à iure cum fideiussoribus.
⁵ Approbatores fideiussorum qui tanquam idonei deputantur à communi, si conueniantur, non habent præstare fideiussorem.
⁶ Clerici prohibentur iurare coram iudice seculari sine licentia episcopi, sed extra iudicium possunt iurare.

§. Memorati. Clerici Constantinopolitani conueniunt satisdant de iudicio sisti, & iudicato soluendo in casu in quo est satisfaciendū. & dāt in fideiussorem oconomum Constantinopolitanum vsq. in quinquaginta libras auri. vltra verō non satisfaciunt, nec iurant, nec etiam ipse oconomus conuentus satisfaciat. hoc dicit vsq. ad versū. [statuimus.] hæc tamē corriguntur in gl. tñ ex tex. aliqua sunt notāda. Nota primō in ver. [procuratores.] q. prima citatio pōt incipere à procuratore citati, si est procurator habens ad illam litem mādātum. Quidā verō cautius volētes agere semper faciūt prima vice citari dñm

& si compareat procurator, postea faciunt citari procur. De hoc articulo vide per Bar. in l. solēt. ff. de ali. & cib. leg. l. tñ no. in ver. [tuarū sententiarū.] q. glo. exponit l. conuentionaliū. q. citatio dicitur sententia iudicis. intellige l. interlocutoria. vt no. in auth. de litigiosis. §. ad excludendas. in gl. quæ dicit q. quicquid sit in lite à iudice vsq. ad sententiā diffinitiuā, potest dici sententia interlocutoria. & no. hæc pro his quæ habentur in l. j. de sportulis. l. tñ no. in ver. [authoritate.] q. nuntius non debet citare partē sine commissiōe iudicis, etiam ad instantiā alterius partis. vt etiā probatur. j. de exhi. reis. l. neminē. Sed in quibusdam locis habēt nuntij de cōsuetudine citare ad solā requisitionem partis, & hoc in multis locis seruatur. quia etiā iudices faciūt commissiōes generales nuntijs curiæ. vt citent qñ fuerint requisiti absq. alia commissiōe speciali, & postea referant notario ad hoc deputato. Et tunc dicit hic Bal. notabiliter q. nō poterit citare die feriata, pro non feriata. Sicut nec iudex posset die feriata citationem sibi cōmittere, quia iste nuntius ex consuetudine exercet actū iurisdictionalē. non sic qñ citaret de commissiōe iudicis facta die non feriata. vt notatur per Cy. in l. dies festos. j. de ferijs. Et tñ no. in ver. [ipse vero reuerendissimus & c.] Jar. quod qñ principalis est idoneus præsumptione iuris vel de iure, vel etiam est notoriū quod est diues, non est cogendus satisfare fideiussoribus: etiā in cautionibus deputatis à iure cum fideiussoribus. ad hoc facit quod habetur in tit. j. de fideiussoribus. In gloss. super ver. sufficiēter. Item est ar. iste tex. q. approbatores fideiussorum qui tanquam idonei deputantur à cōi. si cōueniantur, nō habebunt præstare fideiussorem. sicut nec hic oconomus: qui tanquā idoneus fideiussor bebat pro alijs. Vltimō no. q. clerici prohibentur iurare. hoc in tellige corā iudice seculari sine licentia suorum episcoporum. ij. q. v. c. sacramentū. & xxij. q. j. c. pe. in fi. & per Inn. in c. j. de iur. cal. & ibi omnino vide. & ita seruatur de facto, quod etiā qñ vocantur ad testimonium in curia seculari, nō vadūt sine licentia episcopi, vel eius vicarij. Sed extra iudiciū bene possunt iurare. vt not. in d. c. j. quia nō est peccatū iurare cū expedit. vt in c. & si Christus. de iureiur. Secus cum non expedit. & etiā nimis frequentatur.

§. Statuimus. Clerici non dant executoribus nisi duos solidos pro citatione, & cum eis mitius est agendum. hoc dicit vsq. in finem. q. qui finis allegatur ad vnū tantū. q. quantum ad ea quæ pertinent ad ordinationem iudicij: debet seruari cōsuetudo & stylus loci vbi iudicium agitur. facit l. j. in fi. ff. de testi. & l. ij. quemad. testa. aper. & notatur in l. cunctos populos. de sum. trini. per doctores.

¹ Quando Episcopus vel eius procurator agit in aliqua curia seculari pro negotijs ecclesiæ suæ, non habet soluere sportulas quas alij soluunt.
Episcopus in causa ecclesiæ suæ q. ante litem contestationem possit constituere procuratorem, & quid aliqui constituant actorem ante litem contestat.
Verbum siliqua, quid importet, remiss.

AVTHENTICA.

Ed hodie. No. hic secundum Bal. dum dicit q. non permittuntur dare vltra quatuor siliquas. q. si ita taxatur certa summa notarij pro eorum scripturis per statuta, nō licet eis recipere plus etiā à sponte soluentibus. nā si isti prohibētur accipere, ergo & illi dare per istum tex. ad quod j. de iudi. vt l. ij. in fine cū ibi not. & vide tex. cū gl. in c. statutū. de rescri. lib. vj. Et tñ not. in versicu. [Episcopus.] q. qñ episcopus vel eius procurator agit in aliqua curia seculari pro negotijs ecclesiæ suæ, nō habet necesse soluere sportulas quas alij soluunt. puta tñ pro centenarij. vt fit in ciuitate Lucensi, & in curijs mercantiæ Florentiæ. & in multis locis. Vltimō est hic vna gl. quæ tenet q. Eps an litem contestet. in cā ecclesiæ suæ nō possit constituere procuratorem, sicut nec tutor vel curator: cum ipse nō sit dñs, sed procurator: licet ipse habeat legitimā administrationē. arg. in l. neq. j. de procu. iuncto. c. j. de dona. Doc. tenent contrariū. quia non est nudus administrator, cū gaudeat fructibus. ideo quantū ad hoc æquiparatur patri: qui habet vsum fructū bonorū aduētitiarū. ideo cōstituit procuratorem, sicut si esset verus dñs. vt in l. j. de ho. ma. & no. in d. l. neque. Et per hoc. l. prece. ante fi. ibi dicit pro institutione procuratoris si per eū voluerit litigare & c. Alij verō cōstituit actorem ante litem cōte. & de hoc sunt casus pluriū decretaliū in ti. de procu. in c. petitio. cū alijs similibus. De isto autē verbo, siliqua, de quo loquitur gl. j. vide text. in gl. j. de metallarijs. in l. j. lib. xj.

Approbatores

Approbatores fideiussorum tenentur, si reperiantur non soluendo.
Qui iuratur satisfactum cum fideiussoribus, si iuratur se non reperire: releuatur ab eis dam-
ni: & sufficit quod promittat cum iuramento & quod obliget bona sua, & pro-
mittat parum.
Exposito nudo in iudicio facto, seu coram iudice, oritur officium iudicis, & an habeat
excoationem paratam?
Ceremoniarum non prestantur satisfactiones de quibus in ista authen.

AUTHENTICA.

Eneraliter. Ista authen. non est hodie in usu. ga-
 ctiores non prestant istam satisfac-
 tionem de qua hic. nec illam de qua i. aut. libellum. j. de
 litis conte. vt. no. in gl. in sti. de fatil. §. sed hodie. dicunt
 tamen Rosse. & Alberi. q. si peteretur a reo ista satisfactio, non
 deberet prestanti. quia ista auth. non est abrogata per contrariam
 consuetudinem, licet non sit in usu. quia satisfactio ista non
 petuntur. sed Bar. dicit se vidisse peti, & non obtineri. in singulis
 tamen locis sunt statuta, q. si actor sit forensis: vel alius non subdis-
 tus iurisdictioni iudicis coram quo agitur. non audiatur nisi satis-
 det de expen. restituendis, si succubat in causa. & sic non est ira
 data ista satisfactio sicut illa de qua hic. & tunc dico q. licet non re-
 periret fideiussores, non deberet admitti cum simplici iuratoria cau-
 tionem: quia non esset satisfactio reo. nisi in illo loco posideret im-
 mobilia. nam posset posidere absq. eo q. sit de iurisdictione illa. vt
 i. libertus. §. sola. ff. ad muni. Et notatur hic primò dñ dicit, [pe-
 riculo competentis officij.] q. approbatores fideiussorum tenen-
 tur si reperiantur non soluendo secundum Baldum. ad hoc l. cum
 ostendimus. in fi. ff. de fideiuss. tuto. Item no. in ver. [aut si fideiussor
 rem.] q. ille qui tenetur satisfactum cum fideiussoribus, si iuratur se non
 reperire, releuatur ab eis dandis. & sufficit q. promittat cum iura-
 mento adde & quod obliget bona sua. vt j. eod. l. omnes. §. in hac
 autem iocura. & quod promittat poenā. vt not. gl. in l. nisi. §. quā
 vis. ff. si cui plus quam per l. fal. & adde quod plenè not. in l. j. ff.
 qui iudic. cog. Et not. etiam hic vnā gl. circa prin. super ver. [con-
 scribat.] q. ex pacto nudo in iudicio facto seu coram iudice ori-
 tor officium iudicis. quod alibi non est secundum Bal. in l. tale pa-
 ctum. §. de pac. vbi tale pactum habet executionem paratam.
 quod non est in extra iudiciali. vt in l. si pacto quo poenam. in fi. j.
 de pact. Cetera dic vt in glo. & per Bal. qui multa verba hic di-
 cit. Item etiam in fine. not. tex. cum glo. quod coram arbitris non
 prestant ista satisfactio allegantibus. vide in Spe. de fatid.

Patentia & modestia debet esse tam in clericis quam in regentibus rem publicam.

LEX.

XXVI.

Ecernimus. Not. in hac l. quod reliquias fan-
 ctorum & etiā lignum crucis non
 debent stare in locis prophanis: sed duntaxat in eccle-
 siis, & sacris locis. Item quod ad curam episcopi perti-
 net vbi collocentur. & alij inferiores clerici non possunt mutare
 de loco in locum sine licentia episcopi. Vltimò no. text. moralē
 circa finem de patientia & modestia quæ debet esse tam in cleri-
 cis quam in regentibus rem publicam.

LEX.

XXVII.

Visquis. Pro declaratione huius l. vide l. officiales.
 s. titu. primo.

Si iudici ad piam causam executor quantūcunque merus habet actionem ex testa-
mento contra heredem scriptum, ne sibi soluiatur pecunia relicta pro distribuendo
pauperibus. secus in alijs non possit: & quo nomine intentabit hanc actionem?
Aspiciat constituere procuratorem ante litem contestatam?
Qualiter prouidebitur alijs executoribus in relictis non pijs?
licet si prouideat executores, & soluat legatarijs, an liberetur, & an legatarij pos-
sint agere contra executores.
Executor debet specialiter designari a testatore, & an possit testator electionem execu-
toris alteri committere?
Executor cui commissa est executio personarum, non potest officium executoris alteri
committere, si a testatore non est sibi data licentia.
Executor testamentarius præsertur episcopo, & etiam alteri privilegiato à papa quod
possit recipere relicta ad piam causam. & quid si negligat?
Executor qualiter debeat facere inventarium, & reddere rationem sue executionis, &
quid in episcopis?
Episcopus vel curia sua ut notarij, non debet aliquid accipere pro eorum labore de sum-
ma relicta pauperibus.
Vtrum & alia possint dici pars ciuitatis: & an comitatenses possint dici ciues?

LEX

XXVIII.

Vlli licere.

Ista est opti-
 ma l. in mate-
 ria vltimarum voluntatum. Et ha-
 bet multa optima dicta. Continet
 in prima parte id quod habuistis. §. in l. id
 quod pauperibus. Ista l. allegat ad multa
 in materia executorum vltimæ voluntatis.
 primò quod est dare executores testamē-
 tarium, & etiam legitimum, vt episcopum.
 Adde & etiam datium, id est, datum à iu-
 dice. vt in l. solent. ff. de ali. & cib. leg. & hoc
 in relictis pijs, puta pauperibus, vel alimen-
 torum: in alijs si testator non daret execu-
 torum, non esset dare legitimum, vel datium. Item allegatur q. in
 relictis ad piam causam executor quantūcunque merus nullū cō-
 modum sentiat. siue testamentarius, siue legitimus, habet act. ex
 testamento contra heredem scriptum, vt sibi soluiatur pecunia re-
 licta pro distribuendo pauperibus. vt ibi. dum dicit, [habeat exi-
 gendi licentiam.] & ibi, [habeat facultatem exigendi & c.] non
 sic in alijs relictis non pijs, vt in l. Lucius. §. j. ff. ad Trebel. Ethic
 concurrunt quā plura dicenda. Primò quo nomine intenta-
 bit hanc actionem ex testamento. dicit Part. in l. si quis Titio. de
 leg. ij. q. nomine pauperum quibus competit illa actio, imple verò
 executor habet dūtaxat exercitium. Sed Bald. §. e. l. id quod pau-
 peribus. secundum Jac. de Are. dicit q. nomine suo. id est, suo of-
 ficio, quia si nomine pauperum; haberet necesse cauere de rato.
 nec posset eis fieri solutio. sed salua reuerentia. nam ipsi habent le-
 gitimum mandatum. vnde non expedit q. caueant de rato. vt l.
 ne satisfactio. ff. rem ra. ha. Et possunt recipere solutionē sicut tu-
 tor & cu. Nec video qualiter nomine suo possint. Itē an possint
 constituere procura. ante lit. contest. videtur quod nō. sicut nec
 tutor vel curator: sed debeant constituere actorem. vt in l. neq. j.
 de procura. Doc. tamen videtur tenere contrarium fauore pia-
 cauia, vt executio citius expediat. vt ibi. [sine vlla cunctatione.]
 Item qualiter prouidebitur alijs executoribus in relictis non pijs,
 postquam non possunt mouere actionem ex testamēto, quomodo
 possunt implorari iud. offi. per l. quintus. ff. de an. leg. Item an
 hæres soluendo executori meo liberetur à legatarijs: & dic q. sic
 per l. liberto. §. largius. in fi. eo. tit. de annu. leg. Item an teneantur
 satisfactum hæredi soluendo de defendendo ipsum, vel de exeque-
 do vel de restituendo pecuniam quæ non fuerit executioni man-
 data. vide plenè per Bart. in l. diuus. ff. si cui plus quam per l. fal.
 Item si hæres prouideat executores, & soluat legatarijs, an libe-
 retur vt nō possit ab executore molestari: dic q. sic, si legata erāt
 facta certis personis. ita q. non erat necessaria nisi executio facti.
 tex. est in l. si libertus sub conditione. §. j. ff. de bo. lib. & in auth.
 de ecclesia. tit. §. si quis in nomine. & ibi per Jac. de bel. Sed si per-
 sonis incertis declarandis per executores. vt in casu huius. l. se-
 cus. quia cum declaratio non pertineat ad heredem, non videre
 tur soluere illis qbus legatum est factum: nisi primò esset facta
 declaratio per executores. Item an legatarij possint agere cōtra
 executores. vide per Bart. in l. Firmio. §. j. ff. quando dies leg. ce.
 Vltimò not. in §. j. in versi. [is qui specialiter.] q. executor debet
 specialiter designari a testatore. vnde dicunt quidam per hunc
 tex. q. testator non potest electionem executoris alteri commit-
 tere. de hoc. in c. j. de procur. libr. vj. in nouella. & per Baldū in l.
 quidam relegatus. ff. de reb. dub. & per Baldum suprā eodem.
 l. id quod. & vide finaliter dicendū q. aut testator constituit ali-
 quā certū executores cum prate substituēdi alijs ad sui bñplac-
 tum, et hoc potest, licet fiat de incerta persona, per id quod no. in
 l. cū esset. in fi. ff. de ser. rust. prædi. & in cle. religiosos. de test. Aut
 nō constituit aliquē certū sed incertū per alium nō cōstitutum de-
 clarandum, & tūc aut cōmittit dūtaxat declarationē: puta facio
 executores quē Titius nominabit. & valet per l. vtrū. §. cū quidā.
 ff. de reb. du. Aut cōmittit alteri ipsam cōstitutionē. puta cōmit-
 to Titio q. possit cōstituere executores quē voluerit pro exeque-
 dis relictis à me factis. & tūc nō valet. quia vltima voluntas non
 debet pendere ex alieno arbitrio. & vide quodāmodo captato-
 ria. licet Doct. soleant dicere q. in relictis ad piam causam valeat
 voluntas captatoria. per c. cum tibi. de testa. Sed in alijs terminis
 loquūtur. Itē allegatur tex. hic dum dicit, [pro sua cōscientia.] q.
 executor cui cōmissa est executio personarū, nō possit officium

Satisfactum. Ad hoc
etia procedere in se-
questratione. quia si
ille cui res sequestra-
ta sunt vult reuoca-
re sequestrum, si nō
potest satisfactum, tra-
itur et iuratoria cau-
tionē. Ita Nic. de neap.
in l. huius. C. de agri.
& cens. lib. xj. Frac.
de Are. in c. exami-
nata. de iudic. & bal.
in l. j. C. de hare. vel
ac. vend. Franc. Cur.

Pauli de Castro Prima super Codice.

a **¶** Et vni⁹ vxoris vit
Adde capit. oportet
ep^m. xxviii. q. iij. c. le
gimus. xxiij. di. c. nisi
cū pridē. i. §. p^olong ve
rō. de renū. c. qm vir
ginibus. xxxi. q. i. ori
ginaliter. j. ad Thi.
ij. capit.

b **¶** Hospitalarij. Vide
de hoc per do. Mari.
Sozi. in suo cōsili. c. lxx.
xxi. & in cōsili. c. cxiij.
& ibi quod teneat
reddere rationem. s.

exequi alteri cōmittere, si à testatore nō est
data sibi licētia. quia censetur electa indu
stria personarū. Nā arbitriū nō pōt alteri cō
mitteri. Sed postquā declarasset personas, bñ
posset cōmittere executi. facti. ar. in c. is g.
de offi. deleg. lib. vj. & de hoc in c. fi. de test.
eo. lib. & i addi. Spec. de instr. edi. §. nūc ve
rō aliqua. in addi. quā incipit hoc dictū. ibi
dñ dicit dedit ipse Nicolaus & c. facit etiā
iste tex. q. nō possit executori moueri qstio
q. nō fuerit bñ executus, postq. hoc relin
quit suā cōsciētiā. per ea q. nō. in c. statutū.
§. alios. de rescrip. lib. vj. in gl. & in addi.

Spe. e. §. in addi. quē incipit ad quēstionē. dicit tñ Ang. in l. de pu
pillo. §. qui opus. de ope. no. nū. per illū tex. q. debet iurare. ar. in l.
Theopōpus. de do. preleg. j. Itē no. q. executor testamentarius p
fertur episcopo. Adde q. etiā pferetur alteri priuilegiato à papa,
q. possit recipere reliqta ad piam causam: vt not. in addi. Spe. vbi
s. in addi. quā incipit. l. cuiuscunq. ibi omnino vide. Si tamen ne
gligit executor testamentarius per annum post monitionem fa
ctam ab episcopo, deuoluitur executio ad episcopum. vt in au
thē. licet. quē hic legitur. & in c. tua. de test. nisi testator ob negli
gētiā primi cōstitueret scdm, quā tñc ad illū deuoluitur p prius.
ar. in l. si fundū sub cōditione. §. stichū Sēpronio. & quod ibi no.
per Bar. ff. de leg. j. & p Bal. in l. j. post prin. j. de ca. tol. Sed quid si
aliquis instituit pauperes eligēdos per Titū, & nō per aliū? Rñd.
decisū fuit Bon. q. Titio negligēte episcopus nō eligit. quod etiā
videtur de mēte lo. And. in addi. Spe. s. allegato. versū. sed si pau
peres. ibi dñ dicit, sed hodie addi. & c. & hoc etiā refert Ang. in
l. illa institutio. ff. de her. inst. & respōdet ad istā aut. & scias q. ho
die Episcopi per suas constitutiones generaliter monēt executo
res q. exequant. j. annum. quē monitio potest dici q. afficiat sciē
tes nō aut ignorātes se esse datos executores: vt per Bart. in l. ge
nero. ff. de his qui no. infā. & dicit etiā doct. q. Episcopus potest
executori testamētario prorogare tēpus anni. j. Vltimō no. i ver.
[cum autē]. Itē sequē. quod executor debet facere inuētariū, &
reddere rationē suā executionis, ostēdendo vel declarando per
sonas quibus distribuit: & quantitatem quam distribuit. & ista red
ditio rationis fiebat olim iudici seculari tam per testamentarium
quā per episcopum: vt hic, hodie testamentarius reddit ratio
nem episcopo tanquam patri pauperū, à quo cōpelli potest. Sed
ipse episcopus soli Deo rationem reddit: vt j. eod. l. si quis ad de
clinandum. Item etiā q. episcopus vel curia sua vt notarij, non
debeant aliquid accipere de summa reliqta pauperibus pro eo
rum labore, vt patet ibi. [ita tamen & c.] j. Allegatur etiā versū.
[quod si in vico]. Iquod vicus & castra pñt dici pars ciuitatis, &
sic comitatui possunt dici ciues. Est tñ differentia inter eos & ci
ues ciuitatis: vt no. Bar. in l. si. ff. ad municip. Et vide quod no. lo.
And. in addi. Spe. in tit. de cēsis. in magna addi. Cētera dic, vt
in d. §. nūc verō aliqua. vbi Spe. transcripsit tractatū antiqui doc.
vtramōtani, qui fuit vocatus lo. Blacus: & ipsum nō nominauit
qui formauit cxxx. quēstiones in ista materia. et postea lo. And.
in addi. posuit plures alias.

a Episcopus debet esse sine crimine, & vnius uxoris vir, & quae alia requirantur?

LEX XXXIX.

Si quemquam. Lex ista tria facit. Primò po
nit qualiter se debeant habe
re electores epⁱ, quia nō debēt eligere per pecuniā,
aut ob gratiam, sed pura mente & cōscientia, puro, &
sincero iudicio, & propter virtutem electi. Secundò qualiter de
beat habere electionem, quia nō debet procurare vt eligatur, ne
incurrat vitijū ambitionis: & electus debet recusare, & expecta
re quod cogat acceptare. Tertiò punit cōtrafacientes. & nō hāc
l. pulchrius declaratā quā aliqua quā sit in toto corpore. C.
& alia similis est in l. quisquis. j. de postul. & plenius habetur in
authē. ad hāc de sancti. episc. Canonistae aliter habent. quod dic,
a vt c. quia propter. de elect. j. Et secundum Apostolū, Episcopus
a debet esse sine crimine, & vnius vxoris vir, id est non bigamus.
& debet esse moderatus, & nō percussor, & multa alia requirun
tur, quā prosequere: vt in decretalib. & cassatur electio si probe
ipsum fuisse locutum electoribus, vt ipsum eligent. de elect. c.
per inquisitionem. & ibi not. per Inno. in princ.

a Hospitalarij se habent ad instar tutorum, & curatorum. & an in causis hospitaliū
possint constituere procuratorem ante litem contestatam: & an praesent satisfac
tiones iudicarias?

b Hospitalarij debent conficere inuentarium, & recipere administrationem de manu su
perioris, nec possunt agere nisi confecto inuentario.

Bona hospitalium non possunt uendi sine causa necessitatis, & quae solemnitates tunc
requirantur?

Hospitalarij an & cui teneantur reddere rationem administrationis?

Praelati ecclesiarum parochialium, an teneantur conficere inuentarium, & reddere ra
tionem episcopo?

LEX XXX.

Rphanotrophos. Ista est melior lex
quā habemus in ma
teria hospitaliū & hospitalariorū, sunt loca pia, & pri
mus auctor ipsorū fuit quidam vocatus Loticus. vt j.
eo. l. oia priuilegia. & de hospitalibus habet in c. de xenodochijs
extrā de religi. do. quā sub iunt epⁱ ecclesiarū. & hoc qñ sunt ele
cta cū authoritate epⁱ quod praesumit qñ habent ecclesiā & cā
panilas & de illis loquitur iste tex. aliās nō dicuntur loca pia. &
possunt destrui ad nutū construentiū. vt in cle. quia cōtingit. &
ibi no. per gl. de relig. do. & illa clemētia supplet & declarat istā
l. j. Not. ergo q. hospitalarij se habent ad instar tuto. & cur. & ex
hoc videtur q. non possint cōstituere procuratōrē in causis ho
spitaliū, nisi post litē contest. per l. neq. j. de procu. Contrariū de
terminat hic Bald. quia nō sunt nudi ministri, cū debeant ali de
bonis hospitalis: & potius aequiparentur in hoc patri: qui est legi
timus administrator filij, non nudus: cū habeat vsumfructū. &
ideo constituit procuratōrē etiam ante litem contest. vt in l. j. de
bo. mater. Itē quod hic dicitur videt q. hospitale se habeat ad in
star pupilli vel adulti, & ideo sicut illi restituunt in intē. qñ la
duntur, & etiā ecclesiarū, ita & hospitale. illa est regula generalis
in illis qui reguntur per legitimos administratores: vt sunt furio
si, mentecapti, vel prodigi, vt no. in l. ij. de cur. fu. per gl. & agit
Bal. in l. si curatorem habens. j. de in integ. restit. & per alios in l.
Marcellus. ff. de fideiuf. Item no. in prin. ibi. [sine vlla fideiusio
ne & c.] q. tales non praestant satisfaciones iudicarias: puta de
rato, vel iudicato soluendo in causis hospitaliū: sicut nec tutores
& curatores. vt l. si. §. defensionē. j. de adm. tuto. imò nec etiā bo
na hospitaliū salua fore, licet tutor & curator illā satisfacionem
praestant. vt in ti. rem pub. sal. fo. certē nō est aliud in eis. quia
nec tutor datus ex inquisitione illā praestat: & hospitalarij sem
per dantur ex inquisitione. & ita dicit gl. in d. clemē. quia con
tingit. j. Itē no. in secūda parte in ver. [ita videlicet.] q. hospitala
rij debent conficere inuētariū, & recipere administrationem de
manu superioris, sicut tutor & curator. vt not. in l. legitimos. in
prin. ff. de legi. tuto. & dicit Bald. q. nō possunt agere nisi conse
cto inuentario sicut nec tutor & q. vidit callari quendā proces
sum agitatū per quendā hospitalariū, qui non produxit inuenta
riū cū peteretur ab eo. Itē no. in tertia parte in ver. [vt si quas.]
q. bona hospitaliū non possunt vēdi sine causa necessitatis. Sed
per auth. hoc ius porrectū. s. ait. j. requirunt illā solēnitates quā
requiruntur in alienatione bonorū ecclesiasticorū: nisi qñ acqui
runt bona, & vendant, vt ibi dixi. j. Vltimō no. in fi. q. hospitala
rij nō tenent reddere rōnē administratiōis. q. praesumunt boni,
& bene administrasse eo ipso q. dedicant se ad tale pū opus. hoc
intellige q. non tenent reddere rationē pauperibus existentibus
in hospitali. Sed bene episcopo loci, vel alteri immediato supe
riori. vt est casus in d. cle. quia contingit. & ita dicit ibi gl. & etiā
patet hic in secūda parte legis vbi tenentur conficere inuētariū.
aliās ad quid conficerent: sic pater non tenetur reddere rationē
filio. j. de bo. quā libe. l. cū oportet. §. cū autem. & ita declarat glo.
fi. & istum tex. allegat Spec. in titu. de instru. edi. §. nūc verō ali
qua. in versū. sed an simplex cōmissarius, q. executor deputatus
ad piā causam, puta ad distribuendum bona inter pauperes, nō
teneatur reddere rationem. Sed contrarium est verius. vt est ca
sus in l. nulli. s. eodem post medium. ibi post vnius verō annū.
j. Quāto quid de praetatis ecclesiarū parochialij, an teneantur,
conficere inuentarium, & reddere rationē episcopo, sicut hospita
larij: dicit Bald. q. non, & non reperitur iure cautum. Sed non
bene recordatur. nam bona ipsorum sunt hypothecata pro ma
la administratione. vt s. eod. l. si quis presbyter. in fi. & ibi nota
tur etiam per eundem & in c. lteris. de pigno. ergo tenentur red
dere rationem, & per consequens inuentarium conficere. de
hoc

hoc etiam expresse per gl. in c. qualiter & qñ. el. ij. de accus. i. gl. que incipit, sed qualiter. & per Inn. in c. cū & plātare de priuile. Causa seu commissio citationis quæ sit à iudice, appellatur sententia. 1. Citantur habere domicilium in loco ubi habent beneficium, & in illo loco (non alibi) debent conueniri. 2. Citantur alia die diocesana (quod ad originem) habens beneficium in alia diocesi, dici tur subditus illius, in cuius diocesi habet beneficium, & ligatur statutis illius, non alius unde est oriundus, & conuenitur etiā in curia Romana, si ibi reperitur. 3. Defensio affluenter & copiose danda est unicuique. 4. Iudex statuit quod bannitus non audiat etiam in defendendo.

LEX

XXXI.

Omnes qui. In ista l. primò declaratur corā quo iudice clerici prouinciales, vel Constantinopolitani debeant conueniri. vsq; ad [§. præterea.] postea de fideiussoribus dandis ab eis. vsq; ibi. [hoc nō habet.] Postea de sportulis dandis executoribus: nā faciebāt sibi solui à citato sportulas pro eorū labore, quæ erāt taxatæ, & recipiebāt fideiussores ab illis citatis de presentando se corā iudice. ut ff. in ius voc. vt eā, aut satif. per totū. & hoc vsq; ad [§. præterea.] Postea inhihet executoribus ne clericis quos citāt iniuriā faciant verbalē vel personalē: & punit cōtrafacientes, & firmat priuilegia concessa clericis vel ecclesijs. & vltimò punit illos qui temerariē vocāt clericos in ius in expēlis, & etiā in oibus damnis quæ iussunt. Nota in hac prima parte in verbo, [sententia iudicis.] q; citatio appellatur iñia iudicis. intellige de commissione citationis, quæ sit à iudice, non de executione, quam facit nuntius de hoc est s. eodē. l. cum clericis. & not. in l. quoties. de priuile. eorū qui in sa. pa. mili. li. x. & in l. quoties. de dign. l. xij. Itē no. q; clerici dicunt habere domiciliū in loco ubi habēt bñficiū, & in illo loco (nō alibi) debēt cōueniri, etiam si alibi sortiantur rōne originis propriē vel paternę, vel ratiōe cōtractus, & ibi reperiantur: licet secus in laicis, iuxta notata in l. hæres absens. ff. de iur. & in l. assumptio. §. si filius. ff. ad munic. Et hoc per rōnem quæ reddit hic in tex. vt transacta bona iudiciaria redeant ad eorū bñficia officiant: prout tenentur. & ista est spālitas in clericis. licet q; hic, quæ incipit [sed nōne.] videat dicere q; nō sit hic alia quæ spālitas: quia nec laici possunt trahi coram alijs iudicibus: vt in l. criminali. j. de iuri. om. iur. Sed verū est nō suis, sed clericis etiā corā alijs iudicibus trahi. nō pñt extr. locū bñficii. Et no. q; clericus ēt alienæ diocesis (quod ad originem) habens bñficiū in alia diocesi: si dicit subditus illius in cuius diocesi habet beneficium: & ligatur statutis illius, nō aut illius vñ est oriundus. vt not. Fede. de senis, in cons. xciij. & facit. c. nullus. de tēp. ord. lib. vj. in curia verò romana si reperiant, bene possunt cōueniri: tanquā in cōi patria. & hoc probatur in isto [§. in hac autem regia.] vbi ciuitas Constantinopolitana in qua erat Patriarcha, qui habet p. Papa, & sic eius curia se habet ad similitudinem curiæ romanę in græcia si reperiantur clerici prouinciales, poterant cōueniri vel corā præfecto pretorio, vel corā patriarcha: & hoc etiā in causis profanis, & solent conueniri corā auditore camere: qui est ordinarius in curia. sed in causis beneficalibus non est dubium, in quibus cōueniuntur ex delegatis quam fecit vicecancellarius loco papæ. Vltimò not. in l. ibi. dum dicit, [affluens in defensionibus copia &c.] scilicet Almerici q; defensio affluenter & copiose dāda est unicuique facit. facultas. j. de iure fic. l. x. & ideo dicunt quidam non valere statum. q; bannitus nō audiat etiam in defendendo: cū defensio sit de iure naturali. & nō debeat auferri: vt in cle. pastoralis. de re iud. De hoc tangit per Bar. in l. cū mulier. ff. so. mat. quidā autem disputando tenuit cōtrariū, dicens q; defensio coram iudice contra illū qui vellet percūtere bene est de iure naturali: vt in l. vi. de iusti. & iur. non sic in iudiciali. Sed contrarium cōmuniter tenetur, cū sit eadem ratio.

1. Executores curiarum solent esse pertinaces & proterui.

2. Clerici schismatici vel heretici non habent priuilegia clericorum.

3. Dares fideiussores est onus, nec facile est eos inuenire.

4. Quando plures simul vocantur, potest alter pro altero fideiubere.

5. Illi qui ex priuilegio vel aliqua causa excusantur à dandis fideiussoribus: & remittuntur propriæ promissioni vel obligationi, debent eam facere solenniter: et cum hypotheca bonorum suorum: et etiam cum poena.

§. Præterea. In ista parte vult in effectu q; clerici prouinciales cū citantur coram præside, non tenentur dare nūtiō citanti alios fideiussores de representando se nisi œconomum ecclesiæ suæ si habet, vel defensorē ecclesiæ:

puta patronū, sed si nō haberet, teneret dare aliu: & not. ad id quod dixi §. q; executores qui citabant faciebāt sibi dare tales fideiussores: vt patet ibi, dum dicit, [necdū executoris &c.] Item not. q; tales executores curiarum solent esse pertinaces & proterui. Item not. in versi. [approbatur orthodoxi.] q; clerici schismatici vel heretici nō habent priuilegium clericorum secundū Bal. Item ibi, [paupertati infligatur in cōmodū.] q; non est facile inuenire fideiussores sic. ff. si cui plusquā per l. fal. l. cum non facile. & l. nisi. §. quamuis. ideo appellant grauamen habere dare fideiussores: vt in præcedenti parte. Item not. in seq. §. in hac. ibi, dum dicit, aut [vicarijs fideiussoribus.] q; qñ plures simul vocantur, pōt alter pro altero fideiubere: ideo si de nocte reperiunt duo cum armis qui tenentur dare fideiussores. pōt alter pro altero fideiubere: & ad hoc allegatur. l. pe. ff. de tu. & cura. da. ab his, & in aut. de exhi. reis. §. sancimus. Vlti. not. in fi. q; illi qui ex priuilegio vel ex aliqua cā excusantur à dandis fideiussoribus & remittuntur propriæ promissioni vel obligationi, debent eā facere solenniter, & cum hypotheca bonorū suorū. facit. l. filio. ff. vt lega. not. ca. & etiam cum poena. vt not. gloss. in d. §. quamuis.

1. Œconomus ecclesiæ dicitur defensor pauperum.

2. Pauperum appellatione continetur etiam ecclesia.

3. Si potestas Paduanus vult citare unum Paduanū existētem Verone: licet Padua habeat domicilium: an poterit directō mittere nuntiu ad eum cum literis: an habeat requirere potestatem Verone quod illi mandet, ut coram eo compareat.

4. Quid in executione personalit?

§. Hoc nihilominus. No. hic plura. Primò q; in causis ecclesiarijs debet cōueniri œconomus si ipsum habet, vel rector ecclesię si alium nō habet. Item q; œconomus constituitur cum autoritate episcopi: & sic autoritas superioris videt necessaria in constitutione actoris de hoc in la. actor. ff. rem. ra. hab. & ita tangitur per Gul. de Cu. 2. No. etiam secundū Bal. q; œconomus ecclesiæ dicitur defensor pauperum: & sic appellatione pauperum cōtinetur ecclesia per quod disputando tenuit quidam valēs vir vocatus dominus Re cuperus de sancto geminiano, q; ea quæ testator mandauit distribui inter pauperes, possunt cōueniri in fabricam vel recuperationem pauperis ecclesiæ, si non habet aliunde. de hoc per Joā. An. in c. h. de test. lib. vj. & not. per Bal. j. eo. l. si quis ad declinandam. 3. Vltimò ver. [verum si apparitor.] semper allegatur pro decisio ne huius quæstionis quam disputauit Cy. in ciuitate Senarum, si potestas huius ciuitatis vult citare vnum Paduanum existētem Veronæ, licet hic habeat domiciliū. An poterit directō mittere nuntium ad eū cum literis. An autem debeat requirere potestatem Veronæ, q; illi mādet vt corā eo cōpareat: videbatur quod ista pars esset verior: quia nuntius nō potest executionem facere in alieno territorio, vt not. in l. cum vnus. §. is qui. ff. de bo. autho. iud. pōsiden. per l. extra territorium. de iur. em. iud. contrarium tamen determinat per istū tex. ibi, dū dicit, [in prouincia degentes eos cōueniri monuerit, &c.] et sic apparitor præfecti pretorio, q; nō habebat iurisdictionem nisi in ciuitate Constantinopolitana, & eius territorio, si dicitur de præfecti. vrb. vt l. j. §. cum vrbem. ff. de officio præfecti. vrb. Monet clericos degentes in prouincia ex parte dicti præfecti pretorio, nō aut pñt prouinciæ ad requisitionē dicti præfecti: & ita dixerūt antiqui pñtum tex. & per l. quod promulgatis. j. de offi. præfecti. vrb. & etiam videtur text. expresse in c. Romana. §. cōtrahētes. de fo. cōp. lib. vj. Et prædicta in executione verbalit, sed executionem personalem capiēdo personā non posset facere in alieno territorio: vt not. in d. c. is qui. & j. de iudi. l. properandum. §. sin autem reus. in contrarium. quod nec etiam verbalem facere posset: sed debeat fieri per iudicem illius loci ad requisitionem primi iudicis: videtur casus in cle. pastoralis. de re iud. Sed solue, vt plenē nota. Barto. de isto passu in l. j. ff. de requi. reis. Item facit contra c. ij. de constit. lib. vj. Sol. ibi loquitur in sententia statuti, quæ non extenditur ultra territorium: vt si dicat quod committens furtum sit excommunicatus. Nam nō ligat subditum extra territorium committentem: vt ibi, quia traheret secum executionem in alieno territorio, quod facere non potest. non sic in sententia iudicis, quæ potest ligare subditum in alieno territorio existentem: vnde potest iudex cōdemnare subditum suum etiam alibi existentem: vt ibi notatur. & sic in plus

Statuti. Adde de hoc & dic vt latissime per d. Nel. de sancto ge. in tract. bannito. in secūda parte secundū temporis. q. ij. qui tenet statum valere. Cur.

Pauli de Castro Prima super Codice.

- a **Monasterium** non habet. Adde doct. in c. j. in presentia de prob.
- b **Nisi** canones contra dicant. Adde c. clerici de iudi. c. vlt. de secund. nup. ca. j. de no. ope. nun. gl. summa. x. l.
- c **Tale** statutum non valet. adde doct. in c. ecclesia sancte Mariz. de consil.
- d **Episcopi** habent carceres. Quid de inferioribus ab episcopis vide glo. in verbo tibi in c. quavis. de poenis libro. vi.
- se habet sententia hominis, quam lex in hoc.
- Monasterium non habet bona ingressi tanquam heredes: et quid sequatur ex hoc, et qualiter ea habeat. Causa qualiter possit agitari cum monacho, non sic cum de portato. c. nu. 3.
- Monachus per ingressum religionis non patitur capitis diminutionem.
- Sententia lata contra monachum quod non nocet monasterio, et quid in contractu celebrato cum monacho possit ingressum.
- In causis civilibus est in arbitrio iudicis committere citationem personalem.
- Episcopi in suo foro debent seruare leges imperiales: et secundum illas ferre sententias: nisi canones contradicant, et quod debeat seruare statuta laicorum si facta sunt super his que pertinent ad laicos et ad decisionem causae. vide tamen nu. 7.
- Episcopi habent carceres, et sic merum imperium.
- Quando una poena imponitur uni et pluribus simul copulatiue, puta capitaneo et antianis, dimidia tangit capitaneum, altera dimidia omnes antianos.
- Quid in uocibus?

AVTHENTICA.

- Causa** qua. **I**sta authenti. corrigit l. codicis. in monachis. in quantum illa vult in princ. q. possint conueniri coram presidibus prouinciarum. Istavult quod non nisi coram episcopo. auth. seq. clericus. corrigit etiam in clericis secularibus, et in civilibus tantum causis. in criminalibus autem distinguit inter criminalia civilia et ecclesiastica. authen. statuimus. corrigit generaliter in omnibus personis ecclesiasticis quae possint esse, licet non sint monachi vel clerici tamen Deo deuoti. vt in leuatis et eremitis. et etiam corrigit auth. clericus. vt indistincte in criminalibus. siue sint ecclesiastica, siue civilia non trahantur nisi coram ecclesiastico iudice. et illa est nouissima auth. Imperatoris Fed. sicut authen. Ite nulla communitas. s. eo. et in auth. cassa. s. tit. j. per istum text. in prin. iuncta gl. j. que intelligit quando monachus conuenitur pro contractu celebrato ante ingressum monasterij. determinat Bar. in auth. si qua mulier. s. tit. j. q. monasterium non habet bona ingressi tanquam heredes. quod pater: quia causa potest agitari cum monacho: et sic non habetur pro mortuo, ergo nec monasterium pro herede: quia viuens non habet heredem. vt in l. j. ff. pro herede. et ex hoc sequitur q. non habet necesse adire hereditatem, ad hoc vt bona sibi acquiratur, licet in herede hoc requiratur. Sed ipso iure per ingressum acquiruntur monasterio tam proprietates quam etiam possessio, sicut acquiruntur arrogatori: vt in l. si adoptauero. ff. de preca. licet secus in herede: vt in l. cum heredes. in princ. de acqui. pos. Item sequitur q. non tenetur monasterium ultra vires bonorum. sicut nec arrogator: vt in l. de acqui. per arro. s. si. licet secus in herede qui non confecit inuentarium. sed glo. videntur dicere quod habeat iure hereditario, quod non est verum. Ite per istum text. apparet q. monachus non patitur per ingressum religionis capitis diminutionem, quam patitur deportatus, cuius bona publicantur: quoniam deportatus eximitur ab omni obligatione civili, et naturali, quibus primò tenebatur. et transeunt in fiscum: vt ff. de fideius. l. si debitori deportato. et l. si de duo. reis. et tñ non sic in monacho. imò remanet obligatus. quod patet: quia potest conueniri, et causa cum eo potest agitari. non sic cum deportato, sed ipse fiscus est conueniendus pro eius debitis. vt l. iij. j. ad l. iul. de vi. super hoc tñ sunt diuersae opi. nam quidam dicunt quod datur libellus contra monachum: et ipse respondet et litem contestatur, et condemnatur, per istum text. dum dicit q. causa fit cum monacho. ergo tota causa à principio vsq. in finem. Sed finem mittitur executioni contra monasterium in bonis cuiusdam monachi. et ista opi. multum mihi placet: quia satis colligitur ex isto text. comparabit tamen cum autoritate Abbatis: et licet alia sententia lata contra eum non noceret monasterio. Sed vnum facit hic dubium: quia ex contractu vel quasi celebrato post ingressum monasterium non tenetur etiam vsque ad valorem bonorum: vt in glo. prima. Et istud iudicium et sententia agitata est post ingressum. Sed solue quod cum autoritate et consensu abbatis supra dixi. Nam idem esset in alijs contractibus celebratis post de uoluntate Abbatis. Alij dicunt quod libellus datur contra monachum, et petitur ipsum condemnari: sed non respondebit ipse, nec litem contestabitur, sed syndicus monasterij vel abbas, et illi condemnabuntur: quia sunt domini litis sicut quando datur libellus contra dominum, et comparet procurator, et respondet. iuxta plenè notata in l. j. de sen. Alij dicunt q. imò datur libellus contra ipsum monasterium, seu syndicum, vel abbatem, et petitur ipsos condemnari: licet narratio fiet ex persona monachi. de his omnibus vide in Spe. de sta. mona. s. j. circa princ. qui videt approbare omnes dictos modos, et ponit formas libellorum, et sic est in electione actoris. ad hoc d. s. si. in l. i. de acqui. per arro. ga. et quod not. glo. plenè in auth. apud quos oporteat causam dicere. vnde sumitur ista auth. et quod not. Inno. in c. cum olim.
- de priuilegio. Item no. secundum Bald. dum tex. dicit de praesentia personae, q. est in arbitrio iudicis, et in causis civilibus committere citationem personalem. i. archare citatū ad personaliter comparandum Regulariter enim contra. Cum possit comparere per procuratorem, vt in ij. s. vlt. ff. de procu. de hoc in l. fin. j. de procur. per Cy. et in c. j. de iudi. lib. vj. Item no. ibi secundum legē. Ite Episcopus in suo foro debet seruare leges imperiales, et secundum illas ferre sententias, quod intellige nisi canones contradicant. quod dicit vt supra titu. j. l. priuilegia. per Bartolū. Sed an debeat seruare statuta laicorum. Breuiter si illa statuta facta sunt super his quae non pertinent ad laicos, vt in causis spiritualibus vel ecclesiasticis, puta quia contractus praesumantur usurarij, exceptis coniecturis quae non habentur in iure canonico. nam ista q. iuris reputatur spiritualis, quando queritur an contractus praesumatur usurarius. et si incidat in curia seculari, trās mittitur ad curiam Episcopi, vt no. Bart. in l. titia. ff. soluto matrimonio. et j. de iudi. l. quoties. et tunc tale statutum non valet, nec est seruandum in curia episcopi. quia non pertinet ad laicos inducere coniecturas, ex quibus praesumatur usurarius, sed pertinet ad papam, et ad episcopum cum synodo, et hoc determinauit Federi. de se. in consilio xcj. et in istis diebus habui consule re in causa valde dubia, in qua decisione allegauit praefatum consilium. Sed si statuta sunt super his quae pertinent ad laicos, si curia episcopi cognoscat contra laicos, quod interdum facit, debet seruare illa statuta si pertinent ad decisionem causae. Secus si ad ordinem iudicij, sicut in legibus iuris communis, vt hic iuncta l. cum clericis. in fi. s. eod. cum ibi nota. Vltimò not. in fi. secundum Bald. q. quod Episcopi habent carceres, et per consequens habent merum imperium: cum hoc non competat nisi habentibus imperium: cum carceratio fiat officio iudicis nobili, et ad publicam utilitatem. De quaestionibus autem quae hic mouentur per glo. satis patet quid dicendum sit ex his quae s. dixi. Vltimò no. glo. si. quod quando vna poena imponitur uni et pluribus simul copulatiue, puta capitaneo et antianis, dimidia tangit capitaneum et altera dimidia omnes antianos simul. Ideo si statutum imponit poenam de c. syndico, et villae alteram dimidiam per hanc gl. secundum Bald. et Cy. et eodem modo si aliquid committeretur capitaneo et antianis. tantam vocem habet capitaneus solus quantum omnes antiani simul. ita no. per Cy. in l. no. ambigitur. ff. de legibus. Item quod autem s. dixi statuta laicorum pertinentia ad decisionem causae seruanda in curia episcopi. intellige scilicet in fauorem clericorum, et praedictum ibi litigantium, vt si dicat statutum q. non valeat instrumentum si non est registratum in memorialibus communis, et laicus in curia Episcopi contra clericum, producit tale instrumentum. nam potest clericus opponere de statuto: quia tanquam vnus de populo potest vti beneficijs statutorum: licet sit exemptus à iurisdictione laicorum. x. distinc. c. si in adiutorium. et ita disputado tenuit Paul. de lea. Doct. boni. Nam ex clericis et laicis fit vnus populus, et vna respublica, quae consistit ex sacris et religiosis. Sed e conuerso pro laico contra clericum non seruatur, vt si dicat statutum quod instrumentum mittatur executioni. nam si laicus habet instrumentum contra clericum, non potest petere, in curia episcopi quod mittatur executioni contra eum: cum illud statutum non liget clericos. licet Bar. tenuerit contrariū in l. cunctos populos. qui reprehenditur à Bal. et etiam ab alijs Canonistis: et idem si clericus haberet instrumentum contra alium clericum. nam sufficit quod ille contra quem est, non potuerit ligari.
- Clericus in quibus casibus possit coram iudice seculari conueniri. c. nu. 3.
- Instantia cause criminalis regulariter quod durat biennio.

Constitutus

^a Constitutus in aliquo gradu, vel dignitate, non debet personaliter condemnari, nisi prius sit priuilegiatus & spoliatus dignitate.
^b Criminalis causa que sit: & quid iudex de eis cognoscat.
^c An episcopus pro crimine ecclesiastico possit purum laicum capere?
^d Quomodo degradetur clericus, ut tradatur puniendus curie seculari remissus.

A V T H E N T I C A.

Clericus. Clericus in causa civilis debet conveniri coram episcopo: nisi natura causae non pariat. Sed in causa criminali si crimen est civile, conveniatur coram iudice seculari: non tamen si sit executio in personam eius antequam degradetur ab episcopo. Sed si est crimen ecclesiasticum, tunc coram episcopo. Sed per aut. se. statuimus. nec in civili nec in criminali coram seculari trahi potest. & de materia istius aut. habet. xj. q. j. per totum. & de foro compe. c. si quis contra clericum. In text. ibi: [prius apud episcopum conveniatur.] dicit q. glo. dicit q. negligente episcopo recurritur ad iudicem secularem, quod hodie non est verum: quia nullo modo secularis potest se impedire: sed recurrit ad superiorem ipsius Episcopi, & sic ad Papam. In text. ibi: [si natura causae.] glossa exponit pluribus modis. Docto. exemplificat in causa seculari in qua etiam clerici conveniuntur coram domino leudis, etiam si sit laicus: ut in c. v. cum ibi not. de foro compe. vel quando venit clericus ad defendendum illum cui rem vendidit, qui convenitur coram iudice laico, non coram eodem debet ibi ipsum defendere ut in l. venditor. ff. de iudi. vel in causa reconventionis si ipse agat contra laicum in curia seculari, & laicus ipsum reconveniat, tenetur respondere coram eo: ut in c. j. de mu. pe. & not. in c. at si clerici de iudi. vel quando clericus esset incorrigibilis: ut not. in glossa. summa. xj. q. j. quam omne vide: & plures alios casus in quibus clerici subsunt laicis. vide per gl. in c. principes. xxiij. q. v. & etiam in Specul. de compe. iudi. ad. j. q. j. per vnam columnam. In text. ibi. [duos non egrediatur mentes.] dicit speciale est in hoc casu. nam regulariter instantia causa criminalis durat biennio infra, ut infra certum tempus. l. j. & h. lib. iij. In text. ibi. [nec tamen puniatur.] subaudi in personam: sed pecuniariter bene poterat condemnari hoc iure. hodie secus, nisi si esset clericus post delictum commissum: & postquam esset exemptus a iudice seculari. quod dicit plenè no. per Barto. in l. j. de poenis. & per Ioan. An. in c. j. de obli. ad ratioc. i.

² In text. ibi: [sacerdotio spoliatur.] subaudi vel alio ordine clericali: & sic nota q. constitutus in aliquo gradu vel dignitate non debet personaliter condemnari, nisi prius sit priuilegiatus & spoliatus dignitate: ne videatur in dignitate puniri vel mori: ut habetur in l. C. in vlti. col. in ver. praterea nullus ibi. dum dicit post amissionem cinguli. In text. ibi. [si verò crimen sit ecclesiasticum.] quare sunt crimina ecclesiastica plenius quam glo. ponat hic: dicit ut not. in c. cum sit generale. de foro compe. per glossa. & in Specul. de compe. iudi. ad. j. q. j. Nam in illis etiam contra laicos cognoscit & punit episcopus: ut est crimen sacrilegij: hæresis: simonia: periurij: pacis fracturæ: v. furarum: rapinae: & fornicationis: & sunt alia etiam causæ non criminales, sed civiles pertinentes etiam inter laicos ad forum ecclesiasticum: ut sunt causæ spirituales: puta matrimoniales, & decimarum, de quibus omnibus dicit ut ibi in d. glo. summa. An autem episcopus pro crimine ecclesiastico possit purum laicum capere, vide in addi. Spec. de maio. & obed. Item quando degradetur clericus: ut tradatur puniendus curie seculari. vide de hæreticis. c. ad abolendam. & de iudi. c. cum non ab homine.

A V T H E N T I C A.

Statuimus. Ista auth. prius addit ad aut. præce. quæ loquitur in clericis. & aut. cassa. quæ loquitur in monachis, ut non possint conveniri in causa civilis nisi coram episcopo: ut idem sit in personis ecclesiasticis quæ nec sunt religiosi nec clerici, et quæ sint ille h. xij. q. j. c. duo sunt. & xvij. q. j. c. cum lex continentie. ubi dicitur q. sunt conversi ecclesiarum secularium vel regularium. & in c. nullus. de fo. compe. ubi dicitur q. sunt servientes in ecclesiis ut scholares, vel pone exemplum in hæremis, vel in istis Iesuatis, qui portant habitum quasi religiosorum, & tenent vitam continentem & tamen non fecerunt professionem, nec habent ordinem clericalem. Secundò corrigi aut. præce. in quantum illa reliquit clericos iurisdictioni iudicis secularis in criminibus civilibus: & statuit q. nec in civili nec in criminali possint trahi coram seculari: intellige nisi clericatus sit assumptus post crimen commissum in fraudem iurisdictionis secularis. quo casu dicit ut plenè no. in c. j. de obli. ad ratioc. per Ioan. An. Circa primum de civilibus causis: dicunt quidam habere locum quando clericus conveniretur act. personali quæ afficit personam: secus si in actione reali pro re immobili: quia illa est temporalis iurisdictione: & in realibus sortitur quis forum ratione rei in loco ubi est: ut j. ubi in rem actio. l. si secundum Gul. de Cug. qui dicit q. ratione possessionis est de foro seculari. & allegat l. viros. de palatinis sacrarum largi. lib. xij. refert autem Alberic. hanc fuisse arduam q. inter regem Portugallie & quosdam alios: & plures rationes adducit hinc inde. sed veritas est in contrarium: & hoc tenet Bal. in authen. præce. per istam auth. quia licet sortitur forum ratione loci, non sortitur forū iudicis. Nam & si clericus alia diocesis contraheret in civitate ista, sortiretur forum non potestatis, sed episcopi. ut not. in authen. qua in provincia. j. ubi de crimi. agri. opor. & in capit. j. de priuileg. libro vj. Praterea versatur persona clerici in litigando: ergo non potest hoc fieri à non suo iudice. Circa secundum de causa criminali, queritur si aliquis fuit citatus pro crimine non tanquam clericus sed tanquam laicus, cum esset clericus, & ipse non comparuit, & propter hoc fuit positus in banno, & condemnatus tanquam confessus ex forma statuti: postea capitur, & cum vult iudex facere executionem in personam allegat se clericum, & ostendit literas, & dicit processum nullum, tanquam factum à non suo iudice: ut j. si à non compe. iud. per totum. Iudex dicit contrarium quia debuit comparere, & suum priuilegium allegare: quod cum non fecerit acquisiuit iudex iurisdictionem supra eum ratione contumacie: per l. si quis ex aliena. ff. de iudi. quid iuris? Istam questionem mouet Bald. post Pet. in l. generaliter. j. eodem titu. & determinat pro clerico, quod non valeat processus. Nec obstat contrarium: quia procederet in eo qui non esset exemptus ipso iure, sed ex priuilegio: ut scholaris de quo j. de paci. l. si quis in conscribendo. secus in his qui sunt ipso iure exempti à iurisdictione: quæ ratio non videtur bona. nam & foris est exemptus ipso iure, & tamen in dubio si non compareret, acquirit iudex iurisdictionem supra eum: ut ibi: & no. in l. si quis in ius voca. non ierit. Verior ergo ratio est: quia etiam si clericus vellet expressè non posset se subijcere iurisdictioni seculari: multo minus si vult tacite non comparendo. Nec est possibilis acquisitio iurisdictionis supra clericum cum iudex secularis sit incapax talis iurisdictionis non sic supra alium secularem sibi non subditum. Nam potest supra illum acquirere iurisdictionem ipso volente. Ista etiam questio tangit Gandinus in opere maleficiorum in tracta. de ban. nitis pro maleficijs, quam dicit habuisse Senis. Per istum autem text. etiam patet non valere statutum quo disponit q. si clericus declinaverit iurisdictionem potestatis sit extra protectionem cois, & non reddat sibi ius: quoniam est contra libertatem ecclesiasticam auferendo sibi id quod per l. imperiales & canonicas tribuitur: ut hic iunctis his quæ no. Innocen. in c. nouerint. de senten. excommu. Sed posito quod statutum de facto seruetur dicit hic Iac. But. quod cautela est quando clericus citatur, et compareat coram seculari in habitu &

^a In quibus clericis. Adde Fede. de Senis consi. xxix.

^b Degradetur clericus. Adde doct. in c. at si clerici. de iur. m. e. tua. de poenis. in c. cum non ab homine: de senten. excomm. Per de Anc. in repe. regulæ ea q. de reg. iur. li. vj.

^c In istis Iesuatis. Adde Anto. de But. in c. l. ix. inc. q. hic agitur in vj. col. ver. sed proponitur quod sint sub obedientia episcopi.

^d Per istum text. Adde hic addit. in aut. then. cassa. in h. col. ubi de sacro sanc. eccle.

¹ Citatus pro crimine non tanquam clericus sed laicus cum esset clericus: si fuit contumax, & in banno positus: & condemnatus tanquam confessus ex forma statuti: & postea capitur pro executione personali faciendâ, si alleget se clericum, & ostendat literas processus erit nullus: & quid in alijs priuilegijs?

² An valeat statum disponens q. si clericus declinaverit iurisdictionem potestatis sit extra protectionem communis: & q. reddatur sibi ius.

³ Clericus si declinavit, & postea agat coram iudice seculari contra aliquem, & ille excipiat q. non reddatur sibi ius: quia declinavit: & clericus replicet q. non valet statutum, & protestetur iudici q. redat sibi ius, aliâs incidat in poenam huius authen. ter requisitum quid faciet iudex.

⁴ Quod si clericus citatus ad instantiam laici coram seculari compareat, & petat ab illo iudice promitteri actorem cecidisse à iure suo propter uocationem: & ille replicet q. non valet ulterius procedere, an euadat poenam?

⁵ Iudex negligens in reddendo iustitiam quando perdat iurisdictionem? Quod in relore scholarium requisito ab aliquo scholari quod admittat eum ad examinationem?

Pauli de Castro Prima super Codice.

¶ Quasi castrēsi. Ad de doc. in rub. de pecu. cleri. Et in quibus casibus possit testari clericus. vide gl. in c. quicūq. xij. q. iij. gl. inc. ij. de suc. ab intest. Inn. in c. cū in officiis. de testa. Pet. de anch. in c. abbate sanē de re iudi.

¶ Acquirant vfu. fru. iur. Adde glo. in c. cū olim. de rerū permu. glo. in c. si. de pecu. de. Inn. in c. ex literis. de pba. Abb. in c. causam quā. de ver. sig. Abb. in c. pos. selsides. de reb. ecclie. non alien.

¶ Clericus nō libe. rat. Adde glo. in c. cū voluntate. de senten. exc. & quid de ordi. ne sacerdotali. vide glo. in c. indecorū. de eta. & quali. ij. est re probata. & ea repro. bant ibi Doc. in c. ga nos. de testa. Domi. in c. si annum quartū decimū. in s. si. de iudi. lib. vi.

tonfura, & dicat domine iudex ego decli. no vestram iurisdictionem sed libenter liti. gare coram vobis, tamen non possum. qā sum clericus vt videtis. & tunc non facit contra statutum & tamen consequetur effectum suum quia iudex secularis viden. do est quod clericus ne incidat in poenam excommu. non procedat cōtra eū. & idem not. per eū in l. ab administratione. j. de leg. Bal. dicit q. si allegat clericū, eo ipso videt. declinare. Melius ergo facit si nihil dicat, sed cōpareat in habitu & tonsura. Nam & tūc iudex ignorātiā non pōt pretendere, vel melius faciat q. Episcopus ipsum repe. tat tanquā clericū suū. & sic non veniet cō. tra statutū. ¶ Sed quid si declinauit, postea agit corā iudice seculari contra aliquem mil. le excipit q. non reddatur sibi ius: qā decli. nauit. clericus replicat quod nō valet statu. tū, & protestatur iudici q. reddat sibi ius. aliā incidat in poenā huius aut. i. si. ibi. [ter. tiō requisitus.] qd faciet iudex? Dicit Iac. but. q. aut statutū aufert sibi iurisdictionem hoc casu, & tunc non est quid imputetur iudici si nō redditur illi ius, cū nō possit iu. risdi. non prāsupposita. Aut non aufert iu. risdi. sed mādāt vt non reddat illi ius:

& tunc cū possit reddere, qā iurisdictionē habet, delinquit si non reddat: non obstante statuto, quod non valet: & puniretur per superiorē poena huius aut. Sed Albericus etiam in praxe. casu dicit idē. qā non valet statutū auferēs sibi iurisdictionē: tanq. con. tra libertatem ecclesiasticā. Certē bene potest statutū clericis non concedere quod suū est: sed non potest auferre quod aliū. de habent quā ab eo: vt dixi in aut. cassa: & sic dictum Iac. vide. tur verius. & hac de prima parte huius aut. vsq. ibi, [quod si a. ctior fecerit.] ibi imponit triplex poena scilicet a. ctiori, vt cadat à iure suo, & non valet processus, & iudici vt perdat iurisdictionē.

¶ Sed quid si clericus citatus ad instantiam laici coram seculari compareat, & petit ab illo iudice pronuntiarī a. ctorem cecidisse à iure suo propter vocationē ille replicat q. nō vult vltius pro. cedere, & quod ad ipsum pertinet. Quid iuris? videt. qd euadat poenam: cū possit desistere vsq. ad sententiā. vt l. quāuis. ff. de in ius vocan. & in l. in criminali. j. de iuridi. om. iudic. & in l. qui cū maior. §. accusasse. ff. de bo. libe. Doc. videntur tenere contrariū. quia hic imponitur pro iudicio attentato, & pro tractione cleri. ci coram seculari. & hoc factum est. & sic delictum est consum. matū: vnde non habet locū poenitentia l. qui ea mente. ff. de fur. & l. in si. infra de asser. tol. Fallit in l. quamuis. ff. de in ius. vocā. Secus quādo pro iudicio consummato. vt si imponeretur poena accusanti vel agenti coram vetito examine: quia sub istis verbis comprehenditur totum iudiciū: & tunc potest poenitere vsq. ad sententiā exclusiue, vt euadat poenam legalem. ita loquūtur

¶ In contrarium allegat. ¶ Vltimō not. in si. casum specialem in clericis, quod iudex secularis negligens in redendo eis iusti. tiam, ter requisitus perdat iurisdictionem sed in contrariū est ius commune. vt in aut. de man. prin. §. sit tibi. vbi non priuatur iurisdictione: sed incurrit indignationem principis: & potest extraor. dinem puniri. vt in aut. de qua. §. super hoc. & vt litigātes iurēt. §. j. secundum Pet. qui dicit ita fuisse terminatū in personam com. mitis Brandensis. de quo subditi fuerunt conquesti regi, quod non reddebat ei ius: & petebant ipsum priuari comitatu. quod not. pro istis qui habent castra in feudum, vt nō possint priuari feudo propter hanc causam. per quod etiam dicit Pet. quod si rector scholarium requisitus ab aliquo scholari q. admittat eum ad examē: quia studuit tempore debito, & fecit actus suos: licet recuset: & ter fuerit requisitus, non priuatur officio rectoratus. & ita dicit fuisse de facto: licet ista admissio fiat per modum iu. risdi. vt in l. ij. de offi. magi. officiorum.

¶ Clerici de fructibus suorum beneficiorum utrum possint testari

¶ Clerici qui sunt milites celestis militie, quare in bonis acquisitis aliunde quā ex bene. ficijs, vel occasione clericatus, sint melioris conditionis quā milites armatæ militie in bonis aliunde acquisitis quā in castris vel occasione militie

¶ Clericus non liberat à patria potestate: sed Episcopus sic: & quid in ordinis sacerdo. tali: & an religio faciat perdere patriam potestatem.

¶ Statuto q. filiusfamilias non possit alienare vel se obligare sine certa solennitate, quod comprehenduntur etiam clerici.

LEX

XXXII.

¶ Acrosancta. Clerici filijs. de bonis acqui. sitis post clericatū tanquā de peculio quasi castrēsi testari pnt, nec eorū testamēta subiacēt recissioni. h. d. iuncta l. cum lege. j. eod. Et ad. uerte: qā ista leges loquūtur de bonis acquisitis post clericatum nō distinguēdo an fuerint acquisita ex fructibus beneficiorum suorum, vel aliunde. Sed aut. presbyteros. quā sequitur post aut. licentiam. declarat quod vnde cur. q. & qualitercūq. sint acqui. sita. ¶ Ex quo nō. & possunt testari de fructibus beneficiorum suorum. Istud hodie limitatur vt habeat locū in beneficijs sine cura, & sic in clericis qui non sunt prelati. sed in his qui sunt pre. lati, vt episcopi vel rectores parochialium ecclesiarū, non pnt de fructibus beneficiorum suorū vel de his quā sunt acquisita ex illis fructibus testari licet in eorum vita possunt disponere pro libito voluntatis: quia in vita acquirantur vfufructuarijs, qui faciunt fructus suos, & de ipsis possunt disponere viuentes, & etiam in morte: sed ipsi in morte equiparantur vfufructuarijs, qui nō possunt: cum non faciant fructus suos, sed vtuntur ad necessita. tes eorum: & hoc per aut. licentiam. & per ea quā plenē not. in c. præsenti. de offic. ordi. in vj. per glo. & Doc. ¶ Item nota in quantum loquuntur de bonis aliunde acquisitis, q. clerici qui sunt milites celestis militie sunt melioris conditionis in hoc quā milites armatæ militie. nam illi non dicuntur habere ca. strense peculium, nisi in his quā acquirunt in castris: vel occa. sione militie: & in illis habentur vt patres fa. & de illis possunt te. stari: & eorum testamenta non subiacent querelā: vt l. fina. j. de inofficio. testa. Sed de alijs bonis aliunde quā sitis non possunt te. stari: quia non reputatur esse castrense peculium, sed paganicū: & in illis pater habet vsumfructum: vt j. de bon. quā libe. per to. tum. in castrensisibus non: sed clerici non solum dicuntur habere in acquisitis ex beneficijs, & occasione clericatus, quā alsimilā. tur acquisitis occasione militie, sed etiam in omnibus alijs vnde cūque quā sitis: & sic pater in illis non debet habere vsum. fructum, tanquā de castrensisibus: quod perpetuō tene menti.

¶ Item nō. quod clericatus nō liberat quem à patria potestate. nam si liberaret, non dicerentur habere peculium: vt d. l. fina. & tamen ista l. volunt contrarium: illud hodie corrigitur in digni. tate episcopali: vt in authen. sed episcopalis dignitas. quia episco. pus præsicitur in patrem, ergo non debet habere alium patrem temporalem cui sublit, cum ipse sit pater spiritualis: & spiritualia præsuntur temporalibus. Quid autem in ordine sacerdotali: vel in alio sacro ordine fuerunt diuerse opinionēs inter Cano. nistas. Sed Innocen. tenet quod nullus ordo infra episcopalem liberat: quod dic vt plenē nō. in c. indecorū. de eta. & quali. nisi trāsiret ad religionē, illa enim bene liberat. vt nō. gl. ff. de min. l. si ex causa. §. Papi. & nō. j. e. aut. verū. Sed an religio faciat perdere patriā potestatem, si quis habens filios in potestate ingreditur re. ligionē: vide Bal. in l. pater. cum l. seq. quā inci. sic eueniet. ff. de adul. ¶ & per h. d. Bal. si statutū dicat q. filius fa. non possit aliena. re, vel se obligare sine certa solennitate, cōprehenduntur etiā cle. rici habētes parētes: quia ipsi sint filijs fa. nisi in casibus in quibus §. & hoc nō. quia ipse præsupponit tale statutum ligare clericos: quia est ligamē fauorabile: ne dispent eorum bona: quia ex nō. per Bar. in c. cūctos populos. in vj. q. de statutis prohibitijs: ergo cōprehenduntur clerici: vt in c. si in adiutoriū. x. dist. & istum ca. sum habui de facto: & ita scripsi antequā viderem Bal. hic: cum statutū dicat q. nullus possit alienare bona immobilia sine certa solennitate: & quidā clericus fecit donationē cuiusdā attinēti suo si. ne illa solennitate: dubitabat an valeat: & dicitur q. non: quia sta. tutum laicorū non ligat clericos: ego dicebā contrariū per ratio. nem quā s. dixi: & nūc reperio Bal. expresse hoc determinantē.

AVTHENTICA.

¶ Ed episcopalis dignitas. Ad eiden. tiam eiusq. hic dicitur in si. præsente q. si habeo filium in potesta. te mea, & nepotem ex eo, quia etiā est in mea potestate si filius meus exit de potestate mea per mortē meā, & ipse nepos reincident

reincide in pte ipsius. Sed si exiret per emancipationē, & sic per
capitis diminutionē me viuēte, ille nepos nō reincideret in eius
pate. Ita aut. vult q. si exiret de pte mea me viuēte, nō per emā
cipationē sed ppter dignitatē reincidat nepos in eius potestate:
ut si exiret per mortem meam: & sic nō. q. exire patriam potesta
tem per dignitatem, non dicitur capitis diminutio.

¹ Episcopus cui acquirit? et quid in cardinali, et quid si erat monachus? q. illi mo
nacho in quo erat non acquirit.

² Episcopus post episcopatum presumuntur acquisita de bonis ecclesie.

³ Episcopus administratoribus si post administrationem aliqua acquisierunt, an, pre
sumuntur acquisita de bonis administratis?

AVTHENTICA.

Licentiam. ¹ Ista aut. confirmat l. codicis in qua
tuncq. bonis: & si sint filij. ut hic habeat locū in illis
quae constat acquisisse: vel habuisse ante adeptū epatū:
quia tunc apparet q. non sunt quæ sita de bonis epatus. Idē si sunt
quæ sita post in puenit ab aliquo cōiunctio vq. ad quartum
gradū: q. præsuntur puenisse nō cōtēplatiōe ecclesie: sed per
loq. vel sanguinis: si verō à remotiori, vel ab aliquo extraneo,
vel nō apparet vnde, tunc præsuntur acquisita, vel de bonis epa
tus, q. nō apparet vnde: vel cōtēplatiōe epatus, q. apparet: vnde
puta ab extraneo, vel remotiore: & utroq. casu tanquā bona sint
ecclesie vel epatus, non pōt de ipsis testari: & idē in alijs admi
nistratores: i. rectoribus ecclesiarū parochialium: nam & ipsi di
cuntur administratores: & prædicta locū habent in casu dubio:
quia sic præsuntur ipsa lex: in casu aut certo nō iremus per conie
cturas: vnde si staret quod extraneus vel remotior donasset sibi,
non cōtēpla. ecclesie, sed personæ: quod etiā præsumeretur si
erat magnus amicus suus ante etiā epatū & ex mō donatiōis pos
set testari: & sic ecōuerso si cōstaret q. cōiunctus vq. ad quartū
gradū donasset sibi cōtēplatiōe ecclesie, nō posset testari: quia
in certis etiā l. cōtinuus. §. cum ita. ff. de verbo. obli. Item prædis
ta locum habēt in episcopo qui non sit religiosus, & sic potest
acquirere sibi: sed si esset religiosus, tunc non potest sibi acqui
rere: ppter cōfessionem factam, per quam sibi abdicauit poten
tiam acquirēdi vel habēdi in particulari: quā recuperat ratione
cuiuslibet dignitatis, etiā cardinalitatis: vnde acquirit vel eccle
sie cuius est praelatus, vel ecclesie Ro. si est cardinalis: monaste
rio verō in quo erat monachus nō acquirit: quia propter dignita
tē liberatus est ab obediētia illius monasterij: & hoc voluit Bal.
hic licet nō ita plenē. Circa qd vide qd not. xvj. q. in c. de monac.
& qd no. lo. An. i. merc. in c. semel Deo dedicatū. cir. si. de re. iu. li.
v. Quid aut si cōstat res epas prim ex fructibus bñficiorū: prim
ex proprijs patenalibus. vide quod no. Inn. in c. cū in officijs. de
test. i. q. quæ sit ratio quare in dubio post epatum præsuntur
acquiri de bonis ecclesie: dicit Inn. q. ppter culpā p̄lati, q. de
buit facere inuictū de omnibus, qd si fecisset, appareret vnde
puenissent, & sic innuit q. tali scripturæ stare, & etiam Bal. hic.
Sed periculosum videt hoc: q. possit sibi appropriare bona ec
clesie per indirectū: vnde videt standū huic aut. nisi per alias le
gimas p̄batiōes quā aliūder in alijs aut administratoribus post
administrationē quæsiuerūt aliqua, an præsuntur de bonis ad
ministratis, ut sunt isti factores dominorum, qui in breui tempo
re efficiuntur dñs simi. gl. in l. defensionis. j. de iure fil. lib. x. dicit
q. sic Bal. hic post Pet. & Cy. aliter loquitur: & etiam Bart. ibi nō
tenet illam glo. dic. ut hic per Bar.

¹ Si studium Paduanum priuilegiatur à principe ad instar studij Bononiensis, et
postea illi studio concedantur noua priuilegia, an etiam studio Paduano competant?

² Quia contra si priuilegia studij Bononiensis desinant competere: an etiam desinant cō
petere studio Paduano?

LEX XXXIII.

Mnia priuilegia. ¹ Ad similitudinē hospi
talis Lotici qd fuit pri
uilegia confirmantur. h. d. in effectu. ² Et not. de istis
priuilegijs quæ cōcedunt vni loco vel personæ ad instar vel si
multitudinē alterius loci, vel personæ: quæ vocātur priuilegia cō
cessa ad instar: de quibus tangit per lo. An. in c. inter dilectos. de
fide instru. in nouella. & sæpe cōtingit qd Papa cōcedit vni loco
indulgentias ad instar illarum quas habet Sancta Maria de por
tūcula de Assisio. & est in arg. secundū Gul. de Cu. & Bal. q.

si studij Paduanū priuilegiatur à principe a
ad instar studij Bononiensis: postea illi stu
dio cōcedant noua priuilegia, & etiā huic
studio Paduano cōpetent: q. vide p̄tūse
giū tā de p̄teritis quā de futuris: nisi verba
cōcessiōis nō patiant: ut q. sint de presenti:

puta concedimus priuilegia studio Paduano quæ habet studij
Bononiē. nā hæc cōcessiō nō extēdere ad priuilegia postea cō
cessa studio Bononiēsi. per l. si ita. ff. de aur. & arg. lega. ³ Sed qd
si destruat studij Bononiēse: & sic priuilegia eius desinant cōpe
tere: an etiā desinant cōpetere studio Paduano: vide q. sic, q. si
desinit exēplar: desinit exēplādū: ut l. in testō. ff. de cōdi. & demō
stra. Dic. cōtrā si apparet quæ priuilegia illi cōpetebāt: q. fuit ius
quæsitum huic studio: quod non aufertur ex casu contingen
te illi. arg. l. si post mortem. §. si. ff. de contratib. de his quæstionib.
bus vide hic per Gul. de Cu. & Bal.

² Serui an possint clericari?

³ Iudex non debet personaliter accedere ad partem: sed econuerso.

Fons non debet ire ad asinum: sed econuerso.

Doctor non debet informari à scholaribus, sed econuerso.

LEX

XXXIII.

Iubemus. ¹ In ista lege primò statuit q. ascriptio
in sine volūate dominorum quorum
sunt prædij qbus iunt ascripti, nō possint clericari vel
monachari: vq. ibi, [seruos.] Et ista prima particula
limitatur in aut. ascriptiōis. q. hoc sit verū: præterquā in illis eis
dem prædij, si forte ibi est alia ecclesia: nam pnt clericari, ut illi
deseruiat: & tunc operi rusticali deseruiant per substitutum cui
sunt ascripti. ² Secundò statuit in versic. [seruos.] q. serui etiam
cum volūate dñorū nō possint clericari: q. nō debēt temanere
serui in clericatu. Sed si dñs vult primò eos manumittere, et post
ea clericabunt: vq. ibi, [omnes.] & ista particula corrigi p. au
then. si seruus: q. si dñs cōsentiat q. seruus ius clericet: vel non
cōtradicat, cū iaciatur fauore clericatus & libertatis statim efficitur
liber: tñ si vitā clericalē relinqueret dño, restitueret. Tertiò & v
timò statuit in hac l. quod omnes clerici etiā in dignitate cōstitu
ti subsint præsidibus puinciarū: & teneant cōparere coram eis
etiā ep̄i cum citant: nō aut debent præsides accedere ad eos. ³ Et
ista particula semper allegat: q. iudex nō debet perionaliter ac
cedere ad partem: sed ecōuerso: quantūcūq. sit homo magnus,
vel in dignitate positus: quia nō debet dedignari cōparere corā
illo qui positus est ad iustitiā ministrandā, quicūq. sit vils cō
ditionis: ut dicebat Bal. q. fons nō debet ire ad asinum: sed ecōuer
so per istum tex. Sed & doctor non debet informari à scholarib.
bus, sed econuerso. facit l. ij. si præses. in fine. ff. quis ordo in bon.
posset. ser.

LEX

XXXV.

Seruis. ¹ Ista lex imitat. l. iubemus. in ver. seruos. q. a
illa loquit q. seruus trāsīt ad clericatū sim
plicē, ut nō possit etiā cum volūate dñi: licet hodie il
lud sit correctū. Si aut trāsīt ad vitā monachalē tūc effi
ciebat liber: per istā legē. Tamē si derelinquebat illā vitā, restitue
bat dño. ² Et istā legē in si. ego allego in decisioe quæstiois, quā
p̄dij disputauit: q. pater militū ad studiū nō teneat sibi min
istrare expēsas: nec pōt poenitere secundū Docto. & gl. in l. mace
doniani. C. ad mace. sed ego dico hoc verū, si p̄fuit in studio: sed
si nō studet, & perdit ips, pōt pater ipsum reuocare: q. nō cōsen
sit ut staret studio & perderet ips: sed ut proficeret: & satis bene
probat in fin. huius legis. Ista aut. supplet per duas aut. hic possi
tas, l. q. q. q. etiā sine volūate dñi seruus efficit liber, l. q. n. transit
ad dignitatē episcopālē: vel quando per triennij stetit in mona
sterio, & probatus est pro bono & perfecto monacho.

³ In officijs quæ non continent iurisdictionem, sed nudum ministerium: ut in notarijs,
si unus est positus ad scribendum in tali banco: alius in alio: non debet alter ipsorū
etiā de consensu partium scribere in causis non pertinentibus ad officium eius.

LEX

XXXVI.

Repetita. ¹ Ista l. allegatur q. quando iurisdic
tio nes sunt distinctæ & limitatæ, non ha
bet locum prorogatio. Pone exemplum, si statutum
huius ciuitatis dicat, quod tales causæ ventilentur

Pauli de Castro Prima super Codice.

coram tali iudice potestatis qui residet penes tale bāchū, et alia coram alio. & vnus nō impediatur se de iurisdictione alterius: vtrū partes de communi cōsensu possint in causa quæ venit tractanda coram vno litigare coram alio prorogando iurisdictionem. & facit ista l. in arg. q. non. concordat l. consulta diuina j. de testa. facit l. in agris limitatis. ff. de acqui. re. do. sic de causa ciuili non poterit prorogari iurisdictione in iudicem maleficiorū, qui positus est ad maleficia, & prohibetur se nō impedire de ciuili. & istum casum vidi de facto. Item Gul. de eug. in officijs quæ non continent iurisdictionem sed nudum ministeriū, vt in notarijs, si vnus est positus ad scribendum in tali banco, alius in alio, nō debet alter istorum etiam de consensu partium scribere in causis non pertinentibus ad officium eius. facit l. in fraudem. §. quoties. ff. de iure fil. in ver. manu commentarien. & l. j. de spor.

- 2 De relictis vniuersaliter ad piam causam, an detrahenda sit trebellianica
- 3 Quando pauperes instituuntur heredes, videtur institutus ipse Episcopus, qui est pater pauperum, & executor legitimus.
- 4 Quid si testator instituto filio pupillo dicat quod quandoque decesserit sine liberis bona sua distribuatur inter pauperes, & non dixit per quem, & qualiter mater succedet, & quid poterit detrahere si filius decessat in pupillari etate

LEX XXXVII.

Iquis ad declinandam. ¶ Valet institutio facta de captiuis vel pauperibus in genere: nec videtur propter incertitudinem: & in primo casu Episcopus capit hereditatē & distribuit: in secundo vero casu si in loco sit aliquod hospitale pauperū, pertinet ad illud: & si sint plura, pertinet ad pauperes: si vero nullū idē qd in primo casu. vt Episcopus capiat tanquā heres, & distribuit alienando mobilia, & immobilia referuādo. & si nominata esset certa persona, vel locus, ad illū pertinet: nec Episcopus aliquid agere debet: nec debet aliquā vtilitatē sibi appropriare de talibus relictis. h. d. ista l. hodie. p. aut. de eccle. ti. in §. si quis aut p. redēptioe. pōt Episcopus capere & distribuere inter illos pauperes q. sibi videbant, nō obstante q. in loco sit aliquod hospitale, & pōt videri immobilia secū dū Bar. per id quod no. Io. in c. si pater. de testa. li. vj. in gl. q. incipit licet certa. sed ad quid fuit necessaria ista l. cū etiam ante istā esset statutū per l. id quod pauperibus. s. eo. Respon. illa loquitur in legatis & relictis particularibus, sed in relictione directa maior videbatur dubitatio: cum in ea maior requiratur certitudo: vt j. de test. l. iubemus. tñ Imperator vult idē esse. & de hoc an incertitudo vitiet vide Bar. in l. quidā relegatus. de re. du. Itē nonne poterant testatores aliū modū tenere magis clarū. l. instituere aliquē eorum amicū, & ipsum grauare de distribuēdo inter pauperes: Respon. propter hoc emanauit ista l. quia tūc ille institutus posset retinere quartā trebellianicā tanquā directus heres, & pauperes habentur loco fideicommissarij vniuersalis: nec poterant testatores hoc iure prohibere detractionē fal. vel treb. Sed hoc fuit introductū per aut. sed cū testator. j. ad l. fal. ipsi aut volebant totā hereditatē distribui sine diminutione quacūq. ideo erat dubitatio an possent instituere pauperes in genere: quia de institutione directa vel etiā substitutione nulla venit detrahēda treb. vel fal. & propter hoc datur eis licentia. per hanc l. hoc faciendū. ¶ Et videtur sic casus de q. quā disputauit Ia. de bel. qua quæritur an de relictis vniuersaliter ad piam causam detrahēda sit trebellianica. Nam de singularibus relictis cōstat q. non detrahūt fal. per aut. similiter. j. ad l. fal. & videtur hic casus q. bene detrahūt trebel. Nam etiā per istā l. ante si. videbatur introductū q. de singularibus relictis non detrahatur fal. & tamen in prin. l. innuitur q. si testator institueret, & rogaret ipsum de restituendo totā hereditatem inter pauperes, ille potuisset detrahere trebellianicā. licet enim istud vocabulū comprehendat etiam trebel. vt colligitur hic in prin. attamē propriē loquendo non comprehendit nisi illam quæ detrahitur de singularibus relictis. vnde cū tex in illa aut. similiter, dicat de relictis ad piam causam non detrahi fal. quæ detrahitur de singularibus relictis. & ita tenent Canonistæ. vt not. Io. And. in d. c. si pater. in glo. Sed postea in nouella videtur sentire contrarium. Et etiam Bar. ita determinat in l. Marcellus. ff. ad trebel. ¶ Item nota in §. licentia. q. quando pauperes instituuntur heredes, videtur institutus ipse Episcopus, qui est pater pauperum: & executor legitimus. Sed cōtra q. nō sit heres. sed tantū nudus executor vt

s. e. l. nulli. Sol. ibi q. pauperibus relinquitur nō directō, sed per modū legati vel fideicommissi, hic q. directō, nam talis habet episcopus in illis bonis, quales sunt ipsi pauperes, iuxta talis heres habet, qualis est is per quem heres efficitur. ff. de acquiren. here. l. qui in aliena. §. interdum. ¶ per hoc determinat Bar. no. in l. Centurio. ff. de vulg. & pup. in ij. q. p. n. p. ali q. si testator instituto filio pupillo dicat q. quandoque decesserit sine liberis bona sua distribuatur inter pauperes, & non dixit per quem, & sic debet fieri distributio per eum, q. cum illud verbū, distribuatur, sit verbum obliquū, quia habent recipere pauperes per manū distribuentis: iuxta no. in l. inter oēs. ff. qui satisf. cog. & l. fundi Trebatiani. de vfufr. leg. q. si filius decessat in pupillari etate, ista substitutio nō erit directa pupillaris, sed fideicommissaria: & ideo mater pupilli succedat sibi ab intestato directō, & poterit detrahere legitimā filij: licet nō treb. q. episcopus nō pōt videri directō institutus: postquā nec pauperes fuerūt directō instituti, vel substituti: sed per obliquū. Non sic si dixisset per quē deberet fieri distributio, puta per suos executores, quia tūc subintelligeretur vnū verbū directum. s. qd executores caperent per prius: & postea distribuēt, vt not. in l. alio. ff. de ali. leg. in glo. & illud verbū, capiāt, est directum: quia à seipsis capere pōt: & nō habēt petere de manu alterius. Sed in episcopo qui est datus executor à lege subintelligit illud verbū ex mēte testatoris: cum ille nō sit executor datus à testatore: sed à lege. lex aut nō subintelligit, nisi tale verbū quale placet est erga pauperes. s. directū si directō sunt instituti: vt hic & obliquum si per indirectū: vt in l. nulli. s. eo. quæ cōsideratio est pulchra & subtilis valde, & vtilis. Bald. aut hic infideliter recitando Bar. istud reprehendit, & malē: quia Bar. nō dicit illud qd Bald. dicit imō cōcordant: & ipse Bal. nō debuit videre lect. Bar. quādo hic scripsit confidens de sua memoria: & malē fecit: cetera vide hic per Bal. qui multa loquitur: & adde vnum qd ponit Io. An. in addi. Spe. de instru. edi. §. nunc vero aliqua. in fi. & in vlti. q. Si de consuetudine sit aliquis locus: puta hospitale sancti Hieronymi, quod capiat omnia relictā ad piam causam sine specificatione personarum, vtrum communitas possit statuere contrarium, quod soluantur alteri hospitali.

- 1 Delictum illius qui tenet primum gradum, quod non debeat sequentibus in gradu esse lucrosus.
- 2 Si pater redimat filium an illud quod expendit pro redemptione, debeat filio computari in legitimam.
- 3 Si pater assignauit filio suo legitimam in eius viua: & ille eam consumpsit, si postea capitur, quod teneatur eam redimere, & alere, ac alia opera pietatis erga eum exercere.
- 4 Si aliquis est in carceribus, & negligitur ab omnibus redimi, & periculum sit q. ibi moriatur: potest aliquis amicus suus vendere bona illius: vel pignoralere si non habet à se pecuniam. & tenetur ille ratam habere uenditionem: etiam si talis positus in carceribus contradicat: volens potius ibi stare.
- 5 Fideiusor contractus ad soluendum, si non habet unde soluat, potest alienare bona principalis debitoris: ne ponatur in carceribus.
- 6 Qui emit à non domino qui uendit iure creditoris, & habuit potestatem uendendi, potest ad maiorem cautelam implorare iudicis officium, ut dominus ratificet uenditionem per publicum instrumentum.
- 7 Bona subiecta restitutioni possunt uendi pro redimendo grauatum à carceribus, etiam si erant peruentura ad ecclesiam: & ex quibus alijs causis possit fideicommissum diminui.

AVTHENTICA.

Icaptiui. ¶ Sperās hereditatē alicuius ex testamento, vel ab intestato, si nō redimat filium de carceribus cū pōt, & ille ibi moriatur, priuat eius successione: & deuoluit ad ecclesiā distribuēda in redemptionē captiuorū. h. d. notabiliter & intelligo de carceribus hostiū vel latrunculorū, vel de carceribus publicis, in quibus esset detrusus pro debito publico, vel priuato. secus si pro alia causa, qui non posset redimi per pecuniam: vt pro inuestigatione alicuius delicti, vel in poenam: quia multoties cōdēnatur quis ad carceres perpetuos, vel ad tempus: & non est locus redemptionis: ita intelligo quod dixi quando ibi moriatur: aliās secus. sicut in matre quæ negligat petere tutorem filio intra annum. Nam ibi deum priuatur eius successione si moriatur infra pupillari etatē non post: vt j. ad Tertul. l. matres. In text. ibi: [sed etiam.] l. j. per sententiā istius l. & sic ipso iure sunt priuati: nec requiritur sententiā iudicis: licet Bald. dicat contra. qui non ponderauit istum text. & fundat se in ratione quia si priuaretur ipso iure, talis

LEX

XXXVIII.

1

C

Um lege.

† Testamēta cle-

2

C

per quasi castrēsi peculio nō sub-

3

C

de clericis existentibus in patria p̄tate. nam

4

C

liū. vt l. si. j. de inof. test. † Ex quo patet q̄ or-

5

C

do clericalis etiā si sit sacer, nō liberat à pa-

6

C

tria p̄tate, nisi sit ordo vel dignitas ep̄alis;

7

C

rum. de ata. & qua. † Et sic no. tria priuile-

8

C

gia quē habēt clerici, q̄. quod habēt quasi ca-

9

C

strēsi peculio tam de acq̄sitis ex beneficijs

10

C

eorū, quā de laboribus suis. item q̄ de ip̄lo

11

C

p̄nt testari: sed hoc hodie restringitur ad ea

12

C

quē acquirūt ex eorū laboribus, vel aliūde:

13

C

nō ex beneficijs vel cōtēplationibus eccle-

14

C

siarū. in illis em̄ testari nō p̄nt. xij. q. iij. c. j. &

15

C

per totū. de quo tamē in c. p̄sentī. de offi.

16

C

ordin. lib. vj. Tertiū q̄ eorū testamenta non

17

C

subiacēt querelā inofficiosi testamēti. Sed hoc videtur regulare

18

C

etiā in nō clericis testatibus de peculio castrēsi vel quasi, vt d. l.

19

C

fi. Et intellige q̄n exheredat filios indebitē, nam si debite, nō es-

20

C

set dubiū: ideo dico si praterant eorū filios: quia prateritio ha-

21

C

bet pro exheredatione: tum quia sunt in eorū p̄tate ex quo ip̄si

22

C

patres sunt: tū q̄ clerici dicūtur milites celestis militiæ, & prae-

23

C

teritio militis habetur p̄ exheredatione: vt in l. si. c. i. de te-

24

C

sta. mili. Bene aut̄ subiacent dicta testamēta cōditioni ex authēt.

25

C

presbyteri. s. eo. in si. quidā habēt hic per quā possunt filij petere

26

C

legitimā, & sic patet q̄ qui petit legitimā, nō dicit expugnare te-

27

C

stamentū secundū Bal. † Item no. quod licet talia testamēta

28

C

nō expugnent per querelā, si tamē deficit talis solēnitās, possunt

29

C

dici nulla: vt colligitur circa si. ibi. [secundū leges.] † p̄pter q̄d

30

C

dicit Bal. si statutū diceret q̄ testamēta insinuata vel redacta in

31

C

memorialibus cōis, nō p̄nt expugnari, debet intelligi de expu-

32

C

gnatione quā fieret cōtra testamēta de se valida, mero iure. Sed

33

C

si esset nulla, nō tolleretur p̄ hoc iusdicēdi nullū: q̄a nō est p̄prie

34

C

expugnatione: sed petitur declarari nullū. Super hoc tamē dubito

35

C

nec fateor simpliciter verē dictū suū. nam ista l. seipiam restrin-

36

C

git ad expugnationē quā fieret per querelā: sed illud statutū ge-

37

C

neraliter loquitur. † Querit etiā Bal. hic: an statutū possit tollere

38

C

legitimā filiorū: ista est quæstio antiqua de qua per Dy. in c. de

39

C

reg. iur. indultū. li. vj. qui dicit q̄ p̄nt minui, nō tolli: & per Cy. in

40

C

l. sancimus. j. de nup. Bal. dicit q̄ ex iusta cā p̄nt tollere: vt cū di-

41

C

cit q̄ existēte masculo filia fœmina nō succedat. nā tūc nō debet

42

C

filia legitimā: & eius prateritio nō redderet testm̄ nullū: vt ple-

43

C

nē no. Bar. in l. Titio cētū. §. Titio genero. ff. de cōdi. & demō. nā

44

C

tale statutū est rōnabile: vt bona remaneat in agnatōe masculo-

45

C

rum. Secus si nō esset rōnabile, vt si diceret q̄ solus primogeni-

46

C

rus succedat alijs exclusis. nam hoc est cōtra rationē, cum inter

47

C

filios debeat esse æqualitas: vt l. si. j. commu. vtiūq; iudī.

3

C

Confessio quando habeat vim pacti, & quando vim renunciationis?

4

C

Renunciatio forte quid debeat fieri specialiter, nec sufficit generaliter renunciatio ex-

5

C

ceptionum.

LEX

XXXIX.

1

S

quis in conscribendo.

2

C

priuilegio fori. h. d. De hoc dic plenē: vt in l. si. q̄s in cō-

3

C

scribēdo. j. de pac. In tex. ibi: in cōscribēdo & c. † die &

4

C

sic tempore quo contrahunt. Sed quid si post cōtractum ex in-

5

C

teruallo hoc faciunt: dic idem: cum sit eadem ratio. † In tex. ibi:

6

C

[confessus fuerit.] no. tex. iuncto eo quod infra subiicitur. [ad-

7

C

uersus sua pacta & c.] q̄ confessio habet vim pacti, quod est ve-

8

C

rum quando sit parte p̄senti, vt in l. tale pactum. in princ. ff. de

9

C

pac. & habet vim renunciationis, quando cōfertur in futurum.

10

C

nam paria sunt dicere renuncio priuilegio fori: & dicere confi-

11

C

teor me non vsum priuilegio fori. In textu ibi, [propter

12

C

sacerdotij prerogatiuam.] supple vel alium ordinem cle-

13

C

ricalem. Sed quod priuilegium habebant clerici tempo-

14

C

re huius legis cum possent conueniri coram iudice seculari:

15

C

re huius legis cum possent conueniri coram iudice seculari:

16

C

re huius legis cum possent conueniri coram iudice seculari:

17

C

re huius legis cum possent conueniri coram iudice seculari:

a Vel ep̄alis digni-

tas. Adde Bal. in l. si.

in §. necessitatem. in

j. col. C. de bon. quæ

lib. Bald. in l. si mari

tus. C. de pat. po. bar

to. in l. patre. ff. de his

qui sunt sui vel alie.

iur. Inn. in c. indeco-

rū. de ata. & qua. idē

Inn. in c. cōstitut. de

in integ. resti.

b An statutū possit

tollere legitimā. Ad-

de Bar. in l. Titio cē-

tū. ff. de cond. & de-

mon. Bald. in l. si. C.

de bo. q̄ lib. Io. And.

in addi. Spe. in tit. de

suc. ab int. & an pos

sit minui p̄ statum

vide p̄ bal. cōf. c. c. c.

vñ. inci. circa p̄dicta.

in §. vol. Et vide quē

notauit in aut. nūc au

tem. §. eo. Cur.

1 talis hereditas deuolueretur ad sequentem in gradu: nō ad eccle-

2 siam. quæ ratio nihil valet: quia hoc esset verum si contrariū ex-

3 presset non statueretur in lege. Nam ista l. aufert existentem in pri-

4 mo gradu ad quem hereditas pertinet, & defert eā in ecclesiā.

5 licet in simili. in l. j. de secun. nup. nec possunt conqueri existē-

6 tes in remotiori gradu: quia delictum illius qui tenet primum

7 gradum non debet eis esse lucrosū, si lex non vult: quia pote-

8 ratex illū non priuare, & ad sequentem in gradu non perue-

9 nit hereditas. ergo & si priuat, potest in quem vult conferre.

10 fiat quod plenē no. in l. j. §. si plures. ff. si quis ali. te. prohi. & per

11 Bar. in l. eo. ti. Fateor tamen q̄ antequam sibi auferantur bona

12 teneatur respondere creditoribus hereditarijs. nā sufficit q̄ sit in

13 possessione tanquam hæres, vt ab illis possit conueniri. vt in l. si.

14 de peti. hæredi. & ff. de transac. l. controuerſia. † Sed querit

15 hic Bal. si pater redimat filium, an illud quod expēdit pro redē-

16 ptione debeat filio computari in legitimā & hoc dic vt no. Bar.

17 in l. si. h. de pec. leg. Itē querit quid si pater assignauit fi-

18 lio suo legitimam in eius vita, & ille eam consumpsit, an si post-

19 ea capta teneatur eum redimere: videtur q̄ nō. per ea que

20 habentur in l. si cum dote. §. j. sol. matr. cōtrarium determinat

21 ip̄le. nam fateor q̄ iterum non tenetur sibi cōsignare legitimam,

22 sed alere, & alia opera pietatis erga eum exercere bene tenetur.

23 quia ista necessitas durat quousq; durat paternitas ar. ff. de ope.

24 liber. l. libertus qui operarum. In tex. ibi. [in alijs capitulis] tā

25 tum valeat testamentum pondera hoc verbum. per quod patet

26 esse verum quod §. dixi. q̄ annihilatur institutio ip̄lo iure, & in

27 alijs capitulis tantum remanet testamentum validum. simile in

28 4 authentic. ex causa. de libe. prete. & in l. si. ff. de hæredi. instit.

29 † In

30 tex. ibi. [qui redimere.] Nota istū versū. quia est notabilis. q̄ si ali-

31 quis est in carceribus, & negligitur ab omnibus redimi, & peri-

32 culū sit q̄ in moria ē, p̄nt aliquis amicus suus videri bona illius,

33 vel pignori, si nō habet à se pecuniā, & tenetur ille ratā habere

34 re videri. Sed qd si in carceribus positus cōtradixit volēs po-

35 nū stare ibi ad periculū mortis quā q̄ vendat. Barto. in simili

36 cōsulit q̄ nō stetur eius cōtradictioni per l. si fratres. §. Idem reus

37 sp̄det. ff. pro socio. in illo qui erat cōdēnatus ad amputa. manus

38 nū solueret centū infra decē dies, & ille nolebat soluere. facit l.

39 5 non tantū. ff. de app. † Item dicunt doct. per istum tex. q̄ fideius-

40 sor constituit ad soluendū, si nō habet vnde soluat, p̄nt aliena-

41 re bona principalis debitoris: ne ponatur in carceribus. ad quod

42 si man. l. si p̄curatorē. §. si ignorantes. Item dicit Bal. per istum

43 text. q̄ si veniunt mihi bona per nō dñm, & sic casus in quo

44 ego sum tutus aduersus dominum, puta si ille vendidit iure cre-

45 ditoris, & habet potestātē vendendī, qd ego possum ad maiore

46 cautela impiorare iudicis offi. vt dñs ratificet vēditionē p̄ publi-

47 cum instrumentis: quia forte nō semper poterit probari q̄ ille ha-

48 buerit potestātē vendendī: & sic expedit emptori habere expref-

49 sam ratihab. quod tene menti: quia est pulchrū dictū: & hoc per

50 6 istū tex. dum dicit Et capti si reuerſi fuerint & c. † In si. text. ibi,

51 [eadem p̄tate.] per istum tex. dico & puto verisimilī: q̄ si pater

52 instituat filium, & si decesserit sine liberis vult bona in pauperes

53 vel ad ecclesiā vel quēcūq; alium venire, & cōtingat ip̄sum

54 filium capi, vel incarcerari pro aliquo debito publico vel priua-

55 to. si nō p̄nt inde exire nisi vendat bona subiecta restitutioni:

56 quod poterit videri, & diminueri fidei cōmissum: vel fortē etiā

57 in totum tollere, si aliud fieri non potest: sicut potest diminui in

58 causam don. propter nuptias vt in aut. res quæ. j. commu. de leg.

Pauli de Castro Prima super Codice.

- ^a **Iudicis secularis.** non possent. Adde qd hoc privilegium fori habuerunt clerici a Deo & non a papa. vt est gl. in c. si impetator. xvj. dist. glo. in c. quantu. de cens. lib. vj. Inn. & ab. in c. si de maio. & obed.
- ^b **Cū hodie sit ordo sacer.** Adde c. a subdiacono. xxiij. dist. c. illud. lxxvj. dist. c. j. de cle. coniu. & glo. in verbo. psalmista. & ibi. Car. Ale. in c. cleros. xxi. dist.
- ^c **Monachus constituit.** Adde tex. in c. cū ad monasterium. de sta. monach.

vt s. eo. l. cū clericis & l. oēs. Rñdet. q forte aliqui habebant priuilegia specialia, non in clusa in corpore iuris, q nō possent cōueniri nisi corā episcopo, & illi poterāt renuntiare. hodie verō si vellēt se subiicere iurisdictioni iudicis secularis, nō possent. etiam de consensu epī. vt in c. si diligenti. de foro compe. Sed si iurisdictioni alterius epī, possent. cū licētia tñ episcopi. vt in c. significasti. e. ti. sed si habēt priuilegium exēptionis a pprio epō, an ei possent renūtiare sine licentia papæ cui subsunt immediatē vel alterius cui per priuilegiū fuerunt suppositi. Dic quod qa redeunt ad ppriū iudicē: qa facilius sit. vt in l. si vnus. §. qd & in specie dotis. ff. de pac. Quod dic p. lo. an. in merc. in regula scētī. de re. iu. li. vj. In tex. ibi. omnes licētiam habere. dic super ista regula

multæ cadūt dubitationes. de quibus in Spe. de renū. & conclusionē. vbi psequit multos casus diuersos & etiā Cy. aliqua tangit hic. An possint renuntiare exce. macedoniani, vel velleiani? & Alb. plenius licet inordinatē: sed tu recurre ad nota. per Bar. j. de pac. l. si quis in cōscribēdo. in magna distinctione quā facit: qua retenta poteris rñdere ad singulos casus: sed prosequendo, vt facit Albe. nō capies perfectam doctrinā. † Debes autē scire q renuntiatio fori debet fieri specialiter. nec sufficeret generaliter renuntiatio exceptionum. vt l. j. in si. ff. si quis in ius voc. non ie. & l. si fideiussor. qui satisda. cogan.

- ² **Clerici non possunt inuiti compelli ad subeundum tutelam vel curam, & an uolentes admittantur?**
- ³ **Potest quis esse monachus, absque eo quod habeat aliquem ordinem clericalem.**
- ⁴ **Citatus si non est de iurisdictione citantis, an teneatur comparere ad hoc allegandum? & si non compareret, an possit mulctari?**
- ⁵ **An cessante causa cesset effectus remissionis. Causa an presumatur finalis, uel impulsiva?**

LEX XL.

- ¹ **Generaliter.** Clerici in sacris ordinibus cōstituti & etiā monachi licet nō sint clerici, sunt immunes ab onere tutelæ vel curæ, vt in uiti nō coganē suscipere, dūmodo clericali terviuāt, et ecclesiæ deseruiāt: ppter qd dat eis hoc priuilegiū: ideo cessante cā cessat effectus. & ad hoc semper allegat ista l. In tex. ibi. [diaconos.] Idē in subdiaconis: cū hodie sit ordo sacer. Sed contra: quia primō idē in qbuslibet clericis etiā nō cōstitutis in sacris, vt s. eo. l. i. psbyteros. in prima charta ti. so. pōt dici q illa nō loquitur de onere tutelæ: sed de alijs oneribus publicis. Alij dicūt istā suppleri p illā. Alij q illa corrigi p istā. tene pcedentē, tanquam gls æquā. † & distingue. Aut quærit an clerici possint inuiti cōpelli ad subeundū tutelā vel curā, & distictē dic q nō, siue sint cōstituti in sacris, vt hic, siue nō. vt ibi. Aut quærit an uolentes admittant: & tūc distingue vt in aut. psbyteros q hic sequit. Nā aut sunt epī vel monachi. & indistictē nō admittunt etiā uolētes. vt in si. d. aut. Aut sunt inferiores ab epō, & non monachi: & tūc aut nō sunt in sacris: & tūc ad legitimā tutelā vel curā admittunt uolētes fauore sanguinis vel cōsanguinitatis. vt in prin. d. aut. sed ad datiuā tutelā vel curā extraneorū nō admittuntur vt ibi colligit a cōtrario sensu. † In tex. ibi. [licet nō sint clerici.] No. q pōt qd esse monachus absq; eo q habeat aliquē ordinē clericalem. nā monachus cōsistit in pfessione paupertatis, castitatis, & obedientiæ, quā pōt facere etiā non habens ordinē clericalem. Sed clericatus consistit in collatione characteris quā facit Ep̄s: nō autē ipse clericus. † In tex. ibi. [ipso iure.] Istū text. valde not. Pe. & Cy. qui dicūt per hoc limitari & declarari id quod no. per gl. in l. j. si quis in ius voc. nō ie. cū simi. dū distinguit qn citatus non erat de iurisdictione citantis, an teneat comparere ad hoc allegandū, & si non compareret, an possit mulctari. Nam glo. ibi distinguit. aut erat certū vel notoriū ipsum non esse de territorio iurisdictionis iudicantis, & nō tenetur cōparere. Aut erat dubiū. & tūc secus. l. si quis ex aliena. ff. de iudi. Nam ista distinctio fallit eo casu quo citatus ipso iure nō erat de iurisdictione sua: vt qd erat forēsis, vel si erat ciuis, erat exemptus per l. scriptam vel statutum. Si autem non ipso iure: sed ita demū si volebat uti. pone

exemplum in scholari qui subest ipso iure iurisd. Potestatis: sed si uult potest eam declinare, & petere se remitti ad rectorem vt in aut. habita. j. ne filius pro patre. Item pone exemplum in legato reperto Romæ, vel in curia Romana quæ est cōis patria: & in qua quilibet potest conueniri: tamen si erat ibi legatus, habet priuilegiū reuocandi domū si uult: vt l. ij. §. legatis. ff. de iudi. isto casu tenetur semper cōparere etiā si erat certū qd erat scholaris vel legatus: quia nō erat certū an uellet uti tali priuilegio nisi ipsum allegaret: unde tunc tenetur semper comparere & allegare: aliās potest procedi contra eum tanquam si nō haberet priuilegiū: ita uult Pet. hic, licet Bal. aliter ipsum recitet: & non bene: patet etiā q si procedatur contra illum qui ipso iure nō subest iurisdictioni citantis, & ipse non comparet, processus factus cōtra eum est ipso iure nullus: & de nullitate pōt allegari quādocunq; tanquā factus a non cōpetenti iudice. Nam non cōparendo nō uidetur iurisd. prorogare: vt l. si quis ex consensu. j. tit. j. vt si erat clericus. Sed quantū ad mulctam imponēdā eo casu quod erat dubium, & tenebat cōparere, posset imponi: nisi qn erat clericus quod dic vt no. subtiliter & plenē in c. scienti. de regu. iur. lib. vj. in mercu. in q. quā fecit ibi lo. And. de dictis Egidij Bononiensis docto. † Vltimō de isto brocardo. An cessante causa cesset effectus. Bal. Post Pe. qui hic distinguit infinita uerba, dicit. dic vt hic per eum: quia potius est laboriosum quā uile recitare uerba sua: & adde quod no. in l. ij. §. fin. ff. de dona. An causa præsumatur finalis, vel impulsiva. Item an ea quæ dicuntur procedant de iure canonico. vide lxxvj. distict. c. fina. & xxj. quæstio. iij. c. Cyprianus.

- ² **Testis qui non cogitur inuitus testificari, si testificatur, quod debeat scribi in actis quod sponte testificatur: & q. idem in proxima: qui nō admittitur nisi uolentibus partibus, q. debeat de eorum uoluntate apparere.**

AVTHENTICA.

- ¹ **Resbyteros.** † No. hic qd illi q nō coguntur suscipere tutelā: si uolūt ipote suscipere, admittunt, & debēt declarare uolūtāt eorum infra quatuor mēses: aliās nō admittunt postea. Istud inducebat Bar. ad matrē & auā quæ nō cōpelli: & pōt accipere si uult: vt in aut. matrē & auā. qn mu. of. tu. fun. pōt q debeat declarare uolūtāt suā infra quatuor mēses, q si nō faciat: excluditur a tutela: & ultra hoc priuilegiū successione filij mortis in pupillari ætate: & ita dicit esse intelligendū. l. ij. §. cōfestim. ff. ad tutel. Sed utrunq; dictū reprehēdit per Bal. qa mater habet annū ad suscipiendū tutelā, vel faciendū aliū tutorē dari, vt in l. i. ad tutel. §. si. & licet malē faciat, si prius habet facultatē hoc faciendū & nō facit qa debet facere quāprimū pōt vt in d. §. cōfestim. attamen nō priuilegiū successione filij: nisi negligat per annū: aliās ad qd dare annus si nō pdesset: quānimō licet negligēdo per annū priuilegiū successione, si filius moriat in pupillari ætate, nō tñ excluditur a tutela si post annum uult ipsam accipere, vt no. in l. ij. ff. de legit. tut. & adde quod not. Bald. in l. precibus. j. de impu. & al. subtili. Nec ob. iste tex. quia illa ratio est in clericis, vt deiciantur ecclesiæ: quod post quatuor mēses etiā uolētes nō audiatur. † Ite induci in arg. secundū Cy. quod qn est aliquis testis qui nō cogitur inuitus testificari. de quo in l. lege Jul. & l. inuiti. ff. de testi. qn testificat: debeat scribi in actis quod sponte testificatur: aliās præsumere inuitus, & nō ualere secundū Bart. de capua, & Cy. & Bar. dicit ita de facto seruasse in ciuitate Pifarū: & Richar. dicit se habuisse de facto in quodā proxeneta, qui nō auditur nisi uolētibz partibus: vt in c. j. cū ibi no. de testi. lib. vj. Certē nō loquimur qn ipse testis inuitus nō cōpellitur. Vltimō p eo quod hic dicitur in si. vide lxxvj. dist. c. peruenit. in tex. & glo.

- ² **Rapēs meretricē que est nupta, debet puniri poena huius. & in ea cōmittitur adulterium sicut in honesta: & quid si non erat nupta?**
- ³ **Rapiens uxorem suam forte de domo patris, non punitur poena huius legis.**
- ⁴ **Quid in sponsa per uerba de futuro: quod sit idem, si consensit, & quid si non consensit?**
- ⁵ **Si quis stuprauit honestam mulierem per uim, non tamen traxit eam de loco ad locum, quia poena punietur?**
- ⁶ **Raptor si uult accipere raptam in uxorem, auenit poenam.**
- Qualiter possit dici quem prestare opem post maleficiū commissum?**
- Valet statutum permittens cuiuslibet priuato, interficiendū bannitum: & si permittat offendit: includitur etiam quod possit interficere.**
- Si permittitur certis personis, puta consanguineis, quod possint interficere raptorem**

in uirginis repertum in flagranti crimine an possit consanguineus ducere secum extraneum: & facere per illum interfici.
 1. Cuius in quo malefactor per quemque iudicem capiatur etiam qui non sit iudex suus, nec in suo territorio delinquerat potest ipsum punire sine fori prescriptione.
 2. Si qui dicitur malefactor si fuerit comprehensus, non potest condemnari uel puniri nisi legitime conuincatur.
 3. Pater non potest maleficium?
 4. Casus in quo pater ipso iure acquiritur ecclesie sine apprehensione: & regulariter si non sit proprius: quod dicitur habere plenum dominium, & qualiter ista interpretari iure intelligantur?

LEX

XLI.

Raptores. Pœnæ huius locum habent etiam pro solo raptu sine stupro. Item habet locum in mulieribus honestis. Quæro, utrum ista lex habeat locum in eo qui rapuit meretricem. Glos. in l. de publi. d. s. Item lex Iulia dicit quod non. Tu distingue. Aut erat nupta, & locum habet in ea. Nam in ea committitur adulterium sicut in honesta muliere. ut l. si uxor. in princ. ff. de adul. ergo & raptus. Aut non erat nupta: & tunc aut consensit: & non habet locum, propter uoluntatem uitæ. ut j. de adul. l. si ea quæ per hoc differt ab honesta muliere. in qua locum habet etiam si consensit: ut in fine huius l. aut non consensit: & tunc sicut habuit istam causam: contradicendi: quia forte uolebat redire ad honestam uitam: uel quia rapiens erat eius attinens. Et locum habet ista l. aut non habebat iustam causam, & tunc secus. arg. d. l. si ea quæ. secus dum Guli. de Cu. & Bal. Item quæro an habeat locum in rapiente uxorē suā forte de domo patris: & dic qd non secundum hoc. quia maritus habet manu iniectionem in uxorē. arg. l. sicut. ff. de oper. lib. 3. Item quæro, an habeat locum in spōsa sua per uerba de futuro dic qd si consensit, non habet locum: ppter præcedentē tractatū de matrimonio: quia si sequatur copula carnalis, transit in matrimonium de presenti. ut in c. de raptu. Si uero non consensit, quia forte uolebat ingredi monasterium: dic ut habetur in q. disputata: quā ponit Jo. And. in regula quæ contra ius de reg. iur. in mercuria. libro vi. Item quæro, quid si aliquis stuprauit honestam mulierem per uerbum tunc traxit eam de loco ad locum: dic non habere locum pœnam huius l. Iuliam de vi. quæ est minor. ut in l. de publi. d. s. Item eadē l. & ita refert Gandinus in opere suo malefactoris terminatū fuisse Bononiæ sub rubri. de multis quæstionibus locutionibus in causis criminalibus. ad quod uide bonum tex. qualiter dicitur rapti in l. sed eximēdi. ff. ne quis eum qui in ius voc. Item quæro, si raptor uult accipere raptā in uxorē: dic quod de iure ciuili non euitat pœnā huius l. quia prohibetur matrimonio inter eos, de iure uero canonico non permittit: ut in c. de raptu. Sed an hoc euitet pœnā legalē? est dubium: propter ea quæ habentur in c. de raptu. de adul. quæ uidentur pbare qd sic. sed gl. & doct. intelligunt ibi in foro ecclesiastico, uel in terris in quibus ecclesia habet temporalitatem. Ego autē aliā cōsului qd euitet: quia ius canonicum potuit in hoc mitigare pœnā legalē, sicut in multis alijs corrigi ius ciuile: hoc tamen uerū sit rapta & parentes ei consentiunt aliis locis. & per illud cōsiliū ille euasit mortē in ciuitate. Manu. tuz. d. s. qd hæc l. habet locum in eo qui rapuit: licet non stupraue. uide in de no. ex prin. huius l. iuncto fi. qd præstas opē maleficio committendo, in ipso actu maleficij plus puni quā si post: de hoc dico ut plenē no. per Bar. in l. si qui opē. ff. de fur. Item qd ita potest dici quod præstare opē post maleficij commissum sicut in ipso maleficio commissio, uel ante, puta receptado. Adde quod dicit Inn. qd ille stat armatus iuxta occidit uel vulnerat, licet nihil faciat nisi quia assistat, dicitur occidēs uel vulnerās. Item not. dū dat licentia cōsanguineis interficiēdi repertū in flagranti crimine. arg. qd ualeat statutū permittēs cuiuslibet priuato interficiēdi bānitū. nā licet lex iuris cōis pōt permittere priuato quod occidat genera liter ex iusta causa: ut hic & j. ut l. si sine iu. vin. & finaliter ita terminatur: ut not. in addi. Spec. in tit. de cōsti. super rubri. ubi refert dispu. lac. de Are. & si permittit offendī, includitur etiam qd possit interficere: quia dicit offensio. De his etiā not. pro Gandi. in prædicto opere rubri. xxij. quæ incip. de bānitis pro maleficio: & etiam in vlti. rubri. illius operis, & Bar. consuluit in consi. quod incip. statuto castri pleb. & tangitur in l. ij. §. pe. de alimē. lega. Sed quid si permittit certis personis tantū ut hic: puta cōsanguineis. An possit cōsanguineus ducere secum extraneum, & facere per illum interfici: adeo qd ille non puniatur: uidetur qd non: quia standum est uerbis. In contrarium uidetur per l. ij. §.

eum qui. ff. de vi & vi ar. & no. eo. tit. l. cum a fundū. in gl. super ver. postea. & hoc est uti le. Nam statutum Florētiae permittit ei qui percussus uel vulneratus fuit ab alio: qd possit se vindicare propria autoritate, reddendo similem percussione. An ergo poterit ducere secum socium & facere per illū red dū simile: solent allegari iura prædicta: & facit l. Gracchus. j. de adul. nam patri permittitur occidere repertum in adulterio cū filia, & ibi dicitur qd si facit interfici per filium, qd ille non puniatur & tamen permissio non sit filio, sed patri. Item not. casum in quo malefactor per quemque iudicem capiatur, etiam qui non sit iudex suus, nec in suo territorio delinquit: sed alibi pōt ipsum punire sine fori prescriptione: ut patet ibi: necnon alij cuiuslibet ordinis: nec remittitur ad locum delicti commissi: regulariter secus, ut l. j. §. ubi de cri. agi. opor. & in authē. ut nulli iudi. §. si quis uerō comprehēditur. Item not. secundū doct. qd ille qui dicitur malefactor si fuerit comprehensus: non potest condemnari uel puniri, nisi legitime conuincatur: & sic fuga non probat maleficium, de hoc dic. ut l. lege Cor. ad fil. Et per hoc dicimus qd de iure cōmuni bānitus pro maleficio: quia non comparuit, non habetur pro confesso: & si capiatur, debet inquiri & poni ad torturā: non autem eo ipso condemnari, uel puniri: nisi statutum dicat contrarium: ut in terris Tusciæ. Sed in partibus istis ponitur in bānitum ad inquirendum: & sic se cōformat cum iure cōmuni, & hoc patet in text. ibi. [post legitimas & iuri cognititas &c.] & post cōfessionem maleficij datur sibi terminus ad faciendā suā defensionem. Sed si dixerit se nullā habere statim cōdenabitur. glo. est sing. quæ allegatur ad hoc in l. j. ff. de fu. balne. Vltimō not. tex. ante fi. dum dicit [omnem proprietatem & plenā possessionē.] Item hic est casus in quo possessio ipso iure acquiritur ecclesie sine apprehensione: regulariter secus: ut no. in l. si. s. tit. j. Item patet per istū tex. qd ille qui habet solā proprietatē. dicitur habere plenū dominium: & sic non est ineptus libellus in quo petat hoc declarari. Nam dicitur habere quid dominium pleno iure, quando habet directum: licet alius habeat utile: ut no. l. Pompo. scribit. in vlti. ff. de rei ven. Aliquando uero ista uerba pleno iure intelligunt respectu proprietatis, & possessionis. de quo uide per Bal. in l. si mater. ad Tertul.

1. Matrimonio contracto per uerba de presenti: si secuta sit copula carnalis, non potest alter ex coniugibus inuito altero religionem ingredi: & quid si alter consensit?
2. Quid si matrimonium non esset consummatum per copulam carnalem?
3. Quid si ante matrimonium contractum interuenerit copula: sed postea non? & an Patet possit dissoluere.
4. Illud quod impedit religionis ingressum metu pœnæ: est contra Dei timorem: & sic reprobat a iure.
5. Si mulieri aliquid relinquatur sub conditione si nupsit: & ipsa non nubat: sed ingrediatur monasterium quod conseruatur relictum ac si nupsisset.
6. Si pater relinquat filia mille si nupsit: & si ingrediatur monasterium relinquat cecce. si ingrediatur monasterium, an consequetur mille ac si nupsisset.
7. Datio arrharum, an probetur per confessionem recipientis?
8. Pactum uel statutum de dote lucranda, an habeat locum, si mulier quæ dotem dedit uel promisit, moriatur antequam ad domum mariti tradatur: uel ante copulam carnalem?

LEX

XLII.

Eo nobis. Potest alter ex sponsis altero inuito, religionem ingredi, & soluuntur sponsalia: nec per hoc aliquem pœnam arrharum patitur: quia non videntur dissoluta eius culpa: sed ex iusta & legitima causa. Similiter alter ex coniugibus, potest altero inuito religionem ingredi, & dissoluitur matrimonium. nec per hoc aliquam pœnam patitur circa dotem uel donationem propter nuptias, quasi eius culpa matrimonium sit solutum, habetur tamē ingrediens pro mortuo uel mortua: & sic vendicat sibi locum pactum uel statutum de certa parte dotis lucranda in causa mortis. h. d. vlt. qd ad §. hoc etiam cognitum. Et aduerte: quia de sponsis per uerba de futuro remanet hodie de iure canonico incorrecta: imō confirmata est: ut patet xxvij. q. ij. per totum: sed secunda pars de coniugibus qui contraxerunt per uerba de presenti, siue secuta erat copula carnalis, siue non, corrigitur de iure canonico eo casu quo matrimonium erat consummatum

Pauli de Castro Prima super Codice.

a Per ingressum religionis. Adde c. ex publico. & ibi doct. de conuer. coniug.

b Ex quo etiam. De hoc vide per d. Ant. & Abb. in c. in presentia. de probat. & Bal. in aut. nisi. C. ad trebel. Ludo. Roma. in l. stipulatio hoc modo concepta. ff. de y. ob. adde eundem Pau. de Cast. in l. quoties. sub conditione. ff. de condi. & demon. & in dicta aut. nisi rogasti. Matheli. in suo notabili ccccxxj. & nouissimè per Fel. in d. c. in presentia. col. xv. circa fin. & hanc questionem declarauit ibi per eum. Cur.

c Pater non potest filium exheredare. In quibus casibus pater potest exheredare filium vide per gl. in c. quin tauallis. de iureiur.

d Per ingressum religionis. Adde gl. in l. si ex causa. in s. pe. ff. de mino. gl. j. in c. indecorum. de iura. & quali. Spec. ti. de sta. mona. ver. xij.

per copulā carnalē: quia nō potest dissolui per ingressum religionis, quo ad hoc ut alter qui remanet in seculo possit contrahere cū altero vel altera. Nec posset papa super hoc dispensare. Sed nec altero inuito potest ingredi. & si cōtra faceret, posset vendicari & extrahi de monasterio: sed consentiēte altero & continentia promittēte: si nō sit suspicio de incōtinētia, bene potest ingredi. nec tunc separatur matrimonium, sed thorus: ut hanc habent in c. Agatosa. ea causa. et q. Sed si nō esset cōsummatū copulā carnalē: tūc p ingressum alterius, etiā altero inuito matrimonium dissolueret etiā quo ad fœdus matrimonij, ut possit cū altero vel altera cōtrahere. ut etiā de his habet plenē in c. ex publico. de cōuer. cōiu. & quā sit diuersitatis ratio dic ut ibi no. & sic bñ posset Papa dissoluerē matrimonium cōtractū per verba de presentis: si postea nō est secuta copula carnalis. ¶ Sed quid si ante matrimonium cōtractū interueniat copula, postea non. Adhuc querit an Papa possit dissoluerē. Bal. mouet hanc q. in l. Paulus. ff. de sta. ho. dicēs q copula pcedēs cū nō fuerit matrimonialis, nō impedit separationē matrimonij, per ingressum religionis. ¶ vel dispensationē Papae. Tene menti: quia ista fuit quotidiana. ¶ In tex. ibi, [cōtra Dei timorē.] No. secundum Bal. quod illud qd impedit religionis ingressum metu pœnæ est cōtra Dei timorē. & sic reprobat à iure. & in hoc videtur cōsentire ratio. §. sed & hoc pñt in aut. de san. episc. ubi habet q si mulieri aliqd relinquit sub cōditione si nupserit: & ipsa nō nubat: sed ingrediat monasteriū, cōsequit reliquū ac si nupisset: quia illa cōditio rejicit in ea q vult monasteriū ingredi, tanquā cōtraria voto religionis. Similiter si aliquis fuit rogatus restituere sub cōditione si decesserit sine liberis, & ingrediat monasteriū: & sic liberos habere non potuit. q non videtur extare cōditio fidei commissi. nec veniunt bona restituenda: sed est perinde ac si decessisset cum liberis: quia illa cōditio similiter videtur reprobari, tanquam contraria voto religionis. ita dixit Ricar. Mal. in q. disputata hic per eum. in qua conclusit q etiā si constabat de intentione testatoris in cōtrarium, si in primo casu q sentit de matrimonio carnali non de spirituali. & in secundo q sentit de liberis veris. & ex suo corpore descendētibz nihilominus habent locum ea quæ dixi. ¶ Ex quo etiam terminauit q. quotidianā. si pater relinquat mille filia si nupserit, et si ingrediat monasteriū relinquit. cccc. duntaxat & ipsa ingrediat, q ipsa consequetur mille ac si nupisset in seculo. & ita disputando tenuit do. Thomas de Formaglinis de Bononia, ut refert lo. And. in titu. de sta. mo. in addi. Spec. sed Iac. de Bel. & Bald. tenent contrarium, & ego etiam secutus alias cōsului quod dictę conditiones non rejiciantur, tanquam cōtrarię voto religionis: sed ex præsumpta mente defuncti, qui de ingressu religionis nō cogitauit. nam lex pñsumit q si cogitasset, tales conditiones nō apposuisset. vbi cūq; ergo apparet quod cogitauit & contrariū voluit q si ingrediat religionē non habeat, vel q restituat: tūc seruanda est intentio testatoris, & ita communiter seruatur. & h. d. Bald. satis probari in ver. [et nihil amplius.] vbi tex. vult q pater necessitetur relinquere filio suam legitimam si ingrediat religionem. nec ultra: si non vult. sicut ergo nō cogit ultra relinquere si non vult, ergo & si relinquit possunt episcopi substituere in eo quod ultra relinquit si ingrediat monasteriū, & sic si bi auferre. & vide Barto. in l. prima ff. de his quæ pœ. no. ¶ Item not. ibi [nisi quod probata fuerit accepisse] secundum Baldum quod datio arrharum non probatur per confessionem recipientis, vel per instrumentum quod non continet nisi confessionem sed debet probari vel per testes, vel per instrumentum, in quo notarius attestetur de numeratione facta ipso presente. & ratio est: quia præsumitur facta confessio in fraudem l. dicentis q in matrimonijs non potest peti pœna: licet possit dari arrha. ut in l. Titia. de ver. obliga. iuncta l. j. de spon. & dicit Bal. quod

Barto. hic tenet, ipse tamen determinat contrarium, & dicit seruari. Sed salua reuerentia Bartol. non tenet hoc: imò tenet illud idem quod ipse tenet in dicta l. Titia. eo casu quo alter tantum fuit confessus recepisse ab altero: sed si ambo consentunt, puta sponsus quod recepit. c. à sponsa. & econuerso: tunc tales confessiones bene præsumuntur factę in fraudem. l. quod dic ut ibi per eum. & etiam per Bald. infra quam lic. ab empti. di. l. ij. vbi omnino vide. ¶ Vltimò determinat Bald. per istum ver. [nam & maritus] dum dicit habere locum pactum de dote lucranda per ingressum religionis, q tale pactum vel statutum: etiam si mulier quæ dotem dedit vel promisit moriatur antequam ad domum mariti traducatur, vel ante copulam carnalem, quia iste ver. hodie restringitur ad dictum casum, & quia verum est dicere q vxor pcedens in matrimonio: cum illud fuit cōtractum per sola verba de presenti. ut in l. nuptias. de regulis iur. Tamen iste tex. parum facit, cum loquatur etiā quando erat consummatū per copulā carnalē, licet hodie hoc corrigat: & ad illū casum posset referri quod hic dicit de lucro dotis secundum do. Raph. qui bene dicit in hoc. Adde quod dicit Bald. no. in l. non sine. C. de bon. quæ libe. si statutum diceret q simul in matrimonio copulata pcedat, vir lucretur dotem, q illud verbum copulata importat q sit consummatum per copulam carnalem. aliās nō lucrabitur. Quid autem in sponso? Dic ut ibi per Cyn. & adde quod Bal. no. in l. nihil. rer. amo.

§ Statutum si dicat q mulier ingrediens monasterium, non succedat cum masculo: an tale statutum valeat?

Filius licet per ingressum religionis exeat patriam potestatem, nihilominus patre mortuo defertur sibi hereditas iure suutatis, & quid in religione mentis autum.

§. Hoc etiam. ¶ Not. q ius religionis potentius est quam patria potestas: quia pater nō potest abstrahere filium à monasterio: & sic non habet interdictum de liber. exhib. Item quod pater non potest filium exheredare propter hanc solam causam, q contra vel præter voluntatem suam ingressus sit monasterium. Sed quid si fuerat alia causa. Guliel. de Cu. dicit q si illa causa concernebat iniuriam patris: ut quia violentas manus in ipsum iniecerat, illa causa non tollitur per ingressum religionis: sed potest ipsum exheredare. Sed si non concernebat iniuriam patris: sed vtilitatem suam: quia dñs fuit in seculo inhonestè vixit, & fuit arenarius, quæ est iusta causa exheredandi, vel fortè contraxit matrimonium cum vili persona sine voluntate patris, istæ causæ abolentur per ingressum religionis, & ita intelligatur glo. quæ est hic. ¶ & iste §. inducitur ad questionem. Si statutum dicat q mulier ingressa monasterium vel ingrediens nō succedat cum masculo: an tale statutum valeat? & est ar. hic q non: quia sicut pater non potest eam exheredare per ingressum, ita nec patria per statutum: sed istud argumentum non est bonum: quia plus potest patria quam pater priuatus. iuxta no. in l. impossibile. ff. de pactis. vnde Doct. distinguunt, aut loquuntur per verbum de præterito: puta ingressa monasterium non succedat: & tunc nō valet: quia statuit in illa quæ sibi non est subiecta post ingressum. Aut loquuntur per verbum de presenti: puta q ingrediens & c. & tunc secus: quia statuit in sibi subiectam: cum enim incipit ingredi, adhuc ingressu non factio est sibi subiecta: & sic potest eam ligare. arg. in l. qui duos. de marum. test. dum dicit q viuens q moritur: & pro ista distinctione facit optimè text. in l. Stichus seruus meus. de manu. testa. & hoc tangit Bartol. in l. fina. j. de pact. Mihi videtur quod ista distinctio posset procedere, si statutum diceret quod ingrediens vel ingressa efficiatur inhabilis ad succedendum: quia ista inhabilitas confertur cum incipit ingredi, vel est ingressa. Sed si dicat ingrediens vel ingressa non succedat: tunc indistinctè non valet: quia succedere vel non succedere pendet de futuro, cum defertur hereditas: ante enim non dicitur quis succedere: sed cū debetur hereditas: & venit tempus succedendi: tunc reperitur religiosa: & non potest inhabilitari à statuto, etiam si loquatur per verba de presenti. Tene menti: quia hoc est subtile & & verum. ¶ Vltimò Doct. dicunt quod filius licet per ingressum religionis exeat patriam potestatem, nihilominus patre mortuo defertur sibi hereditas iure suutatis: quia iste tex. vult q succedat perinde ac si non fuisset religionem ingressus: & sic si decedat antequam se immisceat, transmittit ad monasterium iure suutatis,

solatis, sicut transmitteret ad suos heredes & extraneos, & haberet locum in religione quæ habet in communis: sed in religione mendicantium dic ut dixi. s. in authen. ingressi.

De episcopali audientia.

Rubrica.

Præmitte hic, q. Episcopi tempore harum legum, non habebant iurisdictionem contentiosam etiam inter clericos nisi de voluntate partium. vt j. eo. l. si qui ex consensu. suberant enim clerici in diebus secularibus. vt. s. tit. j. l. omnes clerici. tamen ciuitas constantinopolitana suberant etiam Patriarchæ. vt in l. cum clericis. Sed in quibusdam concernentibus pietatem recurrebatur etiam ad eos. & de hoc tractat iste tit.

Ad curam episcoporum pertinet ut tempore caritatis victualia uendatur pro iusto forore pauperes fame pereant.

Relinquitur aliquem de captiuitate pro parua quantitate, non ei potest magnam tagliam imponere.

An quis cogatur uendere res suas, et an pro certo pretio?

Alimentorum appellatio cum continentur uestes, et etiam habitatio, quod possit imponi certa taxa in pensionibus domorum, et in uenditionibus pannorum.

LEX.

Negotiatores. Ad curam episcoporum pertinet ne redimantur captiuos ab hostibus plus ab eis exigant, quam pro eis soluerint. h. d. secundum vnâ lect. quæ declaratur in l. si. j. de capti. q. vel rehabeant quod soluerunt ad operas quinquennales. j. secundum

aliâ lecturam dicit quod ad curam episcoporum pertinet ut tempore caritatis victualia uendatur pro iusto foro, ne pauperes fame pereant. sic no. ex prima lec. contra illos qui faciunt mercedem de hominibus, redimendo ipsos de captiuitate pro parua quantitate. & postea imponunt eis magnam tagliam. & si habere ipsos in domo non possent ab eis aliquid exigere: quia idem iuris est de parte quo ad partem, quod est de toto quo ad totum.

j. Circa secundam lect. vide quod no. in l. inuitum. de contrah. emp. an quis cogatur uendere res suas: et an pro certo pretio. de quo etiam tangit hic Cy. nam victualia si habet quis extra suam indigentiam tempore caritatis, tenetur uendere: & etiam pro iusto pretio taxando. vt hic & in l. j. §. cura carnis. ff. de offici. præ.

4. sec. vrb. j. Et dicit hic Pet. quod cum appellatione alimentorum continentur vestes & etiam habitatio: potest imponi certa taxa in pensionibus domorum: & etiam in uenditionibus pannorum.

1. Quando licet appellare ab interlocutoria, uel ab alio grauamine?

2. Pene que imponuntur clericis propter eorum delicta per curiam episcopalem, an debeant erogari pauperibus, uel applicari curie episcopali: et quid in male ablatis.

4. Potus an committatur ex actu nullo?

LEX.

II.

Clericus. Clericus appellans frustratorie ab interlocutoria punitur poena pecuniaria de qua hic. quæ non applicatur fisco: sed pauperibus erogatur per ep. m. h. d. Et propter hoc ultimam posita est ista. l. hoc tit. Nam etiam laicus appellans frustratorie ab interlocutoria punitur eadem poena. vt. j. quorū app. non reci. l. ab executione. in si. tamē tunc poena applicatur fisco. & hoc de iure ciuili. Ce iure uero canonico non reperitur q. talis poena puniatur. glo. est ordi. quā tene menti. in l. j. §. si. ff. de qui. app. non li.

Ideo in terris ecclesiæ quo ad temporalē iurisdictionem non ferretur ista. l. quod ad hanc poenam. nec etiam in curia ecclesiastica, in qua seruantur canones. vt in c. quod clericis. de fo. cōp. Et tamen appellatio frustratoria ita reprobatur de iure canonico, si cur de iure ciuili ab interlocutoria. vt in c. pastoralis. de appel. &

eo. ti. c. c. si appellationibus. li. vj. j. Sed quando non est frustratoria: quia ex causa iusti grauaminis: tunc differt ius ciuile à canonico: quia cū de iure ciuili instantia daret triennio, ne contigat eam protelari, inhibetur talis appellatio ab interlocutoria. et si sit cā iusti grauaminis. si tamen est talis q. potest reparari p. appellationem interpositā à dīnstituta. vt in l. ante sententiæ tempus. j. quo. app. non re. sed si non posset reparari, tūc permittitur. vt in l. si quis prouocatione. j. de app. & tunc durante cā appellationis uidetur q. non currat tempus instantiæ. per l. intra uile. ff. de mino. & per l. contra maiores. j. de inoffi. test. & l. si cū ipse. ff. de execut. De iure uero canonico secundum quod instantia durat per petuū: quia cessat ratio supradicta, potest appellari à quolibet grauamine, & à qualibet interlocutoria, dummodo appelletur in scriptis: & inferantur causæ grauaminis. vt in cle. j. de app. & in c. ap. pellati. eo. ti. Cetera uide per Bar. in d. l. an sententiæ ips. & in l. eius qui. de appe. reci. & Bal. hic aliqua tangit ad declarationē & limitationem eorū quæ ibi notantur. j. Quæritur hic quid de alijs poenis quæ imponuntur clericis propter eorum delicta per curiam episcopalem, an debeant erogari pauperibus, uel applicari curie episcopali, & sic Ep. salua cōscientia de illis poenis pōt facere quid uult sicut de redditibus sigilli. Nō ob. ista. l. ga. hic ultra. l. proce. dit mādando q. distribuatur inter pauperes, si hoc nō faceret, esset idem q. supra dixi. tene mēti. Incerta tñ & malē ablata nō debet Episcopus sibi appropriare: sed inter pauperes distribuere. vt in c. cū sit. de iudi. & ibi not. j. In gl. j. in si. ibi. [si quis ex clericis] ad cōtrariū responde. q. loquitur in poena conuentionali, quæ nō committitur ex actu nullo, seu de facto celebrato & non de iure. l. continuus. §. cum quis. ff. de verbo. oblig. nos loquimur in poena legali, quæ committitur ex actu nullo contra prohibitionē. l. attentato. Et de isto art. an sufficiat de facto fieri ut poena committatur. uide plenē per Bar. j. de transac. l. ubi pactum. in fine.

Imperator in locis in quibus se reperiebat tempore paschali, qualiter faciebat captiuos relaxari?

Tenens equum in pascuis, requisitus ab aliquo ut illum sibi commodaret, si dixit sibi quod iret ad pascua, et ipsum reciperet et ita feci: et postea expleto usu, reposuit in pascuis, et inde fuit substractus, uel lupus comedit, an commodatarius teneatur?

Criminosi dimittuntur impuniti: turbantur gaudia et letitie hominum.

Homicida quod fecit expectet.

Qui occidit occidatur sine redemptione, et quid si non dolo occidit?

Crimen lese maiestatis non solum committitur aduersus Principem uel Papam: sed etiam aduersus inferiores dominos terrarum, per eorum subditos: et quando sen, qualiter committatur?

Quod duabus uicibus inducatur consuetudo.

Qui in eodem genere delicti pluries consuevit delinquere, grauius punitur: et si semel de primo delicto gratiam consecutus est, amplius sibi non parcitur.

Ad hoc ut dicatur aliquid consuetum quid requiratur?

Verbum solitum uerificatur in una uice.

Non ualet rescriptum super remissione poene, si impetrans illud delictum alias commisit, et in impetratione non fecit de hoc mentionem.

Si aliquis semel fuit extrahus de carceribus diebus paschalibus, et postea iteratō carceratur propter idem crimen iteratō commissum, non est iterum excarcerandus.

LEX.

III.

Emo. Tempore paschali debent carcerati de carceribus extrahi: nisi sint carcerati pro grauib. criminibus. de quibus hic uel nisi cōsueuerint pluries deliquisse in eodem genere delicti. h. d. tota. l. j. Et dicit Cyn. secundum Pet. q. licet extrahantur de carceribus: nō tamen relaxantur ex toto: sed retinētur sub fida custodia, & transactis diebus paschalibus reponuntur in carceribus: quia illa nō est abolitio criminis uel poenæ: sed relaxatio ad tempus à miseria carcerum, propter reuerentiam dierum paschalium: sed de consuetudine aliter seruatur. quia extrahuntur vsq. ad certum tempus. & ex toto relaxantur si ibi sunt pro leuibus causis: & nō resultat præiudicium nisi fisco. & hoc solet fieri in festo natiuitatis, & in pascha resurrectionis. & ita seruatur Florentiæ & Bononiæ. & no. hic quæ sint grauia crimina. de quo etiam uide plenē per Bar. in l. non solum. §. si mandato. ff. de iui. & illa cura q. extrahantur de carceribus pertinet ad episcopū loci. si laici uel officiales eorum essent in hoc negligētes: quia tenet hic ad opus pietatis. ideo fuit posita hæc. l. in isto tit. Et not. q. Imperator in locis in quibus se reperiebat tempore paschali faciebat captiuos relaxari: sed eo se absentate nō audebant iudices & officiales publici hoc facere sine literis, & sine speciali commissione imperatoris. q. remouet Impator per hæc. l. mādās eis q. nō expectēt tales literas quæ tardē solēt mitti: sed faciāt id q. impator facere cōsueuit. j. & facit iste tex. ad q. no. in l. si negotia. ff. neg. gest. de illo q. tenebat equum in pascuis. & cū requireret à quodā q. ipse sibi commodaret: dixit sibi q. iret ad pascua, & reciperet ipsum: ille ita fecit. & postea expleto usu reposuit in eisdē pascuis. et inde fuit substractus, uel lupus ipsum comedit, cōquerit dñs q. illū ibi dimisit, nec reduxit ad domū suam, ille se excusat q. fecit illud q. dñs facere cōsueuit. et sic vñ de uolūtate sua fecisse. ar. hic. de hoc tēgit Cy.

Imperator in locis in quibus se reperiebat tempore paschali, qualiter faciebat captiuos relaxari?

Tenens equum in pascuis, requisitus ab aliquo ut illum sibi commodaret, si dixit sibi quod iret ad pascua, et ipsum reciperet et ita feci: et postea expleto usu, reposuit in pascuis, et inde fuit substractus, uel lupus comedit, an commodatarius teneatur?

Criminosi dimittuntur impuniti: turbantur gaudia et letitie hominum.

Homicida quod fecit expectet.

Qui occidit occidatur sine redemptione, et quid si non dolo occidit?

Crimen lese maiestatis non solum committitur aduersus Principem uel Papam: sed etiam aduersus inferiores dominos terrarum, per eorum subditos: et quando sen, qualiter committatur?

Quod duabus uicibus inducatur consuetudo.

Qui in eodem genere delicti pluries consuevit delinquere, grauius punitur: et si semel de primo delicto gratiam consecutus est, amplius sibi non parcitur.

Ad hoc ut dicatur aliquid consuetum quid requiratur?

Verbum solitum uerificatur in una uice.

Non ualet rescriptum super remissione poene, si impetrans illud delictum alias commisit, et in impetratione non fecit de hoc mentionem.

Si aliquis semel fuit extrahus de carceribus diebus paschalibus, et postea iteratō carceratur propter idem crimen iteratō commissum, non est iterum excarcerandus.

Imperator in locis in quibus se reperiebat tempore paschali, qualiter faciebat captiuos relaxari?

Tenens equum in pascuis, requisitus ab aliquo ut illum sibi commodaret, si dixit sibi quod iret ad pascua, et ipsum reciperet et ita feci: et postea expleto usu, reposuit in pascuis, et inde fuit substractus, uel lupus ipsum comedit, cōquerit dñs q. illū ibi dimisit, nec reduxit ad domū suam, ille se excusat q. fecit illud q. dñs facere cōsueuit. et sic vñ de uolūtate sua fecisse. ar. hic. de hoc tēgit Cy.